အမျှမေတ္တာဖြင့် စေတနာအလှူပေးစကားများ

လူတို့သည် ကောင်းစားရန် ဒါနဖြင့် ကံပြင်ကြ၏။
သို့သော် ဆင်းရဲမြဲ။
လူတို့သည် ချမ်းသာရန် သီလဖြင့် ကံပြင်နေကြ၏။
သို့သော် ဆင်းရဲမြဲ။
ကံမကောင်း၍ မဟုတ်ပါ။ ကံလုပ်ကိုင်ပုံ မကောင်း၍သာ။
ထိုစဉ်

(က) ကိုယ်ပိုင်စေတနာမှန် အခံမထားတတ်သော မိရိုးဖလာကံပြင်များ
(ခ) သူတစ်ပါးအားကျကောင်းမလား၊ အမျှော်ပြဖြင့်ပြုကြသော ကံပြင်များ
(ဂ) အချင်းချင်းပြိုင် အနိုင်မခံ အရှုံးမပေးပြုပြင်ကြသော ကံပြင်များ
(ဃ) ငါ-ဝတ္ထု ပုဂ္ဂိုလ်တို့အပေါ် အခင်ဝင်ဖြင့် ပြုစီရင်သော ကံပြင်များ

ထိုအားလုံး အပူမလွတ်ကြပါ။ ထိုအားလုံး အကောင်း မသန်ကြပါ။

ထိုအားလုံး အနံ့အဆံ မဝင်ကြပါ။

ကံပြုစေတနာတွင် ဉာဏ်အဆင်ခြင် ဖြစ်ပျက်မြင် ဝင်မထားခြင်းကြောင့်ပင်။

အမျှမေတ္တာဖြင့် စေတနာအလှူပေးစကားများ ■ မဟာဗောဓိမြိုင်ဆရာတော်

ကျမ်းစာအမှတ် (၁၇)
အတွဲ - ၅/၇

အနန္တကျေးဇူးတော်ရှင်
မဟာဗောဓိမြိုင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
ရေးသားစီရင်တော်မူသည့်

အမျှမေတ္တာဖြင့် စေတနာအလှူပေးစကားများ

(ဒါနပတ္တိ ကထာ)

သာသနာ - ၂၅၅၇ ကောဇာ - ၁၃၇၅ ခရစ် - ၂၀၁၄

KoKo Latt(ShweMahar) မိသားစုမှ ဓမ္မဒါနကုသိုလ်ပြု ပူဇော်သည်။

နမော တေ ဗုဒ္ဓ ဝီရတ္ထု

(ဒါနပတ္တိကထာ)

ကျမ်းစာအမှတ်-၁၇၊ အတွဲ-၅/၇

အနန္တကျေးဇူးတော်ရှင်

မဟာဗောဓိမြိုင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

ရေးသားစီရင်အပ်သော

အမျှမေတ္တာဖြင့် စေတနာ အလှူပေးစကားများ

(ဒါနပတ္တိကထာ)

မာတိကာ

- ကျမ်းဦးနိဒါန်း ၁
- စေတနာ ဆွမ်းကြီးလောင်း ၄
- ကောင်းသောခရီး ပြုပြီးစီးသော် ၈
- ရှင်အနုရုဒ္ဓါက သည်လိုလုပ်ဖို့ မှာသွားပါသည် ၁၂
- အကြောင်းဆုံ ဤပုံ ချက်ချင်းပေး ၃၀
- မေတ္တာပို့ခြင်းသည် တောင့်တခြင်းတစ်မျိုး ၃၄
- ရန်နှင့်ဘေး ဝေးဝေးနေစေ အမျှဝေ၏ ၃၉
- ကောင်းသုခ ရကြပါစေ အမျှဝေ၏ ၄၅
- ဒီနေ့ ဒါတွေ အရေးကြီးနေသည် ၅၂
- စက်ပျက် လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ယက်ရှာ ရှာရမည် ၆၅
- ပြောမရသောသား မေတ္တာဖြင့် ကုစားပါ ၇၈
- မိုးရွာတုန်းပျိုးထောင် နွေအတွက် မျိုးလှောင်ထား ၈၅
- မိုးသန့် နှင့် မျိုးညံ့ ၉၃
- အပျက်ထား ပြား မပျက်ထားမှ ပွား ၉၈
- မျိုးမကောင်း ရောင်း . . . မဝယ် ၁၁၀
- လူနှင့်တူသော လူဖြစ်ဖို့တော့ လိုလိမ့်မည် ထင်ပါသည် ၁၁၈
- လူစိတ် မွေးမြူနည်းများ ၁၂၁
- ထီးရိပ်မပျောက် ထီးအောက်မခို လူပင်ကိုယ် ၁၂၈
- အဌကထာဆရာ တွေ့ခွင့်ရမသွားသော ယနေ့၏ဖြစ်ရပ်များ ၁၃၆

ကျမ်းဦးနိဒါန်း

နမော တေ ဗုဒ္ဓ ဝိရတ္ထု

နိဋ္ဌဂတံ ပုညံတဿ၊ ဆန္ဒဗလေန စေတသာ
သဗ္ဗေခေမာ ဝေရာဟောန္တု၊ ဘဝန္တု သုခီတာ သဒါ
ပညာယ ပဋိဝိဇ္ဈန္တု၊ ဝိမုဉ္စန္တု ဒုဘိန္နရာ
ဟိကာလေ ဖုဿမေ့ဗတာ၊ အမေ့ကာမ ဝါဒါပိ
ဒါနာဒိ ကမ္မ ဗီဇကာ၊ ကုသလာ သုဂတာ သေဋ္ဌာ
နိဓာပေန္တု အပစ္စက္ခာ၊ ဘုဇ္ဇာယ ဣမေပစ္စက္ခာ
နရဘာဝေ နရံစိတ္တံ၊ ဟိပေါသေန္တု ကမ္မကတာ။ ။

ပုညံ - ကောင်းသောအမှု ပြုစုရခြင်းသည်ကား၊ **နိဋ္ဌ**- ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ **ဂတံ**- ရောက်ခဲ့ရပါချေပြီ။

တဿ -ထိုကောင်းမှု၏၊ **ဆန္ဒဗလေန** - ဆန္ဒအားမှ ဖြစ်သော၊ **တေဇေန** - အရှိန်အဟုန်ကြောင့်၊ **သဗ္ဗေ** - သုံးဆယ့်တစ်ဘုံသားအားလုံး၊ **ခေမာ** - ဘေးကင်းကြကုန်သည်၊ **ဟောန္တု** - ဖြစ်ကြပါစေ၊ **အဝေရာ** - ရန်ကင်းကြကုန်သည်၊ **ဟောန္တု** - ဖြစ်ကြပါစေ။ **သဒါ** - နေ့၊ ညဉ့်အရာ ဘယ်ခါမလပ်၊ **သုခီတာ** - ချမ်းသာကြကုန်သည်၊ **ဘဝန္တု** - ဖြစ်ကြပါစေ။

တေသဗ္ဗေ - ထိုအလုံးစုံထဲရှိ လူသားအားလုံးတို့သည်၊ ဒုဘိန္နရာ - မကောင်းမှုကြောင့် ပျက်စီးနေသူများကို၊ **ပညာယ** - ချင့်ချိန်တိုင်းထွာ ဉာဏ်ပညာဖြင့်၊ **ပဋိဝိဇ္ဈန္တု** - ထိုးဖောက်လှစ်ပြူ သင်ခန်းစာ ယူတတ်ကြပါစေ။

ဟိကာလေ - ဆုတ်ခေတ်ကာလကြီးထဲ၌၊ **ဖုဿမေ့ဗတာ** - တွေ့ရမြဲ၊ ကြုံရမြဲ ဖြစ်ကုန်သော၊ **အမေ့ကာမ ဝါဒါပိ** - မတရားလိုချင်ခြင်း၊ မတရားအနိုင်ကျင့်ခြင်းများကို၊ **ဝိမုဉ္စန္တု** - အလွတ် ရှောင်ကွင်း ကင်းရှင်းကြပါစေ။

တေသဗ္ဗေ - ထိုအလုံးစုံထဲရှိ လူသားအားလုံးပြည့်သည်၊ **ဣမေပစ္စက္ခာယ** - ဤဘဝအတွင်း၊ ဤသာသနာတွင်း၌ဖြစ်စေ၊ **အပစ္စက္ခာယ** - သာသနာကွယ်ပ အလျှုံခံပုဂ္ဂိုလ်ကောင်းများ

မရချိန်များ၌ဖြစ်စေ၊ **ဘုဇ္ဇာယ** - ကာမ၊ ဘဝ ဌာနနှစ်တန် ခံစားစံစားနိုင်ရန်အလို့ငှာ၊ **ကုသလာ** - အပြစ်မရှိခြင်း၊ ကောင်းကျိုးကိုသာပေးခြင်း လက္ခဏာရှိကုန်သော၊ **သုဂတာ** - လူ၊ နတ်၊ နိဗ္ဗာန်သုံးတန်သို့သွားရန် အလားအလာ အပြည့်ရှိပါကုန်သော၊ **သေဋ္ဌာ** - စိတ်ထားမြင့်မြတ် အရင့်ဇာတ်သို့သာ ရောက်စေပါကုန်သော၊ **ဒါနာဒိ ကမ္မဗီဇကာပိ** - ကောင်းမှုဖြစ်က ရက်ရောခြင်း၊ မကောင်းမှုဖြစ်က စောင့်စည်းပိတ်ဆို့ခြင်း၊ အဆင့်မြင့်ဖြစ်ကပွားများပေးခြင်း စသော ကံမျိုးစေ့များကိုလည်း၊ **နိဓာပေန္တု** - မြှုပ်နှံသိုမှီး ရနိုင်သမျှ ပွားစီးနိုင်ကြပါစေ။

တေသဗ္ဗေနရေ - ထိုလူအားလုံးတို့သည်၊ **နရဘာဝေ** - လူ့ဘဝထဲရောက်ဆဲကာလတွင် (၀ါ) လူဖြစ်ဆဲကာလဝယ်၊ **နရံစိတ္တံ ဟိ နရံစိတ္တံ ဧဝ** - လူစိတ်သက်သက်ကိုချည်းသာ၊ **ကမ္မကတာ** - ကိုယ်လှုပ် နှုတ်ဖွင့် စိတ်ဖြင့် ကြံစည်မိကြလေတိုင်း၊ **ပေါသေန္တု** - မွေးမြူနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

✧

စေတနာ ဆွမ်းကြီးလောင်း

ပတ္တိ-လက်ထဲရောက် ဝတ္ထုပစ္စည်းများကို၊ **ဒါန** - ပေးကမ်း စွန့်ကြဲလိုက်ခြင်း၊

ပတ္တိ - လက်ထဲရောက် စေတနာပစ္စည်းများကို၊ **ဒါန** - ဝေဌလိုက်ခြင်း၊

စာအလိုအားဖြင့် **ပတ္တိဒါန**ဟူသည် အမျှ ဝေခြင်းပင်။

ထိုသို့ အမျှဝေရာတွင် မိမိပိုင် လက်ရမိ ဆွမ်း စသည့် ပစ္စည်းများကို လျှုဒါန်းပေးကမ်းပြီးမှသာ ပြုလုပ်ကြရမြဲဖြစ်၏။ ပစ္စည်းဖြင့် စေတနာကို လဲကိုင်လိုက်ခြင်းတည်း။

တစ်ဖန် . . . ထိုသို့ မိမိကိုင် လက်ရမိ စေတနာများကို စိတ်တွင်းဝယ် ပီတိအား လျှံဝေ ကျလာမှသာ အမျှဝေရမြဲ ဖြစ်၏။

အေးမြလွန်းလှသဖြင့် စိမ့်ထွက်လာသော စေတနာကို အဖက်ပေး လိုက်ခြင်းတည်း။

ထိုသို့ အမျှဝေရာတိုင်းတို့၌ . . . မိမိပြုခဲ့သည့် ကောင်းမှု များကိုလည်း အာရုံပြုရ၏။ ပြုပြီးသော် ထိုကံကို အကြောင်းပြု၍ ဆုတောင်းမေတ္တာ ပို့သကြရပါ၏။ ပို့ပြီးသော် မိမိနှင့် ဝေပုံကျ ထပ်တူရကြရအောင် အမျှဝေပေးကြရပါ၏။

ထိုသို့သော ဆုတောင်း မေတ္တာပို့ အမျှဝေကြရန်အတွက် ရေးစီရင်ထားကြသော စာများထဲတွင် အဌကထာဆရာ အရှင် မဟာဗုဒ္ဓဃောသ၏ **"ယံ ပတ္တံ ကုသလံ တဿ အာနုဘာဝေန ပါဏိနော"** အစချီ ဂါထာတော်သည် အပြည့်စုံဆုံး အဓိပ္ပာယ် အပြည့်စုံဆုံးတည်း။

သို့ကြောင့် ထိုဆုတောင်းသံများ တောမြို့မလပ် မြန်မာ ပြည် အရပ်ရပ် နှံ့စပ်၏။ ထိုဆုတောင်းသံများ ဗုဒ္ဓဘာသာ ထွန်းကားရာ တိုင်းပြည်တိုင်းလည်း နှံ့စပ်၏။ ထိုမျှ အစဉ်လာ ကောင်းရှိပြီးသား ဖြစ်နေပါလျက်က ဤဆုတောင်းမေတ္တာ အမျှဝေစာ ရေးသွင်းရခြင်းသည် . . . အစားထိုးခြင်းမဟုတ်၊ အသစ်ပေါ်ပေါက်လာသော ကိစ္စအတွက် ဖြည့်စွက်ပေးခြင်းသာ။

ခေတ်သည် သမရိုးကျမှနေ နောက်ဆုတ် အောက်ဆင်း ဖြစ်လာနေ၏။ ထို နောက်ပြန်ဆင်း ခေတ်နှင့်အတူ အလေ့ကျ ပေါက်ဝင်လာသည် များကလည်း အဓမ္မကာမ ခေတ်စားလာ

ခြင်း၊ အဓမ္မဝါဒ ထွန်းကားလာခြင်းများနှင့်အတူ လူ၌ရှိအပ်သော အသိတရားများပါ ကွယ်ပလာနေကြပါ၏။

လူ့အသိတရားဆိုသည်မှာ . . .

လူကို လူကျင့်ခေါ် သီလက တာဝန်ခံ၏။

သီလကိုကား သရဏဂုံပွား သတိက တာဝန်ခံရပြန်၏။

ဤလူကျင့်ကသာ ပြည့်ဖြိုးလာပါမူ . . . အလိုကြီးဝင် မ္ဘေလာသော် သတိက ဆီးကြိုဖျက်၊ လူသည် လူစိတ် သက်သက်သာ။ မလိုမုန်းထားကြီးဝင်လာသော် သတိက ဆီးကြိုဖျက်၊ လူသည် လူစိတ် သက်သက်သာ။

ထိုလူစိတ်သည် မကောင်းမှု ပြုကျင့်ရာ၌ လူဆန်ဆန် အရှက်ဝင်လာစေ၏။ မကောင်းဒဏ် ပြန်လည်ခံရမည်ကိုလည်း လူဆန်ဆန် ကြောက်လာ၏။ ထိုနှင့်အတူ လူလူချင်းကိုယ်ချင်းစာ အခြားသတ္တဝါအားလုံးတို့၌ပင် အမြင်မကွာ ဖြစ်လာ စေ၏။ လူ လူချင်း တန်းတူထား၊ အခြားသတ္တဝါအားလုံးကိုပါ သနားကြင်နာ ဖြစ်လာစေ၏။

ဤသည်သာ လူကျင့်က ပေးသော လူ့အသိတရားမည်၏။ ထိုလူ့အသိတရားထဲ၌ အကျိုးရှိ၊ အကျိုးမဲ့ ခွဲခြမ်းသိ အသိလည်း ပါ၏။ အပြစ်မဲ့၊ အပြစ်ရှိ ခွဲခြမ်းသိ အသိလည်းပါ၏။

ထိုသို့ ဖြစ်လာမည့်အရေးကို ဤဆုတောင်းက မျှော်လင့်

KoKo Latt(ShweMahar) ဝိသားစုမှ ဝမ္မဒါနကုသိုလ်မြှု ပူဇော်သည်။

၏။ ထိုသို့ဖြစ်ရန်မှာ မြန်မာတို့၏ မြန်မာများသည် ဤခေတ်ကြီးနှင့် အမီဆိုသည်ကို စူးစမ်းလေ့လာမှသာ။ ဗုဒ္ဓဝါဒီများသည် အများမိုးခါးရေသောက် ကိုယ်လည်းသောက်ကို ဝေဖန် သုံးသပ်မှသာ။

ဤစာစဉ်သည်. . . မိမိတို့ ကောင်းမှုပြုပြီးတိုင်း ဆုတောင်းမေတ္တာ ပို့သကြရန် ရည်စူး၏။ မိမိတို့ ဆုတောင်း မေတ္တာပို့ပြီးတိုင်း အမျှပေးဝေကြရန်လည်း ရည်စူး၏။ သို့ကြောင့် ဒါနပတ္တိဟူ၍ ကမ္ဘည်းတပ်၏။

ဒါနပတ္တိ-ကောင်းမှုပြုပြီးနောက် လက်ပေါ်ရောက်ကို ဝေဌခြင်း။

ထိုစဉ်. . . ဝတ္ထုဒါနသည် ကျေးရွာဝလေ့အရ ခေါင်းခေါက်ဖိတ် ဖိတ်၍ ကျွေးမွေးခြင်း၊ စေတနာဒါနသည် ဗျိုးဟစ်၍ ကျွေးမွေး ပေးကမ်း လှူဒါန်းခြင်း၊ သို့ဖြစ်ရာ စေတနာဒါနတွင် အဝင်အပါဖြစ်သော မိမိလက်တွင်းရ စေတနာကို အမျှဝေခြင်းများသည် လာသမျှ အပေါင်း ဝေ၊ နီ၊ ကွယ်ခြား မည်သူ့မဆို ဆွမ်းကြီးလောင်းခြင်းတည်း။

မဟာဗောဓိမြိုင်ဆရာတော်

၁၃၆၅-ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း ၆-ရက်နေ့။

✧

ကောင်းသောခရီး ပြုပြီးစီးသော်

နိဋ္ဌဂတိ ပုညံတဿ၊ ဆန္ဒဗလေန စေတသာ။ ။

ကောင်းမှုဆိုသည်မှာ . . .

မိမိလည်း ကောင်း၊ သူလည်း ကောင်းစေသော ကောင်းနှစ်ကောင်းထပ် မြတ်ခြင်းတည်း။

ထိုကောင်းခြင်းကလည်း အခုလည်း ကောင်း၊ နောင်လည်း ကောင်းစေသော အကျိုးရှိ၊ အပြစ်မဲ့ အမျိုးအစားတည်း။

ထိုအထဲတွင် . . .

ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ အစချီသော ပုညကိရိယဝတ္ထု ခေါ်ကောင်းမှုဖြစ်ကြောင်း ကိရိယာတန်ဆာပလာ ကောင်းများလည်း

ပါ၏။ အတ္တဟိတ၊ ပရဟိတ ခေါ် သူ့အကျိုးဆောင်ပေးရင်း ကိုယ်အကျိုးဆောင်လည်းပါ၏။ အလှူခံ၏ အကျိုးဆောင်ရင်း ကိုယ်ကျိုးဖြစ်စေခြင်းများ။

ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာ၊ မေတ္တာတို့ဖြင့် စိတ် စိတ်ချင်းပွားပေးခြင်းလည်း ပါ၏။ ပူချိန်၊ အေးချိန်၊ သမန္တေးချိန်များ၌ သူ့နေရာကိုယ်အစား ဝင်ပေးခြင်းများ။ကုန်ကုန်ပြောရလျှင်. . . ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ဆာလွန်လွန်း လှ၍ ထမင်းစားသည်ပင် ဝမ်းတွင်းနေ မှီခို ပိုးလေးများသို့ မေတ္တာဝင် စေတနာပေးပို့ကာ ပိုးစာကျွေး အမှတ်ဖြင့် စားသုံးနေလျှင်ပင် ကောင်းမှုပြု အရာဝင်တော့သည်သာ။ ကောင်းဆိုး နှစ်တန်၏ တာဝန်ခံသည် စေတနာသာ ဖြစ်နေခြင်းကြောင့်။

ယနေ့ မြန်မာတို့၏ မြန်မာများသည် ကြင်နာ ရက်ရော၏။ ဒုက္ခိတတွေ့က သနားကြ၊ ကူညီကြ၏။ သုခိတတွေ့က ဝမ်းမြောက်ကြ၊ အားပေးကြ၏။ ပုံမှန်တွေ့ ပုံမှန်ဝလေ့ဖြင့် ဆက်ဆံနေကြ၏။ ထိုမြင်ကွင်းများသည် စေတနာကောင်းများ စီးကြောင်း ပြေးနေခြင်းတည်း။

မြန်မာတိုင်းက ကံကိုယုံကြ၏။ ကောင်းတာလုပ် ကောင်းတာဖြစ်မည်။ အဆိုးလုပ် အဆိုးဖြစ်မည်ဟူ၍။

မြန်မာတိုင်းက ပါရမီကို ခိုလှုံကြ၏။ လူ့ဘဝရောက်သခိုက် လူအရင်းအမြစ် စိုက်သွားကြမည်ဟူ၍။

မြန်မာတိုင်းက ရှေးရှေ့ သူတော်ကောင်း ဖဝါးစ လိုက်ပါနင်းလိုကြ၏။ ဖြူစင်သောအရိယာတို့ဘဝ ငါလည်းပဲ တစ်နေ့နေ့ ရောက်ရမည်ဟူ၍။

ထိုမြန်မာ၊ ဤမြန်မာများ သူတော်ကောင်းကြီးများ ကျက်စားသော ကောင်းမှုကြား အမြဲသွားလာနေကြပြီ။ အချို့ အလှူပေးခြင်းဖြင့် သွားလာနေကြပါသည်။ အချို့ ဥပုသ်ဆောင်ဝင်ခြင်းဖြင့် သွားလာနေကြပါသည်။ အချို့ ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်ခြင်းဖြင့် သွားလာနေကြပါသည်။ အချို့ ဝေယျာဝစ္စမှု ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့်ပင် သွားလာနေကြပါသည်။ မြန်မာတို့ မသွားဖြစ်သောနေ့ မရှိ။ မသွားဖြစ်ချိန်လည်း မရှိကြပါ။

ပိုက်ဆံပေးပြီး တန်ရာတန်ရာကြေး ပစ္စည်းများ တောင်းယူပါ။ ကုန်စုံဆိုင်အတွင်း ဝင်ရောက်စျေးဝယ်သူ ငွေပေးပြီး လိုသော ပစ္စည်းလည်း နှုတ်ဖွင့်တောင်းမှ ဆိုင်ရှင်က ကုန်ပစ္စည်းခန လက်ကျ ချပေးသည်ပမာ . . .

ကောင်းမှုပြုပြီးတိုင်းလည်း မိမိ အတွက် ဆုတောင်းရစမြဲ။ မိမိအတွက် ဆုတောင်းပြီးတိုင်းလည်း သူတစ်ပါးတို့အတွက် အမျှဝေပေးရစမြဲ။

ထိုအမှုအကျင့်များသည် . . .

(က) ကောင်းမှုခရီး ပြီးစီးပြီးမှ ပြုကျင့်ခွင့်ရ၏။

နိဋ္ဌဂတံ ပုညံ တဿ

(ခ) စေတနာ အခံထားသော ဆန္ဒအားကြီးမှသာ ပြုကျင့်ခွင့်ရ၏။

ဆန္ဒဗလေန စေတသာ

စင်စစ် ထိုအမှုအကျင့်များသည် ကိုယ်ကျိုးကို အများသို့ ပေးဆက်၍ အများဖြင့် ကိုယ်ကျိုးထွက်စေသော အစဉ်လာ ကောင်းများတည်း။

✧

အရှင်အနုရုဒ္ဓါက သည်လိုလုပ်ဖို့ မှာသွားပါသည်

အမျှဒါန ပေးဝေဌာဒ၌ မိမိအကျိုးလည်း ပါပါသည်။ သူတကာအကျိုးလည်း ပါပါသည်။ ထိုစဉ် . . .

(က) လူမှန်လျှင် အမှုဖြစ်မြဲ။ ကောင်းမှု၊ ဆိုးမှုသာ ကွာမည်။ အမှုမဖြစ်ချိန်ဟူ၍ မရှိ။

(ခ) အမှုဖြစ်တိုင်းလည်း သက်သေပါရမြဲ။ သက်မဲ့၊ သက်ရှိ နှစ်ဖက်မိ။

ဆိုပါစို့ . . . ကာမမှုပွေ့ ထိုလူ့ပြည်၌ ဓားခုတ်မှု တစ်မှု။ ထိုအခါ ထိုအမှုကား တစ်ဖက် အားသာမှုကြောင့် တစ်ဖက်ခမျာ သေပွဲဝင် သွားရရှာရာ . . . ရန်ဖြစ်ကြသည်ကား နှစ်ဖက်တွင်းရှိ ဒေါသမာန် အချင်းချင်း။ ခံလိုက်ရသည်ကား လူ ဖြစ်နေချေရာ

KoKo Latt(ShweMahar) ဗိသားစုမှ ဝေဖန်နေကုသိုလ်ပြု ပုံတော်သည်။

မတရားမှု မြောက်သွားပြီ။

တစ်ဖန် . . . ကိုယ့်ကို တို့ဆွပေးနေသည်ကား မခံချင်ယှဉ်ပြိုင်စိတ် ဒေါသ၊ မာန၊ အာဃာတ။ မခံချင်၍ သွားသတ်မိသည်က တစ်ဖက်သား ဖြစ်နေချေရာ မတရား အရာဝင်သွားပြီ။

တစ်ဖန်လည်း ကိုယ့်ဒေါသ တစ်ချက် မထိန်းနိုင်သဖြင့် တစ်ဖက်မှာ တစ်ဘဝ ဆုံးရှုံးသွားရပြီ။ မတရားအရာ ဝင်သွားပြီ။ ထိုသို့ အမှုဖြစ်ခဲ့ရာ၌ . . .

(က) အမှုကြားက ဓားကိုလည်း သက်သေအရာ ထားရပါသည်။

(ခ) အမှုဖြစ်စဉ်က မြင်သူများကိုလည်း သက်သေအရာ ထားရပါသည်။

ထိုအမှု မည်သို့မျှ ငြင်းမရအောင် ခိုင်လုံသွားတော့သည်ပမာ။

ဤ၌လည်း . . .

၁။ အလျှရှင် (ကောင်းမှုရှင်)သည် အမှုလွန်ကျူးသူတည်း။

၂။ အလျှခံပရိသတ်များသည် တန်းစီ အခုတ်ခံလိုက်ရသူများတည်း။

၃။ အလျှဝင်ပစ္စည်းများသည် လွန်ကျူးရာ၌ အသုံးပြုသော လက်နက်တည်း။

ထိုစဉ် အမှုလွန်ကျူးသူကပင် မိမိအပြု ဖြောင့်ချက်ပေးလည်းဖြစ်၊ အမှုထင်ရှားအောင် စစ်ချက်ပေးပြီးလည်းဖြစ်၊ ထောင်နန်းစံဖြစ်အောင် စီရင်ချက် ချပြီးလည်းဖြစ်စေရန် အမျှဝေခြင်းဖြင့် သက်သေတင်၏။ သက်သေကား . . . အချို့လူ၊ အချို့နတ် နှစ်မျိုးတည်း။

၁။ ထိုသို့ သက်သေ တင်ထားခြင်းကြောင့်ပင် . . .

အလောင်းတော်သည် ဘုရားဖြစ်ခါနီး ဗောဓိပင်အောက်တွင် သူ့အပင် ငါ့အပင်၊ သူပိုင်သည် ငါပိုင်သည်ဖြင့် မာရ်နတ်နှင့် အငြင်းပွားရစဉ် သူ ရေစင်သွန်းချ အမျှဝေခဲ့သည့်မြေအား သက်သေအရာထား စကားဆို၏။ ထိုအခါ ရေစင်ဝင် မြေကမြေမှုန်နှင့်အမျှ သက်သေ လိုက်ပေးခဲ့ရပြီ။ ဤကား မိမိအကျိုး။

တစ်ဖန် မိမိအလျှမျှအား သာဓုစကား ခေါ်ဆိုထားကြသော လူပရိတ်သတ်ကလည်း မိမိဖြစ်ရာဘဝနှင့် ဘဝချင်းစပ်ထပ်ချပ်မကွာ ဖြစ်လာတတ်ကြပြီး . . .

မိမိ ဈေးဆိုင်တည်က သာဓုခံသမားများက ဈေးဝယ်သမားများ။ မိမိ အလုပ်ရုံတည်က သာဓုခံသမားများက ဖောက်သည်များ။ မိမိ လူထုခေါင်းဆောင်ဖြစ်က သာဓုခံသမားများက အားပေးထောက်ခံများ စသည် မိမိ ဘဝ တည်ဆောက်မှုနောက် အားပေးနောက်ထောက် ဖြစ်စေကြပါပြီ။ ဤသည်လည်း မိမိအကျိုး။

၂။ တစ်ဖန် သူတစ်ပါးအကျိုးအဖြစ်လည်း ဤအမျှက အကျိုးပြုပေးနေပါ၏။ ထိုစဉ် . . .

(၁) အချို့ လျှုလိုသောစေတနာရှိ၏။ ဝတ္ထုပစ္စည်းမပြည့်စုံ၍ စေတနာမမြောက်။

(၂) အချို့ ဝတ္ထုပစ္စည်းကား ပြည့်၏။ လျှုလိုစိတ်ကား မရှိ၍ စေတနာမမြောက်။

(၃) အချို့ စေတနာဝတ္ထု နှစ်ခုရှိ၏။ လူ့ဘဝမဟုတ်တော့၍ စေတနာမမြောက်။

ထိုအားလုံးတို့သို့ . . .

(က) မိမိ မပြည့်စုံခင်က ဘဝဖြစ်စဉ်များနှင့် ကိုယ်ချင်းချင်းချင့်စာ၊

(ခ) မိမိ ပြည့်စုံချိန် ယခုဘဝနှင့် သူတို့ဘဝ အဆင့်တူ တန်းတူ အဖြစ်ထား မေတ္တာပွား၊

ဤစေတနာထား နှစ်ပါးဖြင့် . . . ကိုယ့်အကျင့် (သီလ) ကိုယ်ပြန်ဆင်ခြင်။ ကိုယ်ပြုခဲ့သော ကိုယ့်ကောင်းမှု ပြန်လည် အာရုံပြု။ ပြီးသော် လိုက်လဲ့ဝမ်းမြောက်သော ပီတိလှိုင်းတို့ဖြင့် အတိုင်းအဆမရှိ အဝေးအနီးဆီသို့ ယနေ့ ယခု အကျွန်ုပ် ပြုခဲ့ရသမျှ ဤပုညကို (ဤ၌ မိမိပြုပြီး ကောင်းမှု အာရုံပြုပါ) အားလုံးကြားကြားသမျှ အမျှ-အမျှ-အမျှ ယူတော်မူကြပါ။ အားလုံး

KoKo Latt(ShweMahar) ဗီသားစုမှ ဝမ္မဒါနကုသိုလ်မြို့ ပူဇော်သည်။

ကြားကြားသမျှ အမျှ-အမျှ-အမျှ ယူတော်မူကြပါ။ အားလုံး ကြားကြားသမျှ အမျှ-အမျှ-အမျှ ယူတော်မူကြပါ။ သုံးကြိမ် သုံးခါတိတိ ဝေဌပေးလိုက်ပါ။

ဤ၌ သုံးကြိမ်မျှ၊သုံးခါဟစ် ဝေဌပေးကမ်းရခြင်းမှာ အမျှဝေမှ ကျွတ်တမ်းရကြမည့် ဗိမ္မိသာရမင်းကြီး၏ ဆွေတော်မျိုးတော်များပမာ အမျှဝေကို စောင့်မျှော်နေကြသော အဝေးရောက် ဘဝကံဆိုးရှင်များကား အများအစားဆို၏။

ထိုစဉ် အနီးနေများကား သုံးကြိမ်အော် တစ်ခါမျှဖြင့်ပင် အပြီးရသွားကြသော်လည်း အဝေးနေတို့မှာမူကား အချို့ ကြားမှ ပြေးလာကြရရာ တစ်ကြိမ်မှ နှစ်ကြိမ်၊ နှစ်ကြိမ်မှ သုံးကြိမ်ကျလေမှ မှီသည် ဆို၏။ သို့ကြောင့် အမျှဒါန ဝေဌတိုင်း သုံးကြိမ်မျှကို သုံးခါကျအထိ ဟစ်ပို့ကြရမြဲ။

ဤ၌ အမျှဝေသည်ကို သာဓုခေါ်ရာမှ ကျွတ်သွားသည့် ဖြစ်ရပ်တစ်ခု။

ဖုဿဘုရားရှင် လက်ထက်တော်ကာလက ဘုရင့်ဘဏ္ဍာစိုး ဖြစ်ခဲ့ဖူးသူသည် ယခုအခါ ဗိမ္မိသာရမင်းကြီး ဖြစ်လာပြီး၊ ထိုစဉ်က ဘုရင်မဟိန္ဒ၏ သားတော်သုံးဦးတို့ နောင်တော်ဖုဿ ဘုရားရှင်၏ အရိပ်ဝယ် ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး ဖန်ရည်စွန်း သစ်ခေါက်ဆိုးအဝတ် ဆင်မြန်းကြကာ ဥပုသ်ဆောင်ဝင်နေချိန်

ဘဏ္ဍာစိုးကား ဖုဿဘုရားအမျှားပြုသော သံဃာများအတွက် ဆွမ်း၊ ကွမ်း ချက်ပြုတ်လျက် ဆွမ်းဒါန ပြုလုပ်ပေးရရာ . . .

ဘဏ္ဍာစိုး၏ နှစ်သောင်းလေးထောင်ရှိ ဆွေမျိုးအခိုင်း အစေများက မလျှမီကပင် လျှုရန်ချက်ပြုတ်နေသော အစာများ အား ခူးခတ်စားသုံးမိကြ၏။ သေကာလ အားလုံး ပြိတ္တာဖြစ်ကြ၏။

ထိုပြိတ္တာများ ထိုဖုဿဘုရားမှ ဤဂေါတမဘုရား လက်ထက်တိုင်အောင်လျှင် အစာမစားကြရပြီ။ သို့ကြောင့် ဤရှင်တော်ဂေါတမ ရာဇဂြိုဟ်သို့ ကြွလာခါစ၏ ပထမဆုံးသော ဗိမ္မိသာရမင်းကြီး ဆွမ်းကျွေးပြီးစ ညတွင် . . . နန်းရင်ပြင် တစ်ခုလုံး အသံဆိုးများဖြင့် အုံးအုံးကျွက်စေခဲ့ပြီ။ ယင်းကို ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားရာ ဤဖြစ်ရပ် နောက်ခံဟောကြား၍ အမျှဝေဌရန် မိန့်တော်မူ၏။ ဘုရင် ဗိမ္မိသာရလည်း နောက်ညတွင် ဆက်ဆက် အမျှဝေ၏။ ထိုစဉ် သာဓုသံများ သောသောညံ သွားတော့ကာ ပကတိ တိတ်ဆိတ်သွားချေပြီ။

အချို့ ယခင်က ပါခဲ့သောကံ နှင့် ယခု သာဓုခံအတိုင်း ဤလူဘုံသို့ သွားခွင့်ရသွားခဲ့ကြပြီ။ အချို့ ယခင်နှင့်ယခု သာဓုခံ အတိုင်း နတ်ဘုံများသို့ သွားခွင့်ရသွားကြပြီ။

သာဓုသည် . . .

သူပြုကို စေတနာချင်း ပေါင်းစပ်ပေးပြီး ကိုင်းကူး ကိုင်းဆက် စိုက်ပျိုးနည်းပမာ . . . အကောင်းကူးယူနိုင်ရာ . . . မလျှုဘဲ တန်း၊ မထမ်းဘဲ ပန်းဝင်တည်း။ ဤသည်မှာ သူတစ်ပါးတို့အကျိုး။

တစ်ဖန်လည်း. . . မိမိ အမျှဝေရာသို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သာဓုခေါ်သူများ ယင်းတို့လည်း မိမိနှင့်ထပ်တူထပ်ကျ ဝေပုံကျ အကျိုးဖလရကြသူချည်း ဖြစ်ကြတော့ရာ . . .

(က) မိမိ နတ်ပြည်ရောက်က သူတို့လည်း နတ်သား၊ နတ်သမီးများ နတ်လိုခံစား။

(ခ) မိမိ လူဘဝ ရရှိပါက သူတို့လည်း လူသား၊ လူသမီးများ လူလိုပင်ခံစား။

သည့်အတူ. . . ထိုနတ်၊ ထိုလူတွင်မှ သူဌေးဖြစ်လည်း အတူတူ၊ ဘုရင်ဖြစ်လည်းအတူ၊ ဘာမဆို ကံတူ အကျိုးပေး လက်ရည်တစ်ပြင်တည်း အခွင့်ရေးချည်းသာ။

ထို၌လည်း ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်ပြီးနောက် အနှစ်သုံးရာလောက်က အလှူရှင်က နိဂြောဓသောမဏေရဟန္တာ (သီရိမဓာသောကမင်းကြီး၏ နောင်တော့်သား ဆို၏။) သာဓုခေါ်သမား နှစ်ဦးတွင် . . . တစ်ဦးက သီဟိုဠ်မှာ ဒေဝါနံပိယတိဿမင်းကြီး ဖြစ်လာပြီး၊ တစ်ဦးကလည်း အိန္ဒိယမှာ သီရိဓမ္မာ

KoKo Latt(ShweMahar) ပီသားစုမှ ဝမ္မဒါနကုသိုလ်မြို့ပူတော်သည်။

သောကမင်းကြီး ဖြစ်လာသည်။ သာဓုခေါ်အကျိုး ထိုသူများက မော်ကွန်းထိုးခဲ့ပြီ။

ဖြစ်ပုံမှာ တစ်ခါက ယင်းတို့သည် ညီအစ်ကို သုံးယောက် တော်စပ်ခဲ့ကြပြီး တစ်ယောက်သူက လမ်းသွားကြဲ ပစ္စေကအား ပျားရည်လျှူသည်ဆို၏။ ထိုသူ လျှပြီးနောက် သွားနှင့်ပြီးများ အမှိုလိုက်သွားရာ မှိုသည်နှင့် အလျှူအကြောင်း ပြောပြ၏။ အားကျကြသဖြင့် တစ်ဆင့် အမျှပေးလျှူရန် တိုက်တွန်းကြ၏။

သို့ကြောင့် စေတနာဒါနအဖြစ် အမျှပေးဝေလိုက်ရာ . . . နှစ်ဦးစလုံး သံပြိုင်သာဓုဖြင့် ဆုယူလိုက်ကြသည်။ ထိုဆုကား လူဖြစ်လည်း အတူတူ၊ နတ်ဖြစ်လည်း အတူတူ၊ ဘုရင်အထိ တူမြဲပင်။

ဤ၌ အထူးသတိပြုရန်မှာ. . . စေတနာအမျှ ဒါနခန်းချသူ ဘက်ကလည်း ထုံးစံမို့ အသံညှစ်ထုတ် နမူး နထူး မလုပ်မိရန်တည်း။

သာဓုခေါ်သမားများဘက်ကလည်း ပွဲပြီး ပြီးရော ဆိုပြီး သံပြိုင်သာဓု မခေါ်ဆိုမိစေရန်တည်း။

စေတနာသည် မျိုးဖြစ်ဝတ်ဆံဆိုသည်ကို သတိပြုပါ။ စေတနာသန်၊ အဆံပြည့်မှ အကျိုးပြည့်မည်ကိုလည်း သတိပြုပေးပါ။ တဖက်ကလည်း တကယ် မျှလိုစိတ် စေတနာနှင့် ပီတိရှိန်

အရင်းရှိရသည်။ တစ်ဖက်ကလည်း လှိုက်လှဲအားကျ မုဒိတာ ကံအထနှင့် ပီတိ ပြန် အခံရှိရသည်။ သို့မှသာ ဓာတ် ဓာတ်ချင်းကူး အကျိုးထူး ရှင်သန်ခွင့်ရပါသည်။

ထိုသို့ အကျိုးထူးတရား ရသွားကြသူထဲတွင် အနုရုဒ္ဓါ လောင်းလျာနှင့် သုမနသာမဏေလောင်းလျာများလည်း တစ်ခု အပါအဝင် ဖြစ်ခဲ့ကြပါသည်။ သည့်အတူ . . . သုခသာမဏေ လောင်းလျာနှင့် ဂန္ဓသူဌေးများလည်း ပါပါသည်။

ထိုစဉ် အရှင်အနုရုဒ္ဓါလောင်းလျာသည် တစ်ချိန်က ဆင်းရဲသား အန္ဓဘာရ (ထမင်းဖြင့် ဝန်ထမ်းနေရသူ)ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါသည်။ သခင်ကား သုမနသူဌေးကြီး။

ထိုအန္ဓဘာရသည်. . . ဗာရာဏသီပြည် သုမနသူဌေးကြီး ထံတွင် ထမင်းပေးကျွန်ခံဘဝဖြင့် နေထိုင်ရပြီး မြက်ရိတ်အလုပ် ထမ်းဆောင်ရပါသည်။ နေအိမ်အဖြစ်ကား သုမနသူဌေးကြီး နေအိမ်နောက်ဖေး တဲကလေးသာ။

တစ်နေ့ ထိုအန္ဓဘာရ မြက်ရိတ်ကအပြန် လမ်းမှာပင် ဂန္ဓမဒနတောင်မှ ကြွလာသော နိရောဃမာပတ်မှထစ ဥပရိဋ္ဌ ပစ္စေကအားတွေ့ရာ ခေတ္တမျှ စောင့်တော်မူပါရန် ပန်ကြားခဲ့ပြီး အိမ်သို့ ပြေး၏။ ဇနီးသည်ထံမှ မိမိအဖို့ ဆွမ်းထမင်း ရှိ၊ မရှိ မေးပြီး ရှိကြောင်းသိရှိရသဖြင့် . . . ငါ့၌ လျှစရာရှိချိန် အလျှုခံ

မကြုံသဖြင့် တစ်ခါဖူးမှ မလျှုခဲ့ရစဖူးသေး။ ငါ့၌ အလျှုကြုံလျက် လျှုစရာ မရှိ ဖြစ်နေ၍လည်း တစ်ခါဖူးမှ မလျှုခဲ့ရဘူးသေး။ ယနေ့ သော် အလျှုခံနှင့် ဝတ္ထုစုံ ကြုံနေချေပြီ။ လျှုအံ့။

သို့ကြုံစည်ကာ ပစ္စေကထံ ပြန်လည်၍ သပိတ်တော်အား ယူ၏။ အိမ်ပင့်၏။ ရောက်သည်နှင့် မိမိဝေစုအားလုံး အရှင်အား သိမ်းကြုံး လျှုလိုက်ပြီ။ လျှုပြီးနောက် ဤလို ဤသို့လည်း ဆုကြီး တောင်းလိုက်သည်။

အရှင်မြတ်ဘုရား . . .

ဤနေ့၊ ဤရက်၊ ဤချိန်ခါမှစ၍ မရှိ စကား နားမှလေသံ မကြားရပါလို၏ဘုရား။ ဤနေ့၊ ဤရက်၊ ဤချိန်ခါမှစ၍ ဆင်းရဲ အားလုံး ချုပ်ဆုံးရပါလို၏ဘုရား။

ဥပရိဋ္ဌပစ္စေက အရှင်ကလည်း . . . ပြည့်စေဖြင့်ပင် အရှိန် မြှင့်တင်ပေးခဲ့ပါသည်။

ထိုစဉ် သုမနသူဌေးကြီး၏ ဘုံနန်းပြာသာဒ်ရှိ ထီးစောင့် နတ်သမီးက ဝမ်းမြောက်လွန်းခြင်း အထိမ်းအမှတ် သာဓုသုံးကြိမ် ထပ်၍ ခေါ်လိုက်ရာ . . . အလို နတ်သမီး . . .

ငါ အလျှုကြီးများ ပေးနေသည်မှာ ကြာလှပေါ့။

သင် အခုမှ သာဓုခေါ်ပုံထောက်တော့ အိပ်ပျော်နေ သလား မသိ။ ဤသို့လျှင် သုမနသူဌေးကြီးက နတ်သမီးအား လှမ်း အပြစ်တင်ပါသည်။

KoKo Latt(ShweMahar) ဗီသားစုမှ ဝေမျှဒါနကုသိုလ်မြှုပ္ပတ္တေသည်။

"မဟုတ်လိုက်လေ သူဌေးကြီး . . .

ငါသာဓုခေါ်တာ သင့်အလျှုမဟုတ်။ သင့်အိမ် နောက်ဖေးရှိ ဆင်းရဲသား အန္ဓဘာရ၏ အလျှုကို။"

ထိုအခါ သုမနသူဌေးကြီး ဝမ်းသာအားရဖြင့် ဆင်းရဲသားအား ခေါ်မေးရာ လျှုမိပါကြောင်း ဖြေ၏။ သို့ကြောင့် ထိုအလျှု အသပြာတစ်ရာဖြင့် ရောင်းရန် အရေးဆို၏ . . . ။ မရောင်း။

သည်လိုဆို ငါးရာ . . . ။ မရောင်း။

ကဲ နောက်ဆုံး တစ်ထောင် . . . ။ မရောင်း။

သို့နှင့် . . . ကဲရှိစေတော့၊ အမောင် အလျှုကို မရောင်းလိုက နေပါတော့။ မောင်လျှုထားတဲ့အလျှု စေတနာအမျှ လောက်တော့ တစ်ထောင်ပေး ခေါ်ပါရစေ။

သုမနသူဌေးကြီး၏ ထိုတောင်းပန်ချက်. . . ဆင်းရဲသား အန္ဓဘာရ ငွေတစ်ထောင်လည်းမက် အလျှုလည်း မပျက်သဖြင့် အမျှဝေဌလိုရာ ပစ္စေကနောက်သို့လိုက်၍ လျှောက်ကြားရပြန်၏။

"အရှင်ဘုရား . . . သူဌေးမင်းက တပည့်တော်အလျှုကို ငွေတစ်ထောင်ပေး၍ စေတနာချင်းမျှရန် ပြောနေပါ၏။ အမျှပေးဝေလိုက်လျှင် လျှော့မျှားသွားမလားဘုရား။"

"ဒကာ. . . ဆီမီးတစ်တိုင်က မီး ဘယ်သူ ဘယ်လောက်ကူးကူး ကူးသမျှ အလင်းပိုတောက်ပသည်သာ ရှိတိသို့ . . . သင်

အမျှ ဘယ်လောက်ဝေဝေ သင့်စေတနာကား အခြေပျက် မသွားသည့်အပြင် တိုးဖို့သာရှိချေသည်။"

သို့နှင့် . . . အရှင်ထံမှ ပြန်လာကာ သုမနသူဌေးကြီးအား အမျှပေးဝေ ၏။ အမျှ-အမျှ-အမျှ။ သာဓု-သာဓု-သာဓု. . . ။ သူလည်းရ၊ ကိုယ်လည်းစုမိကြ၏။

သို့နှင့် သတင်းစကား ကြားသမျှက လာရောက် မျှစေ၏။ ဝေ၏။ သို့နှင့် တစ်ပြည်လုံးက လာရောက် သာဓုခေါ် အမျှ ကောက် ကြားပေါက်ကြ၏။ သို့နှင့် ဘုရင်ကပါ ချီးမြှောက်။ နေ့ချင်းပြီး သူဌေးဘဝ ရောက်တော့သည်။

ယင်းကို ထုံးဟောင်းအရာထား၍ ယနေ့ သာသနာထွန်းကားရာ ဒေသများ၌ အလျှုဖိတ် အကူဝင် အမျှဖြင့် အလျှုဒကာ ဝင်ခံကြခြင်းတည်း။

နောက်တစ်တွဲကား သုခသာမဏေ နှင့် ဂန္ဓသူဌေး။

ယင်းတို့ကား တစ်ဦးက တောမှာ၊ တစ်ဦးက ဗာရာဏသီမြို့တော်မှာ။ ထိုစဉ် မြို့ပေါ်နေ ဂန္ဓသူဌေးသားသည် မိဘများ ထားရစ်ခဲ့ရသော ရွှေဘဏ္ဍာ၊ ငွေဘဏ္ဍာ စသည်များ ကြည့်၍ သူ့လက်ထက် အပါယ်သွားရန် ကြံ၏။

ယင်းကား အခြားမဟုတ်။ သူကြိုက်သော အစားအစာဖြင့် အသားပါအောင် ယူသွားလိုခြင်းတည်း။ သူ ကြိုက်သော အကြွား

အဝါဖြင့် အားပါအောင် ယူပြလိုခြင်းတည်း။ သူသေ သူ့အသားပါ ခန္ဓာကြီး ထားခဲ့ရမည်ကို မသိရှာလေ။

သို့နှင့် တစ်နေ့ မိမိတိုက်ပေါ်တွင် . . . အသပြာ တစ်ထောင် တစ်ထောင် တန်သော ချိုးရေ၊ အဝတ်အစား၊ အသုံးဆောင်ခွက်မှသည် အသပြာတစ်ထောင်တန်သော ထမင်း၊ အဖျော်များထိ လူအများအား အသိပေး စားပြရာ . . .

တောမှ ထင်းရောင်းလာသော ဆင်းရဲသားက ကြည့်ရင်း အားမရ သွားရည်ကျလာ၏။ မနေနိုင် မထိုင်နိုင် ဖြစ်လာ၏။

လူအားလုံးလည်း လမ်းပေါ်မှနေ သူ့ထက်ငါ ခုံအဆင့်ဆင့် တို့ဖြင့် မျှော်ကြည့်ရင်းက လေနှင့်အတူ ပါလာသော ထမင်းဟင်းများ အနံ့ကြောင့် မနေနိုင်သလောက်ပင်။

ထိုစဉ် အများထက်ကဲသော ထိုဆင်းရဲသားက သူငယ်ချင်းအကူဖြင့် တစ်လုပ်စာမျှ တောင်းခံရာ ဂန္ဓသူဌေးကား တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်။ သို့ကြောင့် လေးကြိမ်မြောက်တွင် . . .

"သူဌေးကြီးခင်ဗျား . . . အကျွန်ုပ်၏ သူငယ်ချင်းသည် သူဌေးကြီးထမင်းမှ စားခွင့်မရ သေရပါတော့မည်။ သို့ကြောင့် တစ်လုပ်စာမျှ မျှပါ သူဌေးကြီး ခင်ဗျား။"

ထိုစကားကြောင့် သူဌေးကြီး အသံလာရာဘက် ခေါင်းမော် ကြည့်လိုက်၏။ ပြီးလျှင် . . .

KoKo Latt(ShweMahar) ဗီသားစုမှ ဝယ်ယူနိုက်ကိုလင်ပြု ပုံတော်သည်။

"ငါ့ဆီ သုံးနှစ် ကျွန်ခံ။ ဤ ငါစားသလို ကျွေးမည်။"

လှမ်းအော်ပြောလိုက်၏. . . သူဌေးက။

"စိမ်လိုက် သူဌေးမင်း"၊ လှမ်းအော် ကတိခံလိုက်၏ . . . တောသားက။

သို့နှင့် ထမင်းတစ်ထပ်ဝန် သုံးနှစ်တိတိ ကျွန်ခံသောကြောင့် သူ့အမည်အား ဘတ္တ ဘဋ္ဌိက (ထမင်းသာ အဖိုးစားနားရှိသောကျွန်) မှည့်ပေးကြလေ၏။

သုံးနှစ်စေ့ပြီ။

လမ်းဆုံ လမ်းမပေါ်တွင် . . . အသပြာတစ်သိန်းထိုက် မဏ္ဍပ်မှသည် အသပြာတစ်သိန်းထိုက် ထမင်းတိုင်အောင် ကတိအတိုင်း ပြင်ဆင်ကျွေးမွေး၏။

ထိုစဉ် ရေချိုး အဝတ်လဲပြီးပြီ။ တစ်သိန်းတန် ခင်းနှီးကြီး အပေါ်လည်း ထိုင်ပြီးပြီ။ တစ်သိန်းတန် ထမင်းစားသုံးရန် ရွှေခွက်အဖုံးကြီးလည်း ဖွင့်လိုက်ပြီ။

ဂန္ဓမဒနတောင်နေ နိရောဓသမာပတ်မှ ထပြီးစ ပစ္စေက အရှင်ကြီးသည်လည်း သပိတ်တော်ပိုက်လျက်က ဘတ္တဘဋ္ဌိက ရှေ့ ချက်ချင်းကြီး ဆိုက်လာပြီ။

ထိုအခါ ဘတ္တဘဋ္ဌိကသည် အရှင်အား မော့ကြည့်လိုက်၏။ ထိုစဉ် ရုတ်တရက် အတွေးဝင်လာ၏။

"ငါ သုံးနှစ် ကျွန်ခံပြီးမှ ရလာသော ဤထမင်း ငါ အခုစား အခုချက်ချင်း ကုန်ပါအံ့။ အကယ်၍များ . . . ငါမစားဘဲ ဤ အရှင်အား လျှူရပါ မူကား အကျိုးမဆုံး မျိုးမတုံးဖြစ်တော့အံ့။"

သို့ကြွေရွယ်ကာ ချက်ချင်းထ လျှူလိုက်၏။ တစ်ဝက်လောက် ရောက်သော် အရှင်က လက်ကာပြလိုက်ရာ . . .

"အရှင်မြတ်ဘုရား . . .

တပည့်တော်အား တစ်ဘဝစာ တစ်ခဏစာလေးမျှ ချီးမြှောက်တော် မမူပါနှင့်။ တစ်သက်စာမျှမက သံသရာတစ်ဖက်စာအထိ ချီးမြှောက်တော်မူပါဦးဘုရား။"

သို့နှင့် အရှင်လည်း လက်ကာ လက်ထုတ် ရုပ်လိုက်သည်။ သို့နှင့် ဘတ္တဘဋ္ဌိကလည်း အလျှူခံကြုံ အကုန် လောင်းလိုက်သည်။

လူအားလုံး အုံးအုံးကျွက်ကျွက်ဖြစ်ကြပြီ။ ငတ်တုန်းကလည်း သူ့အပြင် နှစ်ယောက်မရှိလူပဲ။ ပြတ်မယ့်ပြတ်တော့လည်း သူ့အပြင် နှစ်ယောက်မရှိလူပဲ။

ထိုစဉ် ထိုဘတ္တဘဋ္ဌိက ဆုတောင်း၏။ ဆုရမှ အမျှဝေနိုင်မည်။

"ဘုရားတပည့်တော် ဤကောင်းမှုကြောင့် ဖြစ်လေရာရာ ဘဝတိုင်း . . . မရှိစကား နားမှ လေသံ မကြားရပါလို၏။ ဆင်းရဲ

သားဘဝမျိုးမှ လွတ်မြောက်ရပါလို၏။ ထိုသို့ မရှိ မကြား ဆင်းရဲသား မဖြစ်ချိန် . . . အရှင်ဘုရားများ ကျင့်သလိုကျင့်၍ အရှင်ဘုရားများ သိသလိုပင် သိရပါစေသား အရှင်မြတ်ဘုရား။"

ထိုစဉ်လည်း အားလုံး သာဓုခေါ်ကြသည်။ အရှင်မြတ်ကလည်း ပြည့်စေဖြင့်ပင် စေတနာစဉ်အား အရှိန်မြှင့်တင်ပေးထားခဲ့ပြီ။ ထို့နောက် ပစ္စေက အရှင်မြတ်သည် . . .

"ငါအား လူအများ ဂန္ဓမဒနတောင်အရောက် မြင်စေသတည်း။"

ဤသို့ အဓိဋ္ဌာန်လျက်က ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် တက်ကြွကြွ သွားရာ ထိုအခါလည်း လူအားလုံး အုံးအုံးကျွက်ကျွက် ပွက်ဆူကျန်ရစ်ခဲ့ပြီ။

ထိုစဉ် ဂန္ဓသူဌေးသည် အသံများ နားထောင်ရင်းက . . .

"အင်း ငါပေးသော အရိုက်အရာနှင့် ဆင်းရဲသား မတန်မရာ ဖြစ်နေ၍ထင့်။" သို့ အတွေးပေါက်ကာ အစေခံများအား သွား ကြည့်စေ၏။ ထိုအခါ . . .

မြင်ကွင်းကား ပစ္စေက အရှင် ကြွနေသည်ကလည်း အထင်းသား။

ဤသပိတ်မှ ပစ္စေက ငါးရာ၏ သပိတ်များသို့ ဝေဒနေသည်ကလည်း အထင်းသား။

ဂန္ဓမဒနတောင်၌ ပစ္စေကအရှင်များ ဆွမ်းစားနေသည်များ ကလည်း အထင်းသား။

ဤအထင်းသား သုံးမျိုးတို့နှင့် ပက်ပင်းတိုး တိုးမိကြသော အစေခံများသည် သူဌေးထံ ပြန်ပြေးကြပြီး သတင်းပို့ရာ ဂန္ဓ သူဌေး ဝမ်းသာအားရစွာဖြင့် အသပြာတစ်ထောင်ပေး၍ သာဓုခေါ်၏။ အားလုံးတို့လည်း အသပြာပေး၍ သာဓုခေါ်ကြ၏။ ဘတ္တာဘဋ္ဌိကလည်း သူဌေးရာထူး ရတော့၏။

ဤ၌ အထူးမှတ်ရန်မှာ အလှူရှင်စေတနာ၊ အရှင်၏သီလ ထိုနှစ်ပါးတို့၏ အားပွားများကြောင့် ဆွမ်းတစ်သပိတ်မှ သပိတ်ငါးရာစာ ပွားလာခြင်းပင်။ စေတနာ၊ သီလ အရေးကြီးပုံ သာဓကတည်း။

ထို့မှနောက် အမျှဝေ သာဓုခေါ်သမား ဘတ္တာဘဋ္ဌိကနှင့် ဂန္ဓသူဌေးတို့သည် ကဿပဘုရားသာသနာနှင့် ဤဂေါတမ သာသနာအကြား . . .

နတ်ဖြစ်လည်း အတူတူ၊ သွေးတူ မွေးတူပင်။

လူဖြစ်လည်းအတူတူ၊ သွေးတူ မွေးတူပင်။

သရက်မျိုးစေ့ တစ်စေ့က အပင်အောင်ခဲ့လျှင် ဝတ်ဆံအား ကောင်း ကောင်းသလောက် လက်တွေ့မြင် အပင်သန် အသီးသီး။ ထို့နောက် သရက်ဥယျာဉ်ကြီးများ ဖြစ်လာသည်အထိကို

လက်ခံနိုင်သေးလျှင် စေတနာတစ်ခုက ဘဝမျိုးစုံ အကျိုးကုန်ပေး လည်း လက်ခံရမည်သာ။

✧

အကြောင်းဆုံ ဤပုံ ချက်ချင်းပေး

ဤဆိုခဲ့ပြီး ချက်ချင်းအကျိုးပေး ဒိဋ္ဌမမွ ဝေဒနီယကံ ဖြစ်ခွင့်ရရန်မှာ . . .

၁။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်

၂။ အလှူရှင်၌ ဝတ္ထု

၃။ အလှူရှင်၌ စေတနာ

၄။ အလှူခံ၌ လွန်ကဲသောဂုဏ်

အထက်လေးမျိုး ပြည့်စုံပါက ချက်ချင်းအကျိုး ခံစားခွင့်ရစေ ပါသည်။ ထိုစဉ် . . .

၁။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၏ ပြည့်စုံခြင်းမှာ . . .

နိရောသေမာပတ်မှ ထစဖြစ်သော ရဟန္တာ၊ အနာဂါမ် ထိုနှစ်ပါး တစ်ပါးပါးဖြစ်ခဲ့မူ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် ပြည့်စုံပြီ။ သာသနာပ

အခါ၌ကား နိရောဓမှထစ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည် အလျှုံ့ပုဂ္ဂိုလ်ပြည့်စုံခြင်းတည်း။

၂။ တရားသဖြင့် ရှာဖွေရရှိထားသော ပစ္စည်းဖြစ်ခဲ့မှု အလျှုဝတ္ထုဘာက်က ပြည့်စုံပြီ။

၃။ ကာလသုံးပါးစလုံး . . .

မလျှုမီလည်း ဉာဏ်ယှဉ် သောမနစိတ် (ဉာဏ်မှုဖြစ်သော ကြည်စိတ်)၊ လျှုဆဲလည်း ဉာဏ်ယှဉ် သောမန စိတ် (ဉာဏ်မှုဖြစ်သော ကြည်စိတ်)၊ လျှုပြီးလျှင်လည်း ဉာဏ်ယှဉ် သောမနစိတ် (ဉာဏ်မှုဖြစ်သောကြည်စိတ်) ထိုသို့ ဉာဏ်ဝင် ကြည် ကြည်နေသော စေတနာဖြစ်ခဲ့မှု စေတနာဘက်ကလည်း ပြည့်စုံပြီ။

၄။ အလျှုံ့ပုဂ္ဂိုလ်က ပစ္စေက၊ ရဟန္တာ၊ အနာဂါမ်ဖြစ်ရုံမျှ မဟုတ်။ သမာပတ်ဝင်စားခြင်းမှထစ ဖြစ်ခဲ့မှု အလျှုံ့၌ လွန်ကဲသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံပြီ။

ဤကား ချက်ချင်းအကျိုးပေး၌ ရှိရမည့် သမ္ပဒါ လေးပါးတည်း။

ဤ၌ နောက်တစ်ခု သိစေလိုသေးသည်မှာ . . . အကယ်တိတိ အထက်ပါ ပြီးစီး ပြည့်စုံခြင်းလေးမျိုး မရနိုင်သော အချိန်နေရာမျိုးများ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ. . .

(က) အလျှုံ့ကလည်း ရုတ်တရက်တွေ့ ဧည့်သည်ဖြစ်နေလျှင်၊

(ခ) အလျှုပစ္စည်းကလည်းအဆင်သင့်ရှိ ဧည့်သည်ဖြစ်နေလျှင်၊

(ဂ) စေတနာကလည်း ရုတ်တရက်ပေါ် ဧည့်သည်ဖြစ်နေလျှင်၊ ပုဂ္ဂိုလ်အထိ စိတ်မရောက်၊ သံယာ၌သာ စိတ်ထောက်နားနေတော့ ခြင်း၊ လောဘ၊ သောကဖြင့် လိုက်လံရှာနေစရာမလို၊ ရှေ့နောက် ကုသိုလ်စိတ်ချည်း ကြိုဆိုနေတော့ခြင်း၊ ရှေ့ထိုး၊ နောက်ငင်စေတနာ မဖြစ်သာ၊ စေတနာ အလုံးအရပ် စွာနေတော့ခြင်းများကြောင့် . . . ထိုဧည့်သည်သုံးမျိုး ဆုံစဉ်က အလျှုသည်လည်း ချက်ချင်းကြီး အကျိုးပေးရတော့သည်သာ။

ပင်းယခေတ် ငါးစီးရှင်ကျော်စွာလက်ထက် အလျှုံ့ကတံငါသည်ဖြစ်နေသော်မှလည်း ရုတ်တရက်ပေါ် အဘိညာဉ်ရ ရဟန္တာအထိ အတွေးပေါ်သွားသောကြောင့် ချက်ချင်းဆင်ဖြူတော် လက်ခံရရှိခြင်းက သက်သေထူခဲ့ပြီ။ ထိုစဉ်က ပစ္စည်းကလည်း လက်ထဲရှိစားတော်ပွဲ၊ စေတနာကလည်း ချက်ချင်းပေါက်ပါ ဆုံခဲ့ပြီ။

ဤဆိုခဲ့ပြီးများ၏ အဓိကမှာ မိမိတို့ သူကောင်းပြုခရီးပြီးစီးလေတိုင်း စေတနာ ဆန္ဒအားများ တွန်းအားပါသော ပီတိရှိန်ဖြင့် ဆုတောင်းလျှင် ဆုတောင်းပြည့်ဝခြင်းပင်။ ထို့နောက် မိမိလက်ဝယ်ရှိ စေတနာ ဆန္ဒအားများ အမျှဝေက တစ်ဖက်သားများလည်း သေသေချာချာ ရရှိသွားခြင်းပင်။

သို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဝါဒီတို့ စုဝေးရာ မြန်မာတို့၏ မြန်မာများသည်. . .

ဒါနမြောက်ပြီးနောက် စေတနာ လက်ရောက်လာအောင် ပြုတတ်ကြပါ။

ဒါနနှင့်စေတနာ အကြောင်းပြု တောင်းဆုလည်း ပန်ဆင်ထားကြပါ။

ဆုတောင်းပြီးနောက် လက်တွင်းမိ စေတနာ ဆန္ဒ ခွဲတမ်းချပေးကြပါ။

✧

မေတ္တာပို့ခြင်းသည် တောင့်တခြင်းတစ်မျိုး

သဗ္ဗေခေမာ ဝေရာဟောန္တု၊ ဘဝန္တု သုခိတာ သဒါ။

ဆုတောင်းခြင်းသည် ပတ္ထနာ၊

မေတ္တာပို့ခြင်းလည်း ပတ္ထနာ။

သို့ကြောင့်ပင် အချင်းချင်း သတင်း စာသဝဏ်ပါးရာ၌ ဆုတောင်း ပတ္ထနာ မျှမေတ္တာများ ပို့သလိုက်ပါကြောင်းဟူသော နှစ်ထပ်ဆင့်ဆိုခြင်းတည်း။

ဤ၌ ပတ္ထနာဆိုသည်မှာ မိမိမြင်တွေ့လိုသော အာသာဆန္ဒအတိုင်း မြင်ကွင်းပေါ်လိုရာကို လှမ်းမျှော် တောင့်တလိုက်ခြင်းကို ဆို၏။

သာဓကတစ်ခု ထုတ်ဆိုပြပါမည်။

အလောင်းတော် မဟာသုတသောမမင်းအား အဂ္ဂိလိ မာလအလောင်းဖြစ်သော ပေါရိသာဒမင်းက သတ်ဖို့ ဖမ်းသွားရင်းက မသတ်မီ လမ်းပေါ်မှာပင် လိုရာဆု တောင်းလော့ ခွင့်ပေး၏။ ထိုအခါ မဟာသုတသောမမင်းက "သင် အသက်တစ်ရာရှည်သည်ကို ငါ ကြည့်လိုပါသည်" တောင့်တ၏။

ဤတောင့်တချက်ထဲ၌ "ငါ အသက်တစ်ရာ ရှည်ရပါလို၏" ဆိုသော မိမိအတွက် ဆုတောင်းလည်း ပါပါသည်။ "သင်လည်းပဲ အသက်တစ်ရာ ရှည်ပါစေ"ဆိုသော သူ့အတွက် မေတ္တာပို့လည်း ပါပါသည်။ ထိုတောင့်တချက်သည် မိမိမြင်တွေ့လိုသော အာသီသအတိုင်းလျှင် ပေါ်လိုသော မြင်ကွင်းသို့ ရှေးရှုတောင့်တ နေကြောင်း ကောင်းကောင်းကြီး ထင်ရှားနေပါသည်။

သည့်အတူ အလှူရှင်တို့ ဝေဌနေသော အမျှ အမျှဆိုသည့် စေတနာ ခွဲတမ်းချ ဒါနထဲ၌လည်း . . .

မိမိလည်းဘေးကင်း၊ အများလည်း ဘေးကင်းပါစေ။

ဤတောင့်တချက် နှစ်ခင်းလည်း တင်းတင်းကြီး ပါဝင်နေပါသည်။

မိမိလည်း ရန်မတိုး အများတို့လည်း ရန်မတိုးမိကြပါစေနှင့်။

ဤတောင့်တချက် လက်ရိုးလည်း တိုးဝင်နေပါသည်။

သူ့ထံရှိ သဒ္ဓါ၊ ဝိတိ၊ စေတနာ ဝတ်ရည်လှည့် စိတ်၌ပင် ထိုဆန္ဒများ ကိန်းပြီး ဖြစ်နေ၍ မိခင်သည် သားသမီးအပေါ်၌ အလိုလို မေတ္တာကိန်းပြီးသား ရှိပါသည်။

သို့ကြောင့် . . . သဗ္ဗေခေမာ ဝေရာဟောန္တု နှုတ်က မသွန်းမိသော်မှ ထိုသားသမီးများ ရပြီးသား။ ထိုမိခင်၌ တည်သော မေတ္တာကို ကိုယ်ချင်းစာစိတ်က ထောက်ခံထား၏။ လက်ပေါ်မှာပင် ကြီး၊ သူ့ချည်းလည်း ဘာမှ လုပ်ခွင့်မရ။ သားဒုက္ခိတဘဝကို မြင်ခဲ့ရပြီးဖြစ်နေ၍ . . . ထိုမိခင်၌ တည်သော ကရုဏာကို သီလက တာဝန်ခံ ထား၏။

လူ၌ရှိအပ်သော ဂရုမ္မ၊ နိစ္စသီလသည် တိရစ္ဆာန် ဥဉ်၊ စရိုက် မှန်သမျှ အားလုံး ရိုက်ချိုးပစ်ပေးနေ၍ ထိုမိခင်၌တည်သော အမြဲတည် ငါးပါးသီလကိုကား သရဏဂုံပွား သတိက အပြီးအစီး တာဝန်ယူပေးထားပြန်၏။

သရဏဂုံဓာတ် မပြတ်ရှုပွားနေသော အပွမာဒသတိသည် အာရုံဟောင်း ဝေး ပြန်ပြောင်း မျှော်တွေးမည့်စိတ်ကို ထိန်းကျောင်းပေးထားတော့၍၊ အာရုံသစ် အပေးနောက် ကောက်ကောက်ပါ ပြေးလိုက်မည့်စိတ်ကို ထိန်းကျောင်းပေးနေတော့၍ ထို စိတ်ကျောင်းသတိ၏ သရဏဂုံ တုတ်မြှောက်ဖိအားကို စိတ်

သည် မတွန်းလှန်နိုင်တော့ရာ . . .

သိုထည့်စွဲများက ဘယ်လောက် သွေးဆွဆွ စိတ်မထဝံ့ပါ။ အပြင်မှ ညှို့ခေါ်အာရုံတို့က ဘယ်လောက်လှော်လှော် ထိုစိတ် ခေါင်းမဖော်ဝံ့ပါ။

ထိုအချိန် ထိုမိခင်၌ ချစ်မုန်းဖြင့် ဆင်ယင်ထားသော တိရစ္ဆာန်ပါ ဥဉ်နှင့်စရိုက်များ အနုသယသွေးမှတစ်ဆင့် မလိုက်သာတော့ရာ. . . ကြိုက်မှလုပ်ဖြစ်သော သူ့အသက်သတ် ကျင့်များ လွင့်စင်သွားတော့သည်သာ။ မုန်းမှသာ လုပ်ဖြစ်သော သူ့အသက်သတ်စသည် အကျင့်မှားများ လွင့်စင်သွားပြီသာ။

ထိုအချိန် ထိုမိခင်၌ မျက်စိ စသည်များလည်း ဣန္ဒြေရ လာပြီး လူစိတ်မှန်လည်း သန်သန်ဝင်လာနေပြီ။ လူစိတ်မှန် သန်သန် စီးပြေးနေသော ထိုမိခင်၌. . . ကိုယ်ချင်းစာထား သားအပေါ်၌ ကရုဏာတရား မပွားစီး မရှိတော့ပါ။ ကိုယ်နှင့်တန်းတူ ထား မေတ္တာတရားလည်း သားအပေါ်၌ မပွားများ မရှိတော့ပါ။ ဤကား လူသားဆန်သော မိခင်၏ မေတ္တာ သားသမီးအပေါ်၌ အလိုလိုပါနေခြင်း၏ သဘာဝတည်း။

သည့်အတူ အလျှူရှင်တစ်ဦး၌ ထားရှိသော သဒ္ဓါ၊ ဆန္ဒ၊ စေတနာ အင်အားပြ၏ အမျှတို့၌လည်း. . . မေတ္တာကလည်း ထောက်ခံပေးထားသေး၏။ ကရုဏာလည်း ပါပါ၏။ သီလ၊

သရဏဂုံ၊ သတိ တို့အတွဲလည်း ပွဲစကတည်းက ပါပြီးသား ဖြစ်နေ ကြပါ၏။ သို့ဆိုသော် ထိုအလျှူရှင် ဝေဌသော အမျှထဲဝယ် ဘာ ကျန်သေးသနည်း။

သို့ကြောင့် အမျှဝေရာ၌ အဝေရာဟောန္တု ပါ၊ မပါ အငြင်း ပွားစရာ မလိုတော့ပါ။

ရန်နှင့်ဘေး ဝေးဝေးနေစေ အမျှဝေ၏

ဤ ဆုတောင်း မေတ္တာပို့ အမျှဝေ စာစဉ်၌ "သဗ္ဗေခေမာ ဝေရာဟောန္တု ဘဝန္တုသုခိတာ သဒါ" ဤသို့ပင် ခေမ၊ အဝေရ၊ သုခ သုံးချက်တွဲ ပါရှိနေချေရာ. . .

ခေမာ တာဝန်ခံ ဘေးအမျိုး မျိုးကား . . . ပရိတ်တော်လာ ရာဇတောဝါ စသည် ဘေး ၂၅-ပါးလည်း ပါသည်။ သူနှင့် မကင်းရာ ဒဏ် ၁၀-ပါး၊ ဥပါဒ် ၁၆-ပါး၊ ကြမ္မာ ၃၂ -ပါး များလည်း ပါသည်။ သို့ကြောင့် ဘေးဥပါဒ် အန္တရာယ်ဟူ၍ သုံးစွဲခြင်းတည်း။ ထိုစဉ် . . .

ကြောက်စရာကောင်းသည်များက **ဘေး**၊

အနီးကပ် အဖျက်အဆီးခံရသည်များက **ဥပါဒ်**၊

အပြစ်ကျရောက်လာသည်များက **ဒဏ်**၊

အနိုင်ကျင့် နှိပ်စက်ခံရသည်များက **ကြမ္မာ**၊ ထို အားလုံး ကြောက်စရာကောင်းသည်ချည်းသာ။

တစ်ဖန် အဝေရာ တာဝန်ခံရသော ရန်အမျိုးမျိုးမှာကား . . . ကိုယ်တွင်းရန် ကိုယ်လက်သပ်မွေးထားသည်များက ထ, နှောင့်ယှက်ကြခြင်း၊ ကိုယ်ပရန် ကိုယ်နှင့် ပက်ပင်းတွေ့များက ဆီးကြိုနှောက်ယှက်ကြခြင်း။

ထိုစဉ် ကိုယ်တွင်းရန်၌လည်း ကိလေသာ တရားကိုယ် ၁၀-ပါးလည်း ပါဝင်၏။ သံယောဇဉ် တရားကိုယ် ၁၀-ပါးလည်း ပါဝင်၏။ နိဝရဏ အနှောက်အတား ၅-ပါးလည်း ပါဝင်၏။

ယင်းတို့သည် ဗီဇသွေး၊ အနုသယသွေးများနှင့် အရောဝင်ကာ လူကိုလည်း ရန်လုပ်ကြ၏။ လူစိတ်ကိုလည်း ရန်လုပ်နေကြ၏။ လူသားတိုင်း စားစား သွားသွား နားနား နေနေ သူတို့နှင့် မကင်းကြ။ ကြံမည်၊ ပြောမည်၊ ပြုလုပ်သည် သူတို့ရှေ့က ပါပြီးသား။

သို့ကြောင့် အန္ဓဗာလ ပုထုဇဉ် (ကန်းသည်၊ မိုက်သည်၊ ကိလေသာစိတ် များသည်) သုံးဘွဲ့ရ လူသားတိုင်း၏ ကံမှန်သမျှ သူတို့၏ အနှောင့်အတား မကင်းကြသည်ချည်း ဖြစ်ကြရာ . . .

လူစိတ်က အမြတ်ကို ရည်မှန်း၏။ သို့သော် သူတို့ အစီအမံ

ကြောင့် အယုတ်ခန်းသို့ချည်းသာ။

တစ်ဖန် လူစိတ်က ကောင်းရာမှန်းသည်။ သို့သော် . . . သူတို့ ဩဇာ မလွန်ဆန်နိုင်သဖြင့် ဆိုးကျိုးထဲချည်းသာ။ တစ်ဖန်လည်း လူစိတ်က ဒုက္ခမှ လွတ်မြောက်ရေး မှန်းသည်။ သို့သော်လည်း . . . သူတို့စကား နားယောင်သွားကြောင့် ဒုက္ခတွင်းထဲ သို့သာ။ သည်လောက်ဆို ဘေးဆိုသော ထိုစကား သဘောပေါက်သွား သင့်လောက်ကြပြီ။

တစ်ဖန် အပြင်ရန်၌ကား . . . ရေ၊ မီး စသည် ရန်သူမျိုး ငါးပါးလည်း ပါဝင်၏။ ဆိုခဲ့ပြီး ဘေးအမျိုးမျိုးများလည်း ပါဝင်၏။ သို့ကြောင့်လျှင် ဘေးဥပါဒ်၊ အန္တရာယ် ရန်အသွယ်သွယ် ဟူ၍ တဆင်ထဲ ထားဆိုကြသည်။

ထိုသို့ ဘေးနှင့်ရန် နှစ်တန်ရှိရာတွင် . . .

ဘေးဥပါဒ် အန္တရာယ် နှင့် ပြင်ပရန် အသွယ်သွယ်တို့ကား ပြင်ပရောက်များလည်း ဖြစ်ကြ၏။ ယင်းတို့သည် မိမိက သွားရောက် ရန်မစဘဲနှင့် သူ့အလိုလို ကျရောက် မလာတတ်ကြ။ သို့ကြောင့် ကြောက်စရာမလို။ ထန်းသီးကြွေခိုက် ကျီးနင်းခိုက်မျှ ဖြစ်သဖြင့် ဘေးကြောများလည်း မရှည်တတ်။

ကိုယ်တွင်းနေ ကိလေသာ သံယောဇဉ် ရန်မှန်သမျှကား မိမိဘဝနှင့် အတူထား သူတို့လက်အောက်ကြား သွားလာနေရ

ခြင်းကြောင့် ကြောက်စရာ အကောင်းတကာ့ အကောင်းဆုံး။

လူသေတောင် သူမွှေဆဲ ဖြစ်နေခြင်းကြောင့်လည်း ရှိ့စရာ အကောင်းတကာ့ အကောင်းဆုံး။ ရန်သူပင် ဖြစ်သော်မှလည်း ရန်သူမှန်း မထင်ရအောင် ပိရိလှခြင်းကြောင့်လည်း မုန်းစရာ အကောင်းတကာ့ အကောင်းဆုံး။

ထိုကိစ္စ သတိရှိမှ သိရသည်။ သတိမရှိ မသိ။

ထိုကိစ္စ အသိဝင်မှ မြင်ရသည်။ အသိမဝင် မမြင်။

ထိုကိစ္စ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြန်ကြည့်သူမှ တွေ့ရသည်။ ပြန်မကြည့် မတွေ့။

ကိုယ့်ဘဝ အသက်လည်းမွေး ဝမ်းလည်းကျောင်းပေးနေရသည်မှာ သူတို့ကြောင့်။ ကိုယ့်ဘဝ အစာလည်း ခွံ့ကျွေး အညစ်ကြေး အမျိုးမျိုးလည်း သုတ်သင်ပေးနေရသည်မှာလည်း သူတို့ကြောင့်။ ကိုယ့်ဘဝ အိမ်ထောင်သားမွေး ဒုက္ခဘေး အမျိုးမျိုးထဲ တိုးဝင်နေရသည်မှာလည်း သူတို့ကြောင့်။

တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ကံ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ သခ်ါရ တို့ကြောင့် ဘဝ၊ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏ၊ သောက စသည်ဖြစ်၏။ ဘုရားစကား ဤက သက်သေထား။

ထိုစဉ် ကမ္မဋ္ဌာန်း လေးဆယ်ထဲမှ တစ်ခုခုကို ဓမ္မသရဏဂုံ အဖြစ်ထား။ မမ္မေ၊ မလျှော့၊ မပေါ့၊ မဆ အင်္ဂါလေးချက်စုံ

အပွမာဒသတိတရားဖြင့် ပွားနေများစေသော ကောင်းမှုရှင်များ အမှတ်နောက် အမှတ်ဖြည့်ကြောင့် . . . အသိနောက် အသိ အသိတို့ချည်း ဝင်နေသော် ထိုကောင်းမှုရှင် အကျင့်စင်ကြယ်နေပါပြီ။ သီလ ဝိသုဒ္ဓိမျိုး ကဗ္ဗည်း ထိုး၍ရပါပြီ။

ထိုမှနောက် အသိ အသိတို့အကြား သတိ သတိများ ထားပေးလိုက်ရာ . . . ဝင် အေးအေး၊ ထွက် နွေးနွေး စသည် ဝေဒနာ ဖော်ပြလာချေပြီ။ အာနာပါန သရဂုံမှာ ထိုဝေဒနာများ ၌ပင် သတိအစိုက် ထားပေးလိုက်ပါ။ အေးအေးမှသည် အေး လှုပ်လှုပ်ဖြင့် ရိပ်ရိပ်ဆင်းသော ဖြစ်ပျက်ခင်း လက်ငင်းတွေ့ရသည်။ နွေးနွေးမှသည် နွေးလှုပ်လှုပ်ဖြင့် ရိပ်ရိပ်ချဉ်းသော ဖြစ်၊ ပျက်ခင်း လက်ငင်းတွေ့ရသည်။

ထိုဖြစ်ခင်း၊ ပျက်ခင်းကြီး အကြား အသိပါ ထားပေးလိုက်စမ်းပါ။ ထိုအခါ . . .

(က) ရုပ်၊ နာမ်တို့၏ နှစ်ပါးသွားဟန်များလည်း ထိုအသိဉာဏ်ဝယ် ဧကန်ပေါ်လာပါမည်။

(ခ) ရုပ်၊ နာမ်တို့၏ သဘာဝလက္ခဏာများလည်း ထိုအသိဉာဏ်ဝယ် ဧကန်ပေါ်လာပါမည်။

(ဂ) ရုပ်၊ နာမ်တို့၏ သဘာဝအားလုံး အဆုံးအထိလည်း ထိုအသိဉာဏ်ဝယ် ဧကန်ပေါ်လာပါမည်။

ထိုကောင်းမှုရှင် . . .

ကိုယ်တွင်းဘေး မည်သို့မျှ မအေးကြောင်း ကောင်းကောင်း သိသွားရာ . . . ကိုယ်တွင်းရန် အမှန် မအေးကြောင်းလည်း ကောင်း ကောင်းကြီး အသိဉီးနေတော့ရာ . . . အမျှ အမျှ ဆိုသော ထိုစကားထဲ၌ပင် ခေမာ အဝေရာချီ ထိုဆုတောင်း မေတ္တာပို့များ အလိုလိုပါပြီးသား။

သူ့၌ ကရုဏာထား မေတ္တာပွားများ မိခင်အလား အားကောင်းနေပြီ ဖြစ်သောကြောင့်။

✧

ကောင်းသူ၁ ကြေပါစေ အမျှဝေ၏

သီလကို သရဏဂုံဖြင့်စီရင်၊ သရဏဂုံကို သတိဖြင့် ခရီးပြင်း နှင်ပေးနေသော ဤကောင်းမှုရှင်၏ စိတ်အစဉ်၌ ငါ၊ သူ လည်းမဝင် စိတ်များ ရှေ့ရောက်၊ နောက်ကျန်လည်း မဖြစ်။ ကိလေသာနှင့် ပညတ်များ မဝင်။ လူစိတ်ချည်းသက်သက် စဉ်ထွက်နေ၏။

သို့ကြောင့် သောက နှိပ်စက်ရာမှ ဖြစ်သော အပူများ ငြိမ်းအေး နေပါတော့သည်။ ဒေါသ၊မာနများ နှိပ်စက်မှ ထန်ပြရသော မာန်ပူများလည်း ငြိမ်းအေးနေပါတော့သည်။ ရှေ့ကြိုတွေး၊ နောက်ပြန်တွေးမိမှ ပေါ်ရသော ကံပူများလည်း ငြိမ်းအေးနေပါတော့သည်။ လူဖြစ်တုန်းလေး လူစိတ်မွေးနိုင်သူတည်း။

ထိုကောင်းမှုရှင်က အမျှ အမျှ အော်ဟစ် ပေးဝေသော် ထိုအထဲဝယ် ဘဝန္တ သုခိတာ သဒါလည်း သား၊ သမီးတို့အပေါ် မိခင်စိတ်အလားဖြင့် အလိုလို ပါသွားပါပြီ။ အမျှထဲ ဒါမပါ ဆိုစရာ မလိုတော့ပါ။ ထိုသို့ စေတနာဒါန ဝေဒရာ၌ . . .

အနီးနေ ပွဲဝင် ပရိတ်သတ်များကား ရည်ညွှန်းအဖြစ် အမျှခံကြရ၏။

ဝေးနေ ပွဲပြင် ပရိတ်သတ်များကား မည်ညွှန်းအဖြစ် အမျှခံကြရ၏။

ထိုစဉ် သူတော်ကောင်း၊ သူမြတ်လောင်း အပေါင်းက ဝေဒ ပို့သသော မေတ္တာများကိုလည်း အကျွန်ုပ်ကလည်း သာဓု သာဓု ဤသို့ အာရုံမှန်း တမ်းခေါ် ခေါ်လိုက်ခြင်းများက ဆွမ်းကြီးလောင်းပွဲ အဝေးမှနေ ပွဲဝင်နေခြင်းများအဖြစ် သက်သေခံနေကြပြီ။

လူလူချင်းတွေ့ မမြင်ဖူးဘဲနှင့် ဖော်ရွေနေခြင်းများသည် ဒင်းလက်ချက်။ လူလူချင်းနီး တွေ့တွေ့ချင်း ရင်းနှီးနေခြင်းများသည် ဒင်းလက်ချက်။

အကယ်တိတိ နေ့စဉ် အိပ်ရာဝင်တိုင်း ဗုဒ္ဓဝါဒီတို့ လုပ်မြဲဖြစ်သော ဘုရားဝတ်တက်၊ မေတ္တာပို့၊ အမျှဝေ၊ သမထဘာဝနာ၊ ဝိပဿနာဘာဝနာ နှစ်ပါး တစ်ပါးပါးဖြင့် စိတ် ကိလေသာဘေး

ကင်းဝေးအောင် ရှုပွား စသည့် ကောင်းမှုရှင်များ ဆိုပါမူ . . .

ဦးစွာ ဘုရားရှင်၏ မမွှာတော် စိတ်အာရုံဖြင့် ချဉ်းကပ်၍ ပင့်ဖမ်းပါ။ ထို့နောက် ဘုရားရှေ့ သရဏဂုံ ခံသည်အလား သရဏဂုံ သီလ ခံယူလိုက်ပါ။ ပြီးသော် ဘုရားဂုဏ်စသည့် ရတနာ့ဂုဏ်များ ကိုယ်၌ ထုံလာရန် ရွတ်ပွားပါ။ ပြီးသည်နှင့် မိမိနှင့်တကွ အားလုံး အပေါ် မေတ္တာပို့ အမျှဝေပေးပါ။ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းအောင်ပြုစုပြီးမှ မိမိကိုယ်အတိုင်း အားလုံးအား ကိုယ်တိုင်းပေးခြင်းတည်း။

ထိုသို့ မေတ္တာပို့ အမျှဝေရာတွင် အနီး အဝေး၊ မြင်အပ် မမြင်အပ်၊ ကြောက်တတ် မကြောက်တတ်၊ ဘဝဆုံးပြီးသူ မဆုံးသေးသူ ထို ရည်ညွှန်း မည်ညွှန်း ၂-ပါးတွဲများလည်း ပါရှိပြီးသားပင်။

တစ်ဖန် . . . ရှည်သူ၊ တိုသူ၊ အလတ်စားသူ ဤသုံးပါးတွဲလည်း ပါပြီးသား။ ကြီးသူ၊ ငယ်သူ၊ အလတ်စားသူ ဤသုံးပါးတွဲလည်း ပါပြီးသား။ ဝသူ၊ ပိန်သူ၊ အလတ်စားသူ ဤသုံးပါးတွဲလည်း ပါပြီးသားပင်။

ထိုစဉ် ထိုသူများ အချင်းချင်း မလှည့်ပတ်ကြရန်လည်း ဆန္ဒပြု၏။ အချင်းချင်း အထင်မသေးမိကြရန်၊ အချင်းချင်း ရန်မလိုမိကြရန်ကိုပါ ဆန္ဒပြု၏။

ဆန္ဒသည် တောင့်တခြင်းတည်း။

ယင်းဆန္ဒသည် ပတ္တနာ၏ ကိုယ်စားတည်း။

ကောင်းမှုဖြင့် ကိုယ်ကျင့်ကောင်းနေသူ၏ဆန္ဒ ဘာမဆို စူးရှနေသည်ပင်။ ကောင်းမှုဖြင့် စေတနာသန့်နေသူ၏ အာသီသ ဘာမဆို ပို့ရာ ကျနေတော့သည်ပင်။

ဘုရားလက်ထက်တော်က မေတ္တာအကျိုးပြ ဖြစ်ရပ်တစ်ခု။

ရဟန်းတော်ငါးရာတို့သည် ဘုရားထံမှ ကျင့်နည်းများ တောင်းခံပြီးနောက် ဟိမဝန္တာနှင့် ဆက်စပ်တော တစ်တောဝယ် ဓမ္မသရဏဂုံ ပွားထုံကြရာ နတ်များ မနေသာကြ။ ကလေးလက်ဆွဲ ဟိုသည် ခွာရှဲပေးနေကြရ၏။ ကြာသောအခါ . . . မနေ့ံအောင် ခြောက်လှန့်ကြ၏။ မနေ့ံအောင် အနှံ့အသက်များ ပေးကြ၏။ ထိုရဟန်းများ မနေ့ံကြပြီ။ ရောဂါရသူ, ရဖြစ်လာကြပြီ။ သမာဓိမျှ မတည်ကြပြီ။ သို့နှင့် ဘုရားထံမှောက် ပြန်လည်ရောက် အကြောင်းစုံ လျှောက်ထားကြသည်။

ဘုရားရှင်သည် ဤနေရာမှ တစ်ပါး အခြားနေရာများနှင့် ဤရဟန်းများ မလျှောက်ပတ်ဟု သိ၏။ မေတ္တာဒါန မဝေဒ္ဒသောကြောင့် နတ်အများ ဆင်းရဲနေသည်ကိုလည်း မြင်၏။ သို့ကြောင့် မေတ္တာသုတ်ဖြင့် မေတ္တာကမ္မ ဒါနခန်း ချုပ်ကို သင်ပေးလွှတ်လိုက်၏။

ထိုမေတ္တာသုတ်တော်၌ **ကရဏီယ**အစချီ ဘာဝနာ ပရိကံ

ဖြင့် (မေတ္တာပွားများရန်၏ အခြေယူ အစပျိုးဖြင့်) "ငါ ဤလိုကျင့်ပါသည်။ ဤမှန်သော စကားကြောင့် . . . "ဆိုသော သစ္စာလည်းပါ၏။ တစ်ဖန် **"သုခိနော ဝါ၊ ခေမိနော ဝါ၊ ဟောန္တု သဗ္ဗ သတ္တာ ဘဝန္တု သုခိသတ္တာ"** ဖြင့် "ဤသစ္စာစကားကြောင့် . . . သတ္တဝါအားလုံး ဘေးမရှိကြပါကုန်လင့်။ သတ္တဝါအားလုံး ရန်မရှိကြပါကုန်လင့်။ သတ္တဝါအားလုံး ကိုယ်အပူမသန်း စိတ်ချမ်းမြေ့ကြပါစေ။" ဤသို့ မေတ္တာပို့လွှတ်ပေးထား၏။ သို့ကြောင့် မေတ္တာလည်း ပါနေ၏။

အထူးမှာ ထိုသို့ မေတ္တာပို့လွှတ်မည် ကြံတိုင်း . . . ပထမ မိမိကျင့်သုံးထားသော သီလကို ဦးစွာအာရုံပြုပါ။ ထို့နောက် မိမိလက်ဝယ်ရှိ ကောင်းမှုကို အာရုံယူပါ။ ပြီးသော် . . . အနီး၊ အဝေး စသည်သို့ စေတနာယှဉ် မေတ္တာဒါန ခွဲတမ်းချပါ။

ထိုမေတ္တာက ဘယ်လိုဟာမျိုးလဲ မေးမည်ဖြစ်သောကြောင့်။

နောက်ဆုံး **'မာတာယထာ နိယံပုတ္တ'** မိမိ၏တစ်ဦးတည်းသောသားအပေါ် ထားသော မိခင်မေတ္တာမျိုးဟူ၍ ဆိုထားပါ၏။ သို့ကြောင့် စေတနာဒါန အမျှမေတ္တာဖြင့် ခွဲတမ်းချလိုသော ကောင်းမှုရှင်အဖို့ ဘာမဆို ရာဂ ဒေါသဖြင့် မကြိုဆိုသော မိခင်မေတ္တာမျိုး ထားဖို့တော့ လိုပါမည်။

ထိုရဟန်းငါးရာတို့ကား . . .

အမှတ်ကောင်း စိတ်ဖြောင့်ကြောင့် ကိုယ်ကျင့်ကလည်းကောင်း၊စေတနာကလည်း အားလုံးအပေါ် ကိုယ်ချင်းစာထားမေတ္တာပွား ထားပေးခြင်းကလည်း ကောင်း၊ တောင့်တချက်ကလည်း မိခင်က သားသမီးအပေါ် မြင်လိုသောအတိုင်း အထားကောင်း၊ သို့ကြောင့် . . .

ထိုတော ပြန်ဝင်သည် နှင့် တောရှင် နတ်မြတ်များက ကြိုဆိုနေနှင့်ကြပြီ။ ထိုတော နေသည်နှင့် အိမ်ရှင်နတ်များက ဝေယျာဝစ္စပြုလုပ်ပေးကြသည်။ ထိုတောမှ အကျင့်ခရီး ပြီးစီးသည်နှင့် နတ်အားလုံးလည်း ချမ်းသာသုခရကြပြီ။

* မေတ္တာသည် သူတွက်၊ ကိုယ်တွက် နှစ်ဖက်ကောင်းတည်း။
* မေတ္တာသည် ရန်သူ မိတ်ဆွေ နှစ်ထွေကြိုက်တည်း။

သို့ကြောင့် လူ့ဘဝရောက်ဆဲ ကောင်းပွဲဝင် ကောင်းမှုရှင်သည် ကောင်းမှုခရီး ပြီးစီးတိုင်း ဆန္ဒအားမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော စေတနာသန့်ဖြင့် လက်ဦး မိမိအတွက် ရယူလိုသော ဆု ပတ္ထနာခေါ် တောင့်တခြင်းဖြင့် ဆန္ဒပြုပါ။

ထို့နောက် ကိုယ်လိုကောင်း အပေါင်းအားလည်း လောင်းလျှူပေးသော စေတနာအားဖြင့် . . .

အပြင်ဘေးကင်း၍ အတွင်းရန်ပါ ရှင်းပါစေဟု ဆန္ဒပြု

ပေးပါ။

အပူမသန်း ကိုယ်ချမ်း၊ စိတ်ကြည် ပါစေဟုလည်း ဆန္ဒပြုပေးပါ။

ရေဖြင့် အပက်ခံလိုက်ရသူ မည်သူ မအေး ရှိချိမ့်နည်း။

✧

ဒီနေ့ ဒါတွေ အရေးကြီးနေသည်

ပညာယ ပရိဝိဇ္ဇန္တု၊ ဝိမုဉ္စန္တု ဒုဘိန္နရာ၊
ဟိ'ကာလေ ဖုဿ ဓမ္မတာ၊ အဓမ္မ ကာမ ဝါဒါဝိ။ ။

တက်ခေတ်ကို အရှေ့ကမ္ဘာက တာဝန်ယူခဲ့ပြီ။

ဆုတ်ခေတ်ကို အနောက်ကမ္ဘာက တာဝန်ယူနေသည်။

သို့ကြောင့် လူကျင့်ပျက်ရာမှ တိုးတက်လာသော လူနေမှုသည် ကောင်းမှုမှဖြစ်သော ကောင်းဆုများ မဟုတ်ကြပါ။

သမ္ဘတ္တိစက်ဆိုသည်မှာ ကောင်းမှုနှင့်ပြည့်စုံရာမှ ပေါ်ထွက်လာသော ယန္တရားကိုဆိုပါသည်။ ကြက်ကဲ့သို့ ယက်ရှာရာမှ ထွန်းကားလာသော အရာမျိုး မဟုတ်ကြပါ။ ယင်းတို့မှာ . . .

၁။ နေရာက မိမိနှင့် သင့်တော်ရာ။

၂။ အရင်းနှီးက ရှေးဘုန်း ရှေးကံ။

၃။ အပေးအယူက မွန်မြတ်သော ကိုယ်ကျင့်။

၄။ ကျောထောက် နောက်ခံက သူတော်ကောင်းမိတ်။

ဤလေးမျိုးတို့သည် ကောင်းမှုဖြင့် ကောင်းဆုယူရာ၌ လည်ပတ်စေသော စက်ယန္တရား ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစဉ် . . .

၁။ နေရာက မိမိနှင့် သင့်တော်ရာ(ပဋ္ဌိရူပဒေသ)ဆိုသည်မှာ . . . နွားဖြင့် အသက်မွေးမည့်သူသည် နွားစာပေါသော တောဖြစ်မှ သင့်တော်မည်။ နွားလှည်းဝင်၍ရသော လမ်းရှိမှလည်း သင့်တော်မည်။ နွားလှည်းအကူဖြင့် လုပ်ရသော လုပ်ကွက် ပေါမှလည်း သင့်တော်ပါမည်။ ထိုသို့မဟုတ်ပါဘဲ ကားနေရာ နွားဝင်မွေးမိသော် စက်အစိတ်အပိုင်းတစ်ခု ချို့ယွင်းသွားပြီ။ အင်္ဂါမစုံ။ ထိုစက် လည်ပတ်ရန် ခက်ပြီ။

သည့်အတူ ကားဖြင့် အသက်မွေးမည့်သူ၊ လက်သမား၊ ပန်းရံ စသည် အတတ်ဖြင့် အသက်မွေးမည့်သူ၊ ရုံးလုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေးမည့်သူ စသည်များလည်း . . . မိမိ အသုံးချပစ္စည်းနှင့် သင့်တော်မည့်နေရာဖြစ်ဖို့ အရေးကြီးပါသည်။ မိမိ အသုံးချ ပညာနှင့် အံဝင်ဖို့ အထူးအရေးကြီးပါသည်။

ဘီအက်စီအောင်ပြီးမှ ကားစပယ်ယာလုပ်ရန် မသင့်။

ဆယ်တန်းအောင်ပြီးမှ တောပြန် လယ်ထွန်ရန် မသင့်။စကတည်းက လယ်ထွန်ဝါသနာပါလျှင် အရွယ်ကုန်အောင် အချိန်ဖြုန်းမနေနှင့်။ သေစာ ရှင်စာလောက် တတ်မြောက်လျှင် လယ်ယာခွင် လက်သင်ဝင်ပေရော့။

ဤနေရာ စကတည်းက ယုံကြည်ချက်ဖြင့် ပန်းတိုင် အလျင်စိုက်ဖို့လို၏။ ပန်းတိုင်တက်ရာ၌ ကိုယ့်သတ္တိကိုယ် ယုံကြည်ဖို့ အထူးအရေးကြီး၏။

သတ္တိရှိရန်မှာ. . . အလုပ်တစ်ခု မစမီ အတွေးဖြင့် ခေါ်ယူကြည့်ပါ။ထိုအလုပ်သည် မိမိနှင့် နေရာကျ၊ မကျ။ လုပ်ကွက်ကရေရှည်ရ၊ မရ စသည် နေရာကျသည် ရေရှည်လည်း ရမည်။ ထိုသို့သိရသောအခါ ထိုအလုပ် လုပ်စဉ် ဖြစ်ပေါ်လာမည့် အခက်အခဲကိုလည်း ကြိုတင်တွေးပါ။ ထို အခက်အခဲအပေါ် မိမိ ခံနိုင်မခံနိုင် ကိုလည်း ချိန်ဆပါ။

ဘာဖြစ်ဖြစ် ခံနိုင်သည်၊ ခံမည်ဟူ၍ စိတ်ကတိပေးမှ အလုပ်ဝင်ပါ။ ထိုသို့ အခက်မျှော်. . . . ပေါ် ကျော်တက်မည် စိတ်ထားဖြင့် အလုပ်ဝင်သူ . . .

အကယ်တိတိ တွေးထင်ထားတိုင်း အခက်အခဲများနှင့် ကြုံလာပါက သတ္တိမကျတော့ပါ။ စကတည်းက ငါမျှော်ပြီးသားပဲ ဖြင့် အေးအေးဆေးဆေး ကျော်နိုင်ပါမည်။

အကယ်တိတိ တွေးထင်မထားသော လုပ်ဆုများ လက်ထဲ ဝင်လာပါမူကား ဝင် ဝင်သလောက် အမြတ်လက်ရောက်ချည်း ဖြစ်တော့သည်။

ထိုမှအပြန် စကတည်းက အကောင်းမျှော် အကောင်းပေါ်ကရောဖြင့် အလုပ်ပြင်လေသူ အကောင်းရက အရင်းမျှ ရှိသေးသည်။

အကယ်တိတိ တွေးထင်မထားသော အခက်ခဲစုံ ပြုံဝင်လာပါမူကား သတ္တိလည်းတုံး ခွက်ခွက်လောလည်း ရှုံးနိမ့်ပြီ။

ဘာမဆို အကောင်းမမျှော်ပါနှင့်။ လောကခံသည် အကောင်းဖြင့် ဧည့်မခံတတ်။

ဘာမဆိုအခက်ခဲကို ကြိုတွေးပေးပါ။ လောကခံသည် အဆိုးဖြင့်သာ ကြိုဆိုတတ်၍။

၂။ ရှေးဘုန်း ရှေးကံဆိုသည်မှာ . . .

"ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ"၏ စကားဖြစ်ရာ . . .

* ကောင်းစားခြင်းကို ဒါနက တာဝန်ယူပါသည်။
* ချမ်းသာခြင်းကိုကား သီလက တာဝန်ယူပါသည်။

လူသားတိုင်း ကောင်းစား ချမ်းသာလိုသူများချည်း ဖြစ်ကြပါသည်။ လူမှမဟုတ် အခြားသတ္တဝါများလည်း ကောင်းစား ချမ်းသာ လိုသူများချည်း ဖြစ်ကြပါသည်။ သို့စဉ်လျက် ပျက်ပြား

ဆင်းရဲနေသည်များမှာ ပုညခေါ် ရှေးပုဉ်းရှေးကံ (ရှေးဘုန်းရှေးကံ) အခံ မပါလာခြင်းကြောင့်ပင်။

ပုညကံ အခံပါလာသော်မှ မိမိ ဒါနထုပ် မြှုပ်နှံထားသော နေရာမဟုတ်က နေရာမကျတတ်ပါ။ ဤကိစ္စ စျေးများတို့အထဲ ဝင်ရောက် လေ့လာကြည့်ပါ။ စျေးထဲမှာ ပစ္စည်းချင်း အရည်ချင်းချင်း တူညီနေပါလျက်က. . . တစ်ဆိုင်မှာက လူဝင်မစဲ တဖွဲဖွဲ တစ်ခါတလေ ကြိတ်ကြိတ်တိုးပဲ။ တစ်ဆိုင်မှာကျ လူအဝင်စဲ မျက်နှာမဲ့ တစ်ခါတလေ ငိုပွဲ။

သို့ဖြင့်ပင် အချို့ အရင်းဆုံး အတိုးလုံးလုံးတက်ဖြင့် ဆိုင်မှ ထွက်ခွာသွားကြရပါသည်။ နောက်ခံရှိန်ကောင်းသူများမှာမူကား လှုပ်ရင်းက ဟုတ်။ ယက်ရင်းက တက်။ တစ်နေ့တစ်ခြား ဒီရေ တက်အလား ထိုးတက်သွားတော့သည်။

သင့်တော်ရာအရပ် ရှေ့ပေးပုညနှင့် စပ်မိသွားပြီ။

၃။ မွန်မြတ်သော ကိုယ်ကျင့်ဆိုသည်မှာ . . .

ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးကို ကောင်းရာအကြား သွင်းထားပေးခြင်းပင်။

ထိုသို့ဖြစ်ရန်မှာ စိတ်ကောင်းထားခြင်းဖြင့်ပင် ပြည့်စုံလုံလောက်၏။ စိတ်ကောင်း ရှိနေလျှင် ကိုယ်လည်း ကောင်းပြီးသား။ စိတ်ကောင်းရှိနေလျှင် အကျင့်လည်း ကောင်းပြီးသား။

ထိုစိတ်ကောင်းဖြင့် မှန်မှန်ကန်ကန် ပြောဆိုဆက်ဆံလျှင် အများယုံကြည်လာပါမည်။ အများယုံကြည်လာသဖြင့် အများ အားကိုး ကြီးပွားတိုးတက်ဖို့ကား မခဲယဉ်း။ သူတစ်ပါးအား အခက်ခဲဖြင့်နှောင် ချောင်ပိတ်သတ်စရာမလို။

အကယ်တိတိ မိမိ၌ စိတ်ကောင်းအရင်း ကင်းနေခဲ့လျှင် . . . ပထမ သဒ္ဓါခေါ် ယုံကြည်ချက်စိတ်ထား ဖွားမြင်လာအောင် တွေးပေးပါ။ ထို့နောက် ကိုယ်ချင်းစာ တန်းတူထားစိတ်များ ပွားလာသည်အထိ ဝင်စားပေးပါ။ နောက်ဆုံး ပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်းဖြင့် ရက်ရောစိတ် မွေးမြူပေးစမ်းပါ။

ထိုသို့သာ စိတ်ကောင်းစု ပြုစုပျိုးထောင်ပါလျှင် ဆက်ဆံသူ အများရှိ သီလ၊ မေတ္တာ၊ ခန္တီ၊ သစ္စာတို့မှ ဖြစ်သော ဓမ္မဓာတ်၏ ရောင်ပြန်ဟပ်ကြောင့် မိမိ၌ စိတ်ကောင်းများ အလိုလိုလား၊ တဖွားဖွား ပေါ်လာပါတော့သည်။

သင့်တော်ရာနှင့် ရှေ့ပေး ပုညနောက် စိတ်ကောင်းလည်း ရောက်လာပြီ။

၄။ တစ်ဖန် သူတော်ကောင်း (မိတ်ကောင်း)ဆိုသည်မှာ . . .

ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ် သုံးပါးစလုံး ဉာဏ်ဖြင့် မွမ်းထုံထားနိုင်သူ ပင်။

ယင်းသည် ကြံစည်တိုင်း ကောင်းရာကိုသာ ကြံသော

ကြောင့် သူ တော်၏ ကောင်း၏တည်း။ ပြောဆိုတိုင်းလည်း ကောင်းသည်ကို သာ ပြောသောကြောင့် သူ တော်၏ ကောင်း၏တည်း။ ပြုမူ တိုင်းလည်း ကောင်းသည်သာ ပြုသောကြောင့် သူ-တော်၏ ကောင်း၏ပင်တည်း။

ထိုသူတော်ကောင်းသည် . . .

(က) မိမိသို့ လာရောက် ဆည်းကပ်သူအား ချောက်မတွန်းတတ်။

(ခ) မိမိသို့ လာရောက် ချဉ်းကပ်သူ ခုတုံးလုပ်၍ စီးပွားမရှာတတ်။

(ဂ) မိမိသို့ လာရောက် ချဉ်းကပ်သူက အကြံတူ၊ ဉာဏ်တူ ဖြစ်ပါစေ ဝန်မတိုတတ်။

သည်မျှမကသေး။ မကောင်းဆို တား၊ ကောင်းဆို ညွှန်ကြားပေးသေး၏။ တစ်ဖက် ဒုက္ခဖြစ် ပစ်ခွာ မသွားတတ်။ ထိုမျှ တော်သော ကောင်းသောသူမှ မပေါင်း မည်သူ့သွားပေါင်း မည်နည်း။ နေရာမှန် ကံရှိ စိတ်ကောင်းပြည့်နောက် မိတ်ကောင်း ဖြည့်လည်း ရောက်လာပြီ။

ထို အချိတ်အဆက် လေးခု တစ်ခုကိုတစ်ခု ဆက်မိလာသောသူ . . . ကိုယ်ကောင်းသလောက် အများယုံ ဘာမဆို ပုံသာထား။ ပုံတိုက် အားပေး မြှောက်စား ခံရပြီ။ အားပေးသလောက်

အားရှိ၊ ထိုအချိတ်အဆက် လေးခုလည်း တစ်ပတ်ပြီး တစ်ပတ် လှည့်တော့သည်။ မျက်မြင်၌ စက်ယာဉ် လည်ပတ်လာခြင်းတည်း။

အတိတ်က ဆည်းပူးခဲ့သမျှ စိတ်ကောင်းများ လမ်းကြောင်း အတိုင်း ပေါင်းဝင်လာသောကြောင့် . . . ။

အတိတ်က ဆက်ဆံခဲ့သမျှ မိတ်ကောင်းများ လမ်းကြောင်း အတိုင်း ပေါင်းဝင်လာသောကြောင့် . . . ။

ထိုသူ တစ်ဘဝ ကောင်းစားရေးမဟုတ်။ နောင်အတွက်ကို ပါ ရိက္ခာထုပ် စုမိရာ နောင်လည်း ဤစိတ်ကောင်း၊ မိတ်ကောင်း၊ ကံကောင်းများ လှည့်ဝင်လာဦးမည်သာ။ တစ်ဘဝနှင့် တစ်ဘဝတို့ အကြား ဆိုးခြားမရှိ။ အကောင်းချည်း လှည့်ဝင်နေဦးမည်သာ။

စက်သည် လည်ပတ်လေ့ရှိ၏။ မိမိနှင့်အများ အပြန်အလှန်သွားကို။

စက်သည် လည်ပတ်လေ့ရှိ၏။ ရှေ့ကံက အခု၊ အခုကံက နောင်ကို။

တစ်ဖန် ထိုလေးပါးတွင် ရှေးစု ပုညကံသည် အခရာ အညာ ဆိုပါသည်။ ဘာကြောင့် မေးပါသော် . . . အကောင်းသည် အကောင်းချည်းသာ စုစည်း လှေ့ဝှေ့ပေးတတ်သောကြောင့်။

ကောင်းမှုကံတွင်းဝယ် . . .

(က) သဒ္ဓါအရင်းခံ ဆန္ဒ၊ ဝီရိယ၊ ဝီမံသများလည်း စုဝင်နေ၏။

(ခ) သဒ္ဓါအရင်းခံ သီလ၊ သုတ၊ စာဂများလည်း စုစည်းပြီးသား ဖြစ်နေ၏။

သို့ကြောင့် ထိုကံတွင် . . . ကောင်းစားခြင်းကို တာဝန်ယူသော ရှေးဟောင်းပုည ကံဒါနလည်း ပါနေပါသည်။ အတ္တသမာ ပဏိဓိစက်ခေါ် ကိုယ်နှင့်အတူ စိတ်ကောင်းပါ ဖြူစင်စေသော ရှေးဟောင်းပုည ကံသီလလည်း ပါနေပါပြီ။ ယင်းက ချမ်းသာခြင်းကို တာဝန်ယူပါမည်။

ထိုစက်နှစ်ပါး လင်သွား မယားပါပမာ အတူပါနေသောသူ . . . နေသင့်ရာအရပ် ဝင်ကပ်မိမှာကလည်း သေချာနေပါ၏။ သူမိတ်ကောင်းများနှင့် ဆုံမိမည်မှာလည်း သေချာနေပါ၏။ စက်လေးချက် အကွက်လည်ရန်လည်း မခဲယဉ်း။ အလျှူခံများ၌ ရှိသော သီလ၊ မေတ္တာများ၏ ဆွဲငင်အားကြောင့်လည်းကောင်း၊ မိမိထံရှိ သဒ္ဓါ၊ ဆန္ဒ၊ ဝီရိယ များ၏ တွန်းအားကြောင့်လည်းကောင်း၊ ယခုဘဝ ပစ္စက္ခမှာပင် . . .

၁။ ပုညစက်ကလည်း ကောင်းပြီးရင်း ကောင်းချင်ခြင်းတို့ဖြင့် လည်ပတ်နေမည်သာ။

၂။ စိတ်ကောင်းစဉ် သီလ အပြင် အဆင်ကလည်း ကောင်းပြီး

ရင်း ကောင်းချင်ခြင်းတို့ဖြင့် လည်ပတ်နေမည်သာ။ ဒါနစက်၊ သီလစက် ဤနှစ်ချက် သွက်သွက်လည်နေသူအား . . .

၃။ ကလျာဏမိတ္တ (သပ္ပုရိသ သံသေဝ)စက် တွဲဖက်လာရန် မခဲယဉ်း။

၄။ ပဋ္ဌာန်းပစက် နေသင့်ရာအရပ် ဆက်စပ်ပေးမည့်သူ ရှာဖွေရန်လည်း မခဲယဉ်း။

ထိုလူသား နောင်နောင်များလည်း ကောင်းစား ချမ်းသာရန် မခဲယဉ်းတော့ပြီ။

တစ်ဖန် ဆိုခဲ့ပြီး ဒါနစက်၊ သီလစက် နှစ်ချက် သွက်သွက်လည်နေသူ၌ . . . ငါ၊ ငါ့သို့၊ ငါရဖို့ဆိုသော အမမွှစိတ် ကင်းဆိတ်နေချေရာ . . .

(က) တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ ဆိုသော ချဲ့ပေးစိတ် သုံးမျိုး မတိုးဝံ့ကြပြီ။ သို့ကြောင့် ဘယ်သူနှင့်တွဲဖက် တွဲဖက် အပေါ်စီးသို့ တက်ပြီး အမမွှကာမ အမမွှဝါဒတို့ဖြင့် မထိုးနှက်။

(ခ) တဏှာရှိရာမှ တွဲဖက် ဒေါသလည်း ခွာရှဲပေးရရာ ဒေါသ အသင်းအပင်း ကျသာ၊ မစ္ဆရိယ၊ ကုက္ကုစ္စ အမည်ရသော မနာလို၊ သဝန်တို၊ နောင်တခိုခြင်း မရှိကြပြီ။ သို့ကြောင့် ဘယ်သူ ဘယ်လောက်မှားမှား မုန်းငြိုးပြစ်မှားခြင်း မရှိတော့ပါ။

(ဂ) ချစ်၊ မုန်း နှစ်ပါး လမ်းဖယ်သွားရာမှ အမိန့်ပေး မောဟလည်း သူ့၌ အမိန့်ပေးစရာ လက်အောက်ခံ မဲ့သွားတော့ရာ မောဟ၏ အသင်းအပင်း . . .

၁။ အဟိရိက - လူအသွင် ကင်းပျက်နေပါသည်ကို ရှက်ရကောင်းမှန်း မသိတတ်တော့ခြင်း။

၂။ အနောတပ္ပ - နောင်တစ်ဖန် အပါယ်စံဘဝ ကျရမည်ကို ကြောက်ရကောင်းမှန်း မသိတတ်တော့ခြင်း။

၃။ ဥဒ္ဓစ္စ - အပူလှန့်၍ လန့်ပြေး ပြေးနေရသော ပျံ့စိတ် အားကြီးနေခြင်း။

၄။ ဝိစိကိစ္ဆာ - မည်သည့်အာရုံကိုမှ မိမိရရ ကိုင်ခွင့်မရ၍ စိတ်မချဖြစ်နေခြင်း။

ထိုလေးပါးလည်း ကောင်းမှုရှင်၏ စိတ်၌ အိပ်ခွင့်မရတော့ပါ။ သို့ကြောင့် ချစ်မုန်းစရာ အာရုံက ဘယ်လောက်ညှစ်ညှစ် ဘာဖြစ်ဖြစ်စိတ် မဝင်တော့ပါ။ လူဖြစ်တုန်းလေး မွေးခွင့်ရလိုက်သော လူ့စိတ်အေး စစ်စစ်တည်း။

မိုးက ထိုးဝင်ထားသောစမ်းသည် အပူမသန်းက နွေကျလည်း မခန်းပါ။

မိုးရေ အိပ်တတ်ရာ ရေခံမြေသည် သူ့အထက် အရိပ်တက်က စမ်းထွက်ရန် မခဲယဉ်းပါ။

ထိုစကား သာသနာတော် ပွင့်ဦးစ ကာလတုန်းက . . . အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန် အစထား ရှင်အများ အပြားတို့က သက်သေထူပြသွားကြပြီ။

ဇောတိက၊ ဇဋိလ၊ မေဏ္ဍက အစထား လူအများအပြား တို့ကလည်း သက်သေထူပြသွားကြပါပြီ။ လူအထဲ သာဝတ္ထိနေ အရိယာအစားစား လူဖြူစင် ငါး ကုဋေတို့က အစွာဆုံး။

သူတို့သည် ကံဖြင့်သာ အသက်ရှင်ကြ၏။ တဏှာမာန်ဖြင့် မဟုတ်ကြပါ။

သူတို့သည် ဉာဏ်ဖြင့်သာ အသက်ရှင်ကြ၏။ ဒေါသမာန်ဖြင့် မဟုတ်ကြပါ။

ယနေ့ မျက်မှောက်ကာလ မြန်မာတို့၏ မြန်မာထဲ၌လည်း ထိုဖြစ်ရပ်များ မရှားသေးပါ။ ရှင်ထဲက ရှာကြည့် တွေ့နိုင် မြင်နိုင်ကြပါသေး၏။ အလှမ်းမဝေးသေး။ လူထဲမှာလည်း ရှာဖွေကြည့် တွေ့နိုင် မြင်နိုင် ကြပါသေး၏။ လက်တစ်ကမ်းလေး။

အကယ်တိတိ ယနေ့ မြန်မာတို့၏ မြန်မာများ. . . လက်ဝယ် ပိုင်ဆိုင်နေကြသော ထိုစက်များ ချွတ်ယွင်း ဖောက်ပြန်သွားချေသော် ထိုမှ ပြောင်းပြန်ဖြစ်သော စက်လေးပါး အစားဝင်ရောက် လာပါတော့အုံ့။ ယင်းတို့မှာ . . .

၁။ မသင့်တော်ရာ အရပ်များ၌ အနေမှားသွားခြင်း။

၂။ သူတစ်ပါးကြည့်၍ ကံပေးအထိ မစောင့်နိုင်တော့ခြင်း။
၃။ စိတ်ကောင်းမွေး ရိုးထားဖြင့် အားမရကြတော့ခြင်း။
၄။ အကြိုက်ပေး ပေါင်းသူကို အကောင်းထင် အားကိုးခြင်း။

ဤလေးချက် မပျက်မကွက် အကွက်ဝင်လာသော ထိုလူသားများ

(က) လူမနူဘဲ ကိုယ်ပျက်ပြား ခံကြရတော့မည်။
(ခ) စိတ်ယုတ် နှုတ်ချိုများကသာ နေရာရကြတော့မည်။
(ဂ) ကိုယ်ကျွံကာမ ဝါဒလက်လွန်များသာ မျက်နှာပန်း လှကြတော့မည်။

နောက်ပြန်လည်သော စက်၏ တုန့်ကွက်များတည်းပင် ဖြစ်ကြပါသည်။

ယနေ့အတွက် ဒါတွေသိထားဖို့ အရေးကြီးနေပါပြီ။ ယင်းတို့မှာ ယနေ့၏ ရှေ့ရှေ့နက်ဖြန်များတွင် ဆက်လက်ပြသမည့် မြင်ကွင်းများဖြစ်ပါသည်။

✧

စက်ပျက် လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ယက်ရှာ ရှာရမည်

လူ၌ရှိအပ်သော ဉာဉ်စရိုက်များကို သီလနှင့်ဒါန မိဘနှစ်ပါးတို့က မွေးပေးထားကြပါသည်။

ထိုစဉ် . . . သီလက ကိုယ်ကြိုက်တာ မကြိုက်တာ လောက်သာ သိတတ်သော တိရစ္ဆာန်ဉာဉ်နှင့် နိုင်ရာစား ဝါဒကို စိတ်၌ ဖြစ်ပေါ်လာတိုင်း ဆိုင်ရာတံခါးပေါက်တို့မှ စောင့်ကြို ဖျက်သိမ်းပေးပါသည်။

ဒါနက ငါကောင်းစား ပြီးရောဖြင့် ကြိုက် ကြိုက်သလို လိုက်သိမ်းပိုက်ခြင်း။ မကြိုက် မကြိုက်သလို လိုက် တိုက်ခိုက်ခြင်း၊ တိရစ္ဆာန် အကျင့်ဆိုးများနှင့် နိုင်ရာစားအကျင့်ကို စိတ်၌ ဖြစ်ပေါ်

လာတိုင်း ကိုယ်ချင်းစာ တန်းတူထားနိုင်မည့် နှလုံးသွင်း မှန်ကန်စိတ်ဖြင့် . . .

အောက်တွေ့က တွဲခေါ်ပေးပါသည်။
အထက်တွေ့က အားပေးပါသည်။
တန်းတူတွေ့က ဖေးကူပါသည်။

ဤ လူဉာဉ်နှင့် လူကျင့်များကြောင့်ပင် ထိုလူသား၌ . . .

(က) ကိုယ်ချင်းစာ မေတ္တာထား မျက်စိနှစ်ကွင်းလည်း ပွင့်လင်းလာစေပါသည်။
(ခ) ဟိရိ ဩတ္တပ္ပ အရှက်အကြောက် နှာခေါင်းနှစ်ပေါက်လည်း ရောက်လာစေပါသည်။

ဤသည်မှာ လူသားတစ်ဦး၌ ရှိအပ်သော လူအစဉ်လာများ လည်း ဖြစ်ကြပါသည်။ လူသားတစ်ဦး လူဖြစ်တုန်းလေး လူစိတ် မွေးခြင်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုလူစိတ်စစ်စစ်ကို အာရုံဆန်းများက စိတ်ကောင်းရိုး ထိုးချိုးဝင်လာနေသောကြောင့် အရိုးပေါ် အပျော်နှောက် စိတ် ဖောက်ပြားလာသောအခါ စိတ်ဆန်းပြားဖြစ်လာတော့ရာ . . .

အာရုံဆန်းပြား စိတ်ဆန်းပြားတို့ ကစားရာမှ ကံဆန်းများ လည်း လိုက်လာပါသည်။ ကံဆန်းပြား စိတ်ဆန်းပြားများ လမ်း သလားရာမှ ဥတုကြမ်း၊အာဟာရကြမ်းများ ထမ်းဝင်လာပါသည်။

ထိုဥတုကြမ်း၊ အာဟာရကြမ်းတို့က ပန်းပေးလိုက်သော အခါတွင်ကား . . . ပြုပြင်မှုလေးပါးတို့ အကြားမှ ပြုပြင်ခံ ကံသတ္တဝါလူသားများမှာ ကစားသမားများ၏ လက်ကြားက ကိရိယာတန်ဆာပလာများ အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိ လာကြပါတော့အုံ့။ ထိုစဉ်

(က) ကိုယ်ခန္ဓာများက အလျော်အစားလုပ်ရာ၏ ဇယ်များ ဖြစ်လာကြပါမည်။

(ခ) မနာလိုဝန်တိုခြင်းများက အံစာတုံးကလေးများ ဖြစ်လာကြပါမည်။

(ဂ) မရှက်၊ မကြောက်ခြင်းများက ချပ်မှောက် ချပ်လှန် ဖဲချပ်ကလေးများ ဖြစ်လာကြပါမည်။

လူစိတ်နှင့်လူသားဘဝကား ဒိုင်ခံအိမ် နေရာကသာ။

ယနေ့ ထိုစကား အနောက်တိုင်းသားတို့ ဘဝက သက်သေခံပြနေကြပါပြီ။

ကိုယ်ဖြင့်ရင်း၍ ကျောင်းတက်စရိတ်ရှာရခြင်းများ၊ ကိုယ်ဖြင့်ရင်း၍ အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းနေရခြင်းများ၊ ကိုယ်ဖြင့်ရင်း၍ ရုပ်ရှင် စသည်များမှနေ စီးပွားရေး အမြတ်ထုတ်ခံရခြင်းများ စသည် စသည့် လောင်းကစားပွဲများ အားလုံး သိမ့်ကြပြီးသား။

ထိုသူများ၌ ဘာစက်မှမလိုကြပါ။ ငွေစက်သည်သာ အဓိကပါ။

ထိုသူများ၌ ဘာစက်မှ မသုံးလိုကြပါ။ အပျော်စက်, သည်သာ အခရာ။

ယင်းတို့သည် လူ့ကိုယ်လုံး ရှိသော်မှလည်း လူ့ကျင့်များ ပျက်စီးနေပြီ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် . . . လူမနုသော ကိုယ်ပျက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။ တဏှာဆင်ဖြင့် ယဉ်ပါးနေသော ဆက်ဆံရေးများ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်း စိတ်ယုတ် နှုတ်ချိုလေးများ ဖြစ်လာကြပါသည်။ နာ,မည်ထင်က ထေ၊ သာ,မည်ထင်က ခွေလေ့ရှိသော နိုင်ရာစားများ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်း ကိုယ်ကျွံကာမ ဝါဒလက်လွန်များချည်း ဖြစ်လာကြပါသည်။

ထိုကိစ္စများ မေးကြည့်စရာမလို၊ ပြေးကြည့်စရာမလို၊ တွေးကြည့်ရုံနှင့် သိနိုင်ကြပါသည်။ ငွေသည် အဓိက၊ ငွေရှိလျှင် ဘာမဆို အကုန်ဖြစ်၏။ ငွေသည် အဓိက၊ ငွေရှိလျှင် စီးပွား၊ အာဏာ နေရာတကာ အရာဝင်၏။

သို့ကြောင့် ငွေဖြင့် ဘဝတည်ဆောက်ရန် ကြိုးစားကြရသည်။ ငွေဖြင့်ပင် အာဏာ တည်ဆောက်ရန် ပန်းတိုင်ထားကြရသည်။ ထိုအခါ တဏှာမာန်သည် မပါမပြီးပါ။ ဒေါသမာန်သည်လည်း မပါမပြီးနိုင်ပါ။ ထိုစဉ် . . .

(က) တဏှာမာန်က တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ ချဲ့ထွင်လိုစိတ်များ မွေးဖွားပေးသည်။

(ခ) ဒေါသမာန်က ဣဿာ၊ မစ္ဆရိယ၊ ကုက္ကုစ္စ မွှေစိတ်များ မွေးဖွားပေးသည်။

(ဂ) တဏှာ၊ ဒေါသ နှစ်ပါးစုံက မောဟ၊ အဟိရိက၊ အနောတ္တပ္ပ၊ ဥဒ္ဓစ္စ၊ ဝိစိကိစ္ဆာများ မွေးဖွားသည်။

ထိုလူသား ရှေ့မမြင် နောက်မသိ ညစ်စိတ်က ဖိထားခံရရာ သွေးတက်တုန်း အစုန်လော်၊ သွေးကျ အောက်ဖို့ချည်းသာ။ အတိုက်မခံရမှီ ကြုံရာပျော်၊ အတိုက်ခံရသော် အောက်သို့ချည်းသာ။ ဘာဖြစ်ဖြစ်စိတ် မွေး၊ ရှက်ဖို့ ကြောက်ဖို့ကား ဝေလာဝေး။ အရှေ့နှင့်ဆန့်ကျင်သော အနောက်၏ ဘဝတည်ဆောက်မှု ပုံစံပြ ဇယားတည်း။

နိုင်ငံရေးပါတီကြီးများ၊ ငွေရှင် ကြေးရှင်ကြီးများက တည်ထောင်ပေးထားကြ၏။ အာဏာပိုင်အစိုးရများ၊ငွေရှင် ကြေးရှင်ကြီးများကပင် ဖွဲ့စည်းပေးထားကြ၏။ ထိုပါတီ၊ ထိုအစိုးရက ထိုငွေရှင် ကြေးရှင်ကြီးများထံ ငွေ၊ ပစ္စည်း၊ လူ အမျှားအပြား ၄င်းတို့ လက်တွင်းကြား ဝင်လာစေရန် အကောင်ထည် ဖော်ပေးကြရပါသည်။ သန်းကြွယ်ငွေသူဌေးကြီးတစ်ဦး ဖြစ်လာစေရန် ဤမှာဘက်၌ ဆင်းရဲသားပေါင်း သန်းချီဖြစ်လာစေရေး ဖန်တီးပေးရပါမည်။

ယင်းမှာ. . . ငွေဝင်နည်းပါး ကုန်ပစ္စည်း စျေးမြှင့်ပေးထား

ခြင်းများတည်း။ အဆန်းဖြင့်မျှား အပျော်အပါး လိုက်စားစေခြင်းများတည်း။

တစ်ဖန် ကိုယ့်တစ်ပြည်တည်း မဟာအင်အားကြီးနိုင်ငံ ဖြစ်လာစေရန် ဖန်တီးရပါမည်။ ယင်းမှာ. . . တိုင်းပြည်ငယ်လေးများအတွင်း အချင်းချင်း အငြင်းပွား စစ်ကစားစေခြင်းများတည်း။

ဤသို့ဖြင့် မိုးပုံတိုက်ကြီးများ ထီးထီးမားမား ပေါက်ဖွားလာကြပါသည်။ဤသို့ဖြင့် လူသုံးကုန်ပစ္စည်းဆန်းများ တခမ်းတနား ပေါက်ဖွားလာခဲ့ကြပါသည်။

သို့သော် ထိုအဆန်းပေါ် ပျံသန်းနေသူများ. . .

အသုံးဆောင်ကောင်းများ သုံးရင်းက လူလုံးတီး ဖြစ်နေကြသည်ကို ကြည့်တတ်လျှင် မြင်ကြရပါသည်။ လူနေထိုင်မှု တိုးတက်ရင်းက လူကျင့် ဆုတ်ယုတ်နေကြသည်ကိုလည်း ကြည့်တတ်လျှင် မြင်ကြရပါမည်။

ကိုယ်ချင်းစာနှင့်ပတ်သက် လင်နှင့်မယားပင် ရက်စက်ပြနိုင်ကြပါသည်။ မေတ္တာနှင့်ပတ်သက် သားသမီးကိုပင် စွန့်ပစ်ထားနိုင်ကြပါသည်။ အရှက်နှင့်ပတ်သက် လူ့မြင်ကွင်း လူရှင်းသလို ဖြစ်နေကြပါပြီ။ အကြောက်နှင့်ပတ်သက် အကန်း တောတက်နည်းအတိုင်း ဖြစ်လာကြပါပြီ။ အသက်မဲ့ငွေ အမွေ သက်ရှိပြည်တစ္ဆေအခြောက်ခံနေရခြင်းများတည်း။

သို့တိုင်လည်း . . . ကျော်ကြားသည်ကိုသာ လူသိများ၏။ ပျက်ပြားနေသည်ကား မသိကြပါ။ တိုးတက်နေသည်ကိုသာ အမြင် များ၏။ ဆုတ်ယုတ်နေပုံကား မမြင်ကြပါ။ သတိအခံပါသော ဉာဏ်ပညာဖြင့် တိုးဝင်ကြည့်မှသာ ထိုကိစ္စ ဒိဋ္ဌသိမြင်ခွင့် ရကြပါမည်။ သတိမပါ တဏှာဝင်လာမည်။

ဇာတ်ဆောင်မလုပ် သရုပ်မပြ။ ပွဲကြည့်နေရာမှနေ ထိုင်ကြည့်မှသာ အတိအကျ သိမြင်ခွင့် ရကြပါမည်။ ကိုယ်တိုင်ပါ သွေးဆာနေ၍ မမြင်သာ။

အနီး ဝင်မတိုး အဝေးကနေ မိုးကြည့် ကြည့်မှသာ အမိအရ သိမြင်ခွင့် ရကြပါမည်။ အနီးကပ် မီးဟပ်ခံရသဖြင့် အမှန်ကျ မြင်ခွင့်မရသာ။ ယနေ့ ဒါတွေသိထားဖို့ လိုပါမည်။

ဤစကားများသည် နိုင်ငံရေးစကားများ မဟုတ်ကြပါ။ မြန်မာရေး စကားများသာ။ ငါတို့ မြန်မာတို့၏ မြန်မာများ အတွေးမမှားကြရန် အတွက်တည်း။ ငါတို့ရှိ မြန်မာတို့၏ မြန်မာများ အတုယူ မမှားကြရန် အတွက်တည်း။

လူမနု ကိုယ်ပျက်နေသော ထိုလူသားများ ဝတ်ကောင်းစားလှတို့ဖြင့် မည်သို့ပင် ဆင်ပြင်ထားသော်လည်း လူကျင့်ပျက်ပြားနေခြင်းကြောင့် အထက်တန်းစားများလည်းမဟုတ်။ အထက်တန်းသွားသမားများလည်း မဟုတ်ပါ။

နေအိမ်တိုက်တာ အဆောင်အယောင်တို့ဖြင့် မည်သို့ပင် ခမ်းနားစွာ နေထိုင်ငြားသော်လည်း လူစိတ်ကင်းမဲ့နေခြင်းကြောင့် လူဥဉ်လည်း မရှိ၊ လူသိလည်း မသိကြပါ။ ဤမှနေ ရှေ့တစ်ဆင့်တက် ကြည့်လိုက်ကြပါ။

(က) အဓမ္မကာမ ကာမလမ်းကြောင်း ငါကောင်းပြီးရောဖြင့် သူ့ပိုင်နက်အတွင်း အတင်းလုယက် ဖျက်ဆီးနေကြပါပြီ။

(ခ) အဓမ္မဝါဒ ဝါဒလမ်းကြောင်း ငါကောင်းပြီးရောဖြင့် သူ့ဝါဒအမျိုးမျိုး အပုပ်ချ၍လည်း ဖျက်ဆီးနေကြပါပြီ။ အမျိုးမျိုး သွေးထိုးပေး၍လည်း ဖျက်ဆီးနေကြပါပြီ။ ပစ္စည်းပေး၊ ငွေပေးများဖြင့်လည်း ဖြားယောင်း ဖျက်ဆီးနေကြပါပြီ။ အခြောက်အမြောက်များဖြင့်လည်း ဝိုက်ဝေ့ ဖျက်ဆီးနေကြပါပြီ။

ရှက်၊ ကြောက်မဲ့ အဏုမြူဗုံးနှစ်လုံး ပြောင်ကျကျ ထုတ်သုံးနေခြင်းတည်း။ ကိလေသာ ဆယ်ခုတွဲ ဗုံးပဒေသာဆွဲဖြင့် တိုက်ပွဲဝင်နေခြင်းတည်း။

ဤ၂ အဓမ္မကာမ၊ အဓမ္မဝါဒအကြောင်း အနည်းငယ်ရှင်းပြဖို့လိုပါမည်။ သူ့ပိုင်ကာမသည်. . . လူတစ်ဦးချင်းစီ၌ပင် သူ့၌ရှိသော တစ်ဖက်လိုချင်စရာများ အထားအားဖြင့် ငါးမျိုးစီရှိကြ၏။

ထိုစဉ်. . . သူမကြည်ဖြူဘဲ ယူသုံးမိလျှင်လည်း အဓမ္မကာမ အဓမ္မဝါဒတည်း။ သူကြည်ဖြူရန် လှည့်ဖြားယူလျှင်လည်း

အဓမ္မကာမ အဓမ္မ ဝါဒပင်။ ထို့ထက်ကဲ နိုင်ထက်စီးနင်း ဝင်ဆွဲ ပါမူကား တိရစ္ဆာန် အကျင့်အောက် ရောက်သွားပြီ။

ယနေ့ လူမျိုးချင်း (လိင်ကိစ္စမှနေ) ရင်းသွင်းရာ တိုင်းတို့၌ လည်း ဤမြင်ကွင်းများ မမြင်ချင်မှအဆုံး ဖြစ်နေကြပါပြီ။

ယနေ့ ဘာသာချင်း (ဝါဒရေးရာမှနေ) သိမ်းသွင်းရာ တိုင်း တို့၌လည်း ထိုသတင်းများ မကြားချင်မှအဆုံး ဖြစ်နေကြပါပြီ။

မြန်မာတို့၏ မြန်မာများ သတိအခံပါသော ဉာဏ်ပညာဖြင့် အတွင်းမြင် မြင်တတ်ကြရန် ဖြစ်ပါသည်။ မြင်ပြီးနောက် ရှောင်လွှဲ တတ်ကြရန်လည်း လိုပါသည်။ သို့မဟုတ် စားတော်ပဲချက်နှင့် တစ်သက်လုံးစားမလား။ ငါးသလောက်ပေါင်းချက်နှင့် တစ်ရက် တည်း စားမလား။ ထိုနေရာမျိုးသည် မနေသင့်သော နေရာမျိုး ပင် ဖြစ်ပါ သည်။

လောကရေးဘက်က ကြည့်လျှင်လည်း ငါးနိုင် ငါးစား၊ ဖားနိုင် ဖားစား မျိုးများသာ ဖြစ်နေချေရာ မည်မျှ လူနေမှု မြင့် နေစေ မည်သို့မှ မချမ်းသာနိုင်ပါ။ ကောင်းစားသူများက ပျော်၊ မကောင်းစားသူများ အော်နေရခြင်းကြောင့်လည်း မည်မျှ တိုး တက်နေသော နိုင်ငံဖြစ်နေစေ မနေသင့်ပါ။

ဓမ္မရေးဘက်ကနေ ကြည့်လျှင်လည်း အချိန်က ဘဝကို စားနေသော်လည်း လူ့ရင်းစား ပြန်လည်ရရန် ကျင့်ချိန်မရှိခြင်း

ကြောင့် မည်မျှ သာယာနေသော ဘဝဖြစ်ပါစေ အသုံးမကျတော့ ပါ။

တစ်ဘဝတည်းဖြင့် ဘဝပြတ်တောက်သွားလျှင် ဟုတ် သေး၏။ ယခုသော် အစွဲပေါ်အတိုင်း ဘဝများ ဆက်ကာ ဆက်ကာ ရနေကြဦးမည်ဖြစ်ရာ ဤတစ်ဘဝ အသက်ရှူ ချောင်ရုံ မျှဖြင့် စိတ်ချ လက်ချ မနေသင့်ကြပါ။

တစ်ဖန်လည်း ထိုမနေသင့်သော အရပ်တွင် . . . အပေါ် ယံပြ အဆန်းထွင် ပစ္စည်းလှလှတို့၏ ဆွဲအားကြောင့် သူ့ကို ကြည့်၍ သူ့လိုလုပ်ရန် အားယူကြည့်ခြင်းများလည်း (မုဆိုးနားနီး မုဆိုး၊ တံငါနားနီး တံငါပမာ) ဧကန် ဖြစ်ပေါ်လာပါမည်။ သူ့ကံ၊ ကိုယ်ကံ တန်၊ မတန်ကို ဉာဏ်မဝင်နိုင်တော့ပါ။ စိတ်ရိုးကို ပစ်ပယ် ထား အပျော်အပါးချည်း လိုက်စားမိမှာလည်း ဧကန်ပင်။ ကိုယ်နှင့် အတူ စိတ်ကို ဖြူစင်စေခြင်းများ ဥပက္ခာထားလိုက်ပြီ။

သည့်အတူ ဖျော်ပေးနေသူကိုသာ ပေါင်း၊ ဖျော်ပေး သလောက် ပျော်ရွှင်ခြင်းဖြင့် အချိန်ညောင်းစေခြင်းများကလည်း ဧကန်ပင်။

သူတော်ကောင်း ရှောင်ရှား၊ သူယုတ်မာချင်း ဘဝဇာတ် ခင်းကျင်းပြီ။ ထိုသူများ၏ ပွဲသိမ်းပုံ ပွဲပြီးဆုံးသည်အထိ ကြည့်ဖို့ လိုပါသည်။

အဆိပ်သည် မိမိအား ထားသိုရာ ကျည်တောက်ကိုပါ လူးပေစေ၏သို့ . . . သူယုတ်မာသည်လည်း မိမိအား လာပေါင်း သူကိုလည်း ဓာတ်ကူးစေ၏။

တောင်ဇလပ်ပန်းသည် မိမိထုပ်ယူသော ပေါက်ဖက်ကိုပါ မွှေးစေ၏သို့ . . . သူတော်ကောင်းသည်လည်း မိမိအား လာ ပေါင်းသူကိုလည်း ဓာတ်ကူးစေ၏။

ဘုရားလက်ထက်တော်က အဇာတသတ်ကို ကြည့်ပါ။ သူသည် မင်းဖြစ်ကံ နောက်ခံရှိသော်မှ မစောင့်နိုင်ရှာ။သို့ ကြောင့် ဒေဝဒတ်၏ အံ့မခမ်း တန်ခိုးကို အထင်ကြီး မြတ်နိုးမိခဲ့ရာမှ ဒေဝဒတ် အကြံပေးသောအတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်မိခဲ့ပါသည်။ သို့ကြောင့် အစပထမ ဘုရင့်ဘဝဖြင့် ဟန်ကျပန်ကျ ဖြစ်လာခဲ့ပါ သည်။ထိုမှနောက် ရာဇမာန်က ကံကို ဖောက်သောက်တော့ရာ

၁။ မနေသင့်သော ဒေဝဒတ်နေရာ သွားရောက်မိခြင်း။

၂။ ကံပေးချိန်အထိ မစောင့်တော့ဘဲ ဖခင်အား သတ်မိမှား ခြင်း။

၃။ မိမိကိုယ်ကို စိတ်ကောင်းသွေး မမွေးနိုင်တော့ခြင်း။

၄။ မပေါင်းသင့်သော ဒေဝဒတ်နှင့် အပေါင်းမှားမိသွားခြင်း များ ရှိခဲ့ပါသည်။

သို့ကြောင့် သည်ဘဝမှာလည်း ကိုယ်၊ စိတ် ဆင်းရဲရပါ

တော့သည်။ သေပြီးနောက်လည်း အဝီစိ ရောက်ရပါတော့သည်။ စက်ပျက်ကို နောက်ပြန်လှည့်၍ မောင်းနှင်ခြင်း၏ သာဓကတစ်ခု တည်း။

ယနေ့ မျက်မှောက်ခေတ်၌လည်း. . . ဤဖြစ်ရပ်မျိုး မရှားလှပါ။ ဒုစရိုက်သမားနှင့်ပေါင်း ဒုစရိုက်ကို အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းအဖြစ်ထား ဒုစရိုက်မှုနှင့် ကြီးပွားနေသူများ . . . ယနေ့ တိုက်နှင့်ကား မယားထည်လဲနှင့် ပျော်ပျော်ပါးပါး။ နက်ဖြန် တဲကုပ်ကြား အများ အပယ်ခံယောကျ်ား။

ယင်းတို့ကို အတွင်းသိ အစဉ်းသိ မြင်သိလိုကြပါသော် လမ်းပေါ်မှာ လက်ဆွဲအိတ် တကားကား အဖိုးတန် ဝတ်ကောင်းစားလှများဖြင့် သွားလာနေသည်ကိုသာ မကြည့်ဘဲ သူ့အိမ်ထဲ အထိ အရောက်သွား၊ ထမင်းဖြူထဲ ပဲလျော်ကြဲ စားနေရသည် အထိ ရှုစားကြည့်သည့်ပမာ။

(က) လူမနု ကိုယ်ပျက်တို့ဘဝ အတွင်းခင်းအထိ ဉာဏ်ဖြင့် ဝင်ကြည့်ကြပါ။

(ခ) စိတ်ပျော် ကိုယ်ဖားတို့ ခန္ဓာ အတွင်းခင်းအထိ ဉာဏ်သွင်းကြည့်ကြပါ။

(ဂ) အဓမ္မကာမ အဓမ္မဝါဒ မတရားမှုများမှ ဝေးဝေးကွင်းရှင်းရှင်း နေပြကြပါ။

(ဃ) အရိုးမျက်နိုင်သည့် ငါးသလောက်နှပ်ချက်ဖြင့် တစ်ရက်တည်းမစားဘဲ စားတော်ပဲနှင့်သာ တစ်သက်လုံးစားပြကြပါ။

ထိုမျှမကသေး။ ဒါတွေပါ လေ့လာစေချင်သေး၏။

သူတော်ခေါင်းပါး သူယုတ်မာတို့ ထွန်းကားနေသော ထိုဒေသများ၌ . . .

ရိက္ခာချန် ကံရိက္ခာထုပ်များ မမြုပ်နှံနိုင်ကြသည်ကိုပါ ရှုစားခဲ့ကြပါ။ နောက်ဘဝ အသာထား နက်ဖြန်အတွက်များပင် ချန်ထားစရာ မရှိသည်များကိုပါ လေ့လာခဲ့ကြပါ။ ကိုယ်ချင်းစာ မေတ္တာခေါင်းပါး နိုင်ရာစား နေကြပုံများကိုပါ ကြည့်ခဲ့ကြပါ။

ထိုသို့ မသိမြင် ကိုယ်ပါပင် ဝင်နေကြပါမူ . . . အိပ်တန်းဆင်းမှ အိပ်တန်းတက်အထိ ကြက်များ ခြေနှစ်ဖက်ဖြင့်ယက်၍ အစာရှာဘိသို့ . . . ထိုလူသားများလည်း နေ့မှန်းလည်းမသိ၊ ညမှန်းလည်း မသိ၊ လက်နှစ်ဖက်၊ ခြေနှစ်ဖက်တို့ဖြင့် လှည့်လည် ရှာဖွေကြရမည်မှာ ဧကန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

ယနေ့ ဒါတွေသိထားဖို့တော့ လိုပါမည်။

ဤသည်တို့မှာ ယနေ့၏ ရှေ့ရှေ့နက်ဖြန်များအတွက် ဆက်လက်ပြသမည့် မြင်ကွင်းများဖြစ်ကြပါသည်။

✧

ပြောမရသောသား မေတ္တာဖြင့်သာ ကုစားပါ

ငွေစက်သည် အခြေပျက် အနေပျက်အထိ အနေခက်စေပါသည်။ မရှိတောင့်တ ရှိတောင့်တတို့ဖြင့် ငွေသည် လူ့စိတ်ကို ခြယ်လှယ်နေသောကြောင့်တည်း။ မရှိကြောင့်ကြ ရှိကြောင့်ကြ တို့ဖြင့်လည်း ငွေသည် လူ့စိတ်ကို နှဲ့ချွတ်နေသောကြောင့်တည်း။

ငွေဖြင့် တည်ဆောက်ထားသောကမ္ဘာ တစ်ဘဝသာ တာဝန်ခံပါမည်။ ငွေသည် တဏှာမာန်၊ မာနမာန်၊ ဒိဋ္ဌိမာန်တို့ဖြင့် အဆိပ်ပြင်းစွာ ပေါက်သတ်နေသောကြောင့်တည်း။

ယနေ့ မြို့ပြပေါ်ရှိ လူသားများ . . .

မြွေပေါက်၍ မသေ၊ ငွေပေါက်၍ သေနေကြရပါသည်။

ထိုင္ေသည် သက်မဲ့ ျဖစ်ေသာ်လည်း စလိုရာေ တန်ခိုး၊ လူအား ဖန်ဆင်းေပးပါသည်။ အပေါ် မြှောက်၍ ေအာက်ကိုလည်း ပစ်ချ တတ်ပါသည်။ အေစာင်းအတည့်များ ျဖင့် မျက်လှည့်လည်း ျပစားတတ်ပါသည်။

ထိုစဉ် ယေန့ လူသားတိုင်း ေဖြင့်ပင် အသက်ရှင်ခွင့်ရေန ကြရရာ ထိုင္ေက လူကို တိုက်တာ ေနအိမ်များသည် တစ်ဘဝသုံး လူ့ အသုံးအေဆာင်အားလုံး သိမ်းကြုံးဖန်တီးေပးထား၏။ ေသာပါ ဘာမဆို မိမိအလိုကျရေစ၏။ ဂုဏ်ကိုပါ တင်ေပးေသး၏။ တယ်ဟုတ်တဲ့ ေပါကလား။

တစ်ဖန် ထိုင္ေသည် အားမာန်ကိုလည်း တိုးပွားေစြန်ရာ တဏှာမာန် အထန်များ အေပျော်အပါးျဖင့်ပင် အချိန်ကုန် ေစပါသည်။ မာနမာန် အထန်များ ယှဉ်ပြိုင်ခြင်းျဖင့်ပင် အချိန်ကုန် ေစပါသည်။ ဒိဋ္ဌမာန် အထန်များ မတရား သိမ်းပိုက်ခြင်းျဖင့်ပင် အချိန်ကုန်ေစပါသည်။ ေဝက ဝါသနာ ဉာဉ်စရိုက်များကို ေမြ ေတာင်မြှောက် ေလာင်းေပးေနခြင်းများပင်။

ထိုလူသားအား ထိုင္ေက တစ်ေန့တခြား တက်ကံရှိန်များ ကုန်လိုက်ေနပြီကို မရိပ်မိေတာ့ခြင်း။ တစ်ေန့တခြား လက်တင်ေ များ လက်ပြင်ကြားမှ လုံးပါး ပါးေနသည်ကို မရိပ်မိေတာ့ခြင်း။ ထို ခြင်းနှစ်လုံးအကြား ြပုန်းဆို ကားရရား ချေပးလိုက်ေတာ့

သည်။ တယ်ဆိုးတဲ့ ေပါကလား။

တစ်ဖန်လည်း ထိုင္ေသည် အနုတ်အသွင်းျဖင့်လည်း ကမြင်းတတ်သေးရာ အရှာခိုင်းေတာ့လည်း ေဝက၊ အသုံးခိုင်းပြန် ေတာ့လည်း ထိုင္ေကပင် ျဖစ်ပါသည်။ လူသည် သူ့အလိုကျ ရှာပေး သုံးေးရုံမျှ ျဖစ်ခဲ့ပါသည်။ တစ်ေန့ ထိုလူ ကံတုံးသွားသော် ထိုင္ေ လုံးလုံး ရှာမေတွ့ေတာ့ပါ။ တယ်လဲ မျက်လှည့် အပြ ကောင်းတဲ့ ေပါကလား။

ထိုင္ေသည် သူ့တစ်ဗွေတည်းျဖင့်ပင် အဝင်မှ အထွက်၊ အထွက်မှအဝင် စက်လှည့်ေနချေပါ၏။ ထိုစဉ် ေဝစက်ကို လှည့်ေပးေနရသော လူ၏စိတ်သို့ ေဆပ်များ မ္ဘန်ထွန်သွား ေစရာ . . .

ေမြင်သည်ဆို သွားရည်ယို အလိုကြီးရမ္မက် ထွက်ပါ သည်။

ေမြင်ပြီဆို ချဉ်ခြင်းပို ရကိုရမှ ဆက်ပါသည်။

ေရမည်ဆို ဘာမဆို လုပ်ကို လုပ်မည် ဖက်လာသည်။

ကောင်းကံျဖင့် တည်ေဆာက်ထားပြီးသော လူသား ေမကောင်းကံအကြား အထားခံလိုက်ရှာပြီ။

ဘဏ္ဍာတိုက် ခတ်နှိပ်ထားရာ သော့ကို ပွင့်စလိုသော် . . . သော့တံနှင့် သော့ခံ အတိုက်အခံချင်း တူရာနှင့် လှည့်ဖွင့် ေပးမှပွင့်ပါသည်။

သည့်ပမာ ကံေဟာင်းများက လူစိတ်မှန်ျဖင့် တည်ေဆာက် ထားသော ကံအေးများျဖစ်ကြရာ. . . ကံသစ်များကလည်း လူစိတ်မှန်ျဖင့်သာ ဖွင့်ေးရပါမည်။ ထိုသို့မဟုတ်ပါဘဲ ကံေဟာင်း မြှုပ် ကံယုတ်ျဖင့် ထုတ်ယူမိမှားခဲ့ေသာ် . . .

လက်ရှိ မသင့်တော်သော အရပ်မှသည် သည့်ထက် မသင့် တော်ရာဆီ ရွှေ့ေပြာင်း ေရှာတေ့ာ့မည်။ လုပ်နိုင်မှ စားရမည် ဆိုသော မာန်ဝင်ကံများ အစားထိုးေပးပါ တေ့ာ့မည်။ ေသာပါ ဘာလုပ်ရ လုပ်ရ စိတ် ထိပ်တက်ကိုင် ပါတေ့ာ့မည်။ မကောင်း မကောင်းချင်း ဆက်သွယ်ေပးမည့်သူ အကူယူပါတေ့ာ့မည်။

ထိုစဉ် ေဝစက်ကြောင့် အခြေပျက် အနေပျက်အထိ အနေ ခက်ေပြီ။ သို့ကြောင့် ငါ ဝိရိယ နည်းနေသေး၍ ထင်၏ျဖင့် လည်း တစ်ဖန်ပြန် သန်သန်လုပ် အမြုပ်မှ အမြုပ်သို့။ ငါ အရှက် အကြောက် နည်းနေ၍ ထင်၏ျဖင့် တစ်ဖန်လှန် ထန်ထန်လုပ် အမြုပ်မှ အမြုပ်သို့။ ငါ လူပေါင်းညံ့နေ၍ ထင်၏ျဖင့် သည့်ထက် တိုး အဆိုးရှာပေါင်း ခေါင်းမြုပ်၊ ကိုယ်မြုပ် ဘဝပုပ်သို့။

စက်ေပြာင်းပြန်မောင်း မကောင်းသည်ကို သည်မှာ ရှုကြည့်ပါျဖင့် ယေန့ ဒါတွေ သိထားဖို့ေတာ့ လိုပါမည်။ ဤသည် တို့မှာ ယေန့၏ ရှေ့ရှေ့ရှိ နက်ျဖန်များအတွက် ဆက်လက်ပြသ

မည့် မြင်ကွင်းများ ဖြစ်ကြပါသည်။

ထိုယနေ့၏ ဒါတွေများ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ လက်ထက်တုန်းက မပေါ်ခဲ့ဘူးသေးပါ။ သို့ကြောင့် ထိုဒါတွေများကို အဋ္ဌကထာဆရာ သူ့ဆုတောင်းထဲ ထည့်မသွားပါ။

ဤ၌ ထို ငွေစက်ကြောင့် အခြေပျက်လေသူ . . . လူမနုဿနှင့် ကိုယ်နူနေရာမှလည်းကောင်း၊ စိတ်တွင်းပုပ် နှုတ်ချုံ့ဖြင့် အပုပ် အပုပ်ချင်းပင်း အရင်းနှီး ရှာဖွေနေရာမှလည်းကောင်း၊ ကိုယ်ကျွံကာမ ဘဝလက်လွန်ဖြင့် သွေးမွှန်နေရာမှလည်းကောင်း၊ မျက်စိလည် လမ်းမှားသွားနေသူအား မျက်စိမလည် လမ်းမမှားသူများက သနားစိတ်ဖြင့် မျှားခေါ်လေမှ ထိုလူသား ဖဝါး အထားမှန် အသွားမှန် ပြန်ဖြစ်လာရသည်ပမာ။

ဤမှာလည်း ဆန္ဒအား ကြီးမားစွာ စီးဆင်းကျလာရာမှ စိမ့်ထွက်လာသော စိတ်ကောင်း စေတနာဆောင်းတို့ဖြင့် ကောင်းမှုခရီး အောင်မြင်ပြီးစီးသူတိုင်းက . . .

မိမိရှေ့ မြင်တွေ့နေရသော အဆုတ်တွင်း ပြေးဆင်းနေလေသူများသို့ . . . မိမိမြင်တွေ့လိုသော ဆန္ဒပြု ဆုတောင်းဖြင့် . . . "ငါသည် ငါ့ဆန္ဒအားမှ ပေါက်ဖွားလာသော စေတနာအဟုန်ကြောင့် ဤကောင်းမှုခရီး ပြီးစီးခဲ့ရပြီ။ ထိုကောင်းမှု၏ စေတနာအရှိန် လှိုင်းခတ်မှုကြောင့် အားလုံး ဘေးကင်းရန်ကွာ

ကိုယ်၊ စိတ် နှစ်ခင်း လက်ငင်း ချမ်းသာကြပါစေ။"

"သည်မျှမကသေး မကောင်းမှု ပြုကျင့်မိကြရာမှ ပျက်စီးနေသူများကို အမျှော် မြင်ဉာဏ်ဖြင့် ဖွေလှန်ကြည့်တတ်ကြပါစေ။ အမမ္ဓကာမ အဝမ္ဓဝါဒ မတရားမှုတို့အကြားမှ အလွတ်ရှောင်ရှားနိုင်ကြပါစေ။"

ဤသို့လျှင် ဆုတောင်းပတ္တနာ အမျှမေတ္တာများ ပေးဝေပို့သကြပါ။ ယင်းသည် မိခင်ထားသော အားမျိုးရှိ မေတ္တာထားများအထိ လှိုင်းမိစေနိုင်ပါသည်။ ထိုစဉ် . . .

ဘေရီသဒ္ဒေါ တိဂါဝုကော - စည်တီးသံက သုံးဂါဝုတ်ခရီးသာ ကြားရပါမည်။ **မေဃသဒ္ဒေါ တိယောဇနာ**-မိုးချုန်းသံက သုံးယူဇနာသာ ကြားရပါမည်။ **ဒါနသဒ္ဒေါ ဆ ကာမာ ဝစရော** - ကောင်းမှုပြုသံက နတ်ပြည်ခြောက်ထပ် အထိသာ ကြားရပါမည်။ **သီလသဒ္ဒေါ အကနိဋ္ဌော** - သီလ ဆောက်တည်သံက ဗြဟ္မာ့ဘုံအထိသာ ကြားရပါမည်။**ဘာဝနာ သဒ္ဒေါ နိဗ္ဗုတော** - ဘာဝနာအားထုတ်သံက နိဗ္ဗာန်အထိ ကြားနိုင်ပါသည်။ **မေတ္တာသဒ္ဒေါ အနန္တရော** - မေတ္တာသံကား အဆုံးပိုင်းခြားမရှိ အရပ်ကပင် ကြားရပါသည်။

သို့ကြောင့် . . . မိခင်ထားသော သားသို့ မေတ္တာမျိုးတို့ဖြင့်၊ ဖြူစင်သူ အရိယာများထားသော အများသို့ မေတ္တာမျိုးတို့ဖြင့်၊

ကောင်းမှုရှင်တိုင်းက မေတ္တာနှိုး၍ မကောင်းမှုရှင်များသို့ ထိုးပို့ပေးကြပါ။

ဤ၌ ယနေ့ ခေတ်လူတို့ ရှင်းပြရန်မှာ ရှေးခေတ်က တစ်ယူဇနာ(တစ်ယူနစ်)သည် ဤခေတ် ရှစ်မိုင်နှင့် အတူတူ။ ရှေးခေတ်က တစ်ဂါဝုတ်သည် ဤခေတ် နှစ်မိုင်နှင့် အတူတူ။

သို့ကြောင့် စည်ကြီးများ တီးသံဖြစ်ပါမူ ၆-မိုင်က ကြားကြရသည်ဆို၏။ မိုးချုန်းသံများဖြစ်ကြပါမူ ၂၄-မိုင်က ကြားကြရသည်ဆို၏။ မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းတစ်ခု၏ အနားသတ် အကွာဝေးကား တစ်ယူဇနာ (ရှစ်မိုင်)ဆို၏။

ဤသည်တို့မှာ ယနေ့ခေတ်လူတို့ လက်လှမ်းမမီတော့သော အသုံးနှုန်းများပင်။

မိုးရွာတုန်းမျိုးထောင် နေ့အတွက် မျိုးလှောင်ထား

ဒါနာဒိ ကမ္မဗီဇကာ၊ ကုသလာ သုဂတာ သေဋ္ဌာ၊
နိဓာပေန္တု အပေစ္စကွာ၊ ဘုဇ္ဇာယ ဣဝ ပေစ္စကွာ။

ယနေ့ကမ္ဘာ အလျှုံခံကောင်းများ မဆိတ်သုဉ်းသေးပါ။

အလျှုံခံကောင်းဆိုသည်မှာ . . .

အကျင့်ကောင်း၊ အကျင့်ဖြောင့်၊ အာရုံမှန်၊ အထက်မှ အထက်သို့ ဆန်နေသော အကျင့်သန်များပင် ဖြစ်ကြပါသည်။ ထပ်မံရှင်းပြပါမည်။

၁။ **သုပ္ပဋိပ္ပန္နာ** - အကျင့်ကောင်းမည်သည် . . .

အကျင့်နှင့်အသိ တွဲမိနေအောင် ကျင့်နေခြင်းပင်ဖြစ်

၏။ ထိုအထဲ . . .

(က) ကျင့်သလောက်သိ၍ သိသလောက် ကျင့်နေခြင်းများ လည်းပါ၏။

(ခ) ကျင့်ရင်းကသိ သိရင်းကကျင့်လည်း ပါ၏။

(ဂ) သိရင်းပယ် ပယ်ရင်းကျင့် ကျင့်ရင်းသိများလည်း ပါ၏။

ဤအကျင့်ကောင်းသည် . . . တင်းမာလွန်းသော အကျင့်သာရှိပြီး အသိဉာဏ် အဆံမဝင် အကျင့်မျိုး မဟုတ်ပါ။ အကျင့်မရှိ၊ ယုံကြည်ကိုးကွယ် ဝတ်ပြု ဆုတောင်းရုံ အကျင့်မျိုး လည်း မဟုတ်ပါ။

မှန်သောဘုရား၏ မှန်သောတရားအတိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံးခြင်းမျိုးပင်ဖြစ်ရာ အကျင့်၊ အသိ ကြောင်းကျိုးမိ အကျင့်ကောင်း ဆိုရပါသည်။

၂။ သည့်အတူ . . .

ဥဇုပဋိပ္ပန္နာ - အကျင့်ဖြောင့်ကလည်း . . . ဝါမထောင့် ယာမထောင့် ဖြောင့်စင်းသော အကျင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

(က) အတင်း၊ အလျှော့မထား၊ အလယ်အလတ်ကြားမှနေ ကျင့်သော အကျင့်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊

(ခ) အပြစ်ဖုံး ကြွားလုံးထုတ် နှစ်ခု၏ အလယ်ကြားမှနေ ကျင့်သောအကျင့် ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊

ထိုအကျင့်ဖြောင့်သည် အတင်းအလျှော့မထား သတိ

တစ်လုံးတည်းဖြင့် မပြတ်ရှုစားရုံနှင့် ပြီးစီး၏။

အပြစ်ဖုံးဖိခြင်း တစ်စိတ်တစ်အိတ်လုပ် ပြောခြင်းများကို လည်း ရှောင်ကြဉ်၏။ သတိတင်ထားသော မဂ္ဂင်ပွားဖြင့် တစ်ကြောင်းတည်းလမ်း ဖြောင့်တန်းစွာ တန်းဝင်စေ၏။ သို့ကြောင့် ထိုအကျင့် အကျင့်ဖြောင့် ဆိုရပါသည်။ တစ်ဖန် . . .

၃။ **ဉာယပဋိပ္ပန္နာ** - နှလုံးသွင်းမှန်ကလည်း . . .

ကာမအာရုံ မလိုက်စား၊ စိတ် ဓမ္မအာရုံကြား ထားပေးခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအာရုံမှန် အကျင့်သည် . . .

(က) မိမိအကျင့် သိက္ခာဆင့်ဖြင့် မြင့်ထက်မြင့်ရေးသို့သာ တလေးတစား အရေးထား၏။

(ခ) နိဗ္ဗာန်သို့သာ ကျောင်းပို့ထား၏။

(ဂ) မည်သည့်အာရုံဝင်ဝင် ဓမ္မအမြင်ဖြင့်သာ ဆင်ခြင်၏။

သို့ကြောင့် ထိုအကျင့် အကျင့်မှန်(အာရုံမှန်)ဆိုရ၏။

တစ်ဖန်လည်း . . .

၄။ **သာမီစိပဋိပ္ပန္နာ**- အထက်ဆန်အကျင့်ကလည်း . . .

နတ်၊ လူတို့ အရိုသေခံပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ထိုက်တန်စွာ ကျင့်နေခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

(က) မေတ္တာဘာဝနာ ပွားမ်ားကျင့်ခြင်း၊

(ခ) ဈာန်ဝင်စားမ်ား ကျင့်ခြင်း၊

(ဂ) ဝိပဿနာပွားမ်ား ကျင့်ခြင်း။

ယင်းတို့သည် ရဋ္ဌပိဏ္ဍိက ခေါ် ပြည်သူတို့လျှောသော ဆွမ်းစသည် ပစ္စည်းများအပေါ် မြတ်သော အလျှုံခံဖြစ်အောင် သိဒ္ဓိတင်နေသည် ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အထက်ဆန်အကျင့် (အလျှုရှင်၏ စေတနာထက် မြင့်သော အဆင့်ဘက် တက်စေသောအကျင့်) မည်ပါသည်။ အယျမိတ္တမထေရ် ကျင့်သော အကျင့်မျိုးပင်။

ကြားဖူးသည်မှာ . . . ထိုအရှင် ဆွမ်းခံဝင်သွားချိန် သားအမိနှစ်ဦး စကားပြောနေသည်ကို ကြားလိုက်ရ၍ နားစွင့်ထောင်လေရာ. . .

"သမီးရေ. . . သည်ခဏလာဦး။ အမေ တောသွားဦးမယ်။ ညည်းအစ်ကိုလာရင် ဆွမ်းလောင်းရအောင် အိုးထဲမှာ ရွေးပြီးသား ဆန်ဟောင်းရှိတယ်။ ထောပတ် တင်လဲများလည်း ရှိတယ်။ အဲဒါ ကောင်းကောင်းချက်ပြီး ညည်းအစ်ကို လောင်းလိုက်။ ပြီးတော့ ထောပတ်နဲ့ တင်လဲလည်း လျှုလိုက်။ ကျန်တာလည်း ညည်းစားပေါ့။ အမေတော့ မနေ့ကကျန်တဲ့ ထမင်းကြမ်းသိုးကိုပဲ ဆန်ပုန်းရည်နဲ့ စားပြီးသွားပြီ။"

"နေ့လယ်စာကော. . . အမေ ဘာစားမလဲ။"

"အဲ. . . နေ့လယ်စာအတွက်တော့ . . . ဆန်ကွဲကလေးကို ဆန်ပုန်းရည်နဲ့ ကျိုထား။ ချခါနီး ဟင်းရွက်ကလေး ခတ်လိုက်။ ဒါဆို တို့သားအမိ တော်ရောပေါ့။"

ထိုအရှင် ကြားလိုက်ရပြီ။ ငါ့ဖို့တော့ အကောင်းတဲ့။ သူတို့ဖို့

ကျတော့ ဖြစ်သလိုပဲတဲ့။ သို့ကြောင့် ငါသည် ဤဆွမ်း ပုထုဇဉ် အဖြစ်ဖြင့် ခံယူ မစားထိုက်။ သို့ ကြံရွယ်ဆုံးဖြတ်ကာ မိမိနေရာ ကဿကလိုဏ်ဂူသို့ ပြန်ကြွသွား၏။ ရောက်သည်နှင့် ပြင်းပြင်းထန်ထန် အားထုတ်ရာ တစ်ထိုင်အတွင်းမှာပင် အာသဝေါခန်းခြောက် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသွား၏။

ဤသည်မှာ လူ၊ နတ်တို့၏ အရိုအသေနှင့် ထိုက်တန်စွာ ကျင့်ခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအရှင်၌. . . အကျင့်ကောင်းများလည်း နောက်မှ စိတ်နှင့်မကွာ လိုက်ပါနေပြီးလည်း ရှိ၏။ အကျင့်ဖြောင့်များလည်း နောက်မှ စိတ်နှင့်မကွာ လိုက်ပါနေပြီးလည်းရှိ၏။ အာရုံမှန် အကျင့်မှန်များလည်း နောက်မှ စိတ်နှင့်မကွာ လိုက်ပါပြီး ရှိနေပါ၏။ သို့ကြောင့်ပင် တစ်ထိုင်အတွင်း ခရီးပြင်း နှင်နိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

၁။ ထိုအရှင် ဤသို့သော မြတ်သောအလျှုကို ခံယူထိုက်ပါပြီ။

၂။ ကိုယ်ကမသွား ဒါယကာတို့ လာရောက် လျှုသည်များကိုလည်း ခံယူထိုက်ပါပြီ။

၃။ ဧည့်သည်တို့တွင် အမြတ်ဆုံးသော ဧည့်သည်ဖြစ်နေသဖြင့် ဧည့်သည်စာကိုလည်း အလျှုံခံထိုက်ပါသည်။

၄။ လူတို့တွင် အမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်နေသဖြင့် လူအားလုံး (နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါအားလုံး)တို့၏ အမြတ်ထား ရှိခိုးခြင်းကိုလည်း ခံယူထိုက်ပါပြီ။

၅။ ဒါယကာတို့၏ စေတနာ မျိုးဝတ်ဆံ မိမိသိက္ခာ၏ တမန်းဆီပြန် တမန်းအေး မြေခံဖြင့်. . . အနည်းငယ်မျှသော ဒါနကလေးကပင် မြတ်ခြင်း အကျိုးကြီးမားခြင်းများကို ဖြစ်စေနိုင်ပါပြီ။

ဤသည်မှာ အလျှုံခံပုဂ္ဂိုလ်ကောင်းတစ်ဦး ၌ ရှိအပ်သော ဂုဏ်သတ္တိများ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဂုဏ်သတ္တိမျိုး ရှိနေလျှင် . . .

(က) ရွာထဲ၌ ပုဆိုးကွက်ကြား ဆံယဉ်ထားဖြင့်နေလည်း အလျှုံခံကောင်း စာရင်းဝင်ပါသည်။

(ခ) ရွာထဲ၌ လုံချည်ပန်းကြား ဆံရှည်ထားဖြင့်နေလည်း အလျှုံခံကောင်း စာရင်းဝင်ပါသည်။

(ဂ) တစ်လောကလုံးထဲ၌ လူ့အရာဝင် နတ်အသွင်ဖြင့် နေလည်း အလျှုံခံကောင်း စာရင်းဝင်ပါသည်။

(ပဋိပတ္တိ ပူရကောဟိ . . .

ဒေဝေါဝါဟောတု မနုဿောဝါ ဘိက္ခု တိ သခီ ဂစ္ဆတိ)

ယနေ့ ထိုအလျှုံခံကောင်းမျိုး မရှားပါးသေးပါ။ သာသနာထွန်းကားသော နေရာတိုင်း ရှင်ထဲမှာလည်း အများအပြား ရှိကြပါသေးသည်။ သာသနာထွန်းကားရာ နေရာတိုင်း လူထဲမှာလည်း အများအပြား ရှိကြပါသေးသည်။

ရလိုမှုသို့ အာရုံမကွက် . . . သူ့ဂုဏ် ယုံကြည်ခြင်းဖြင့်

မိတ်ဖက်တတ်ကြပါမူ. . . အမြတ်ကား ပြန်လာတတ်ပါသည်။ အမြတ်ကား ကျန်နေခဲ့တတ်ပါသည်။

ယနေ့ ထိုအလှူခံကောင်းများရှိ သိက္ခာဓာတ်မှ သွန်းဖြိုးသော သီလ မေတ္တာမိုးများ စွေဖြိုးနေခိုက် . . .

(က) ယနေ့၏ ရှေ့ရှေ့ နက်ဖြန်များအတွက်လည်း မိုးရေခံထားသင့်ကြပါသည်။

(ခ) သာသနာတွင်းကာလ နောက်နောက်ဘဝများအတွက်လည်း ဤမှနေ စုထားသင့်ကြပါသည်။

(ဂ) သာသနာကွယ်ချိန်များ အတွက်လည်း ဤမှနေ သိုလှောင်ထားသင့်ကြပါသည်။

အလှူခံကောင်းများ တုံးသောအချိန်များသည် မိုးခေါင်ရေရှားချိန်ချည်း ဖြစ်ကြရာ ထိုအချိန်များကား ရှည်လျားလွန်းလှပါသည်။ ရှေ့အရေး ကြိုပြေး ယနေ့ကပင် တွေးမြင်ထားသင့်ကြပါသည်။ ရှေ့အရေး ကြိုကြည့် ယနေ့ကပင် တွေးသိထားသင့်ကြပါသည်။

နေပူလာမှာကို နေရိပ်ထဲကနေ ထိုင်ကြောက်မနေနှင့် ဆိုသော်လည်း တစ်ရက်ပူဆို ဟုတ်သေး၏။ တစ်သက်ပူဆိုက ထိုင်ရင်းကြောက် ကာကွယ်ရေးများ ကြိုတင် တည်ဆောက်ထားရပါတော့မည်။

တစ်ဖန် တစ်သက်ပူဆို တော်သေးဆိုရ၏။ ဘဝဆက်ဆက် အသက်နှင့်ဖက်၍ တက်တက်ပြောင် နေပူဆိုပါသော်ကား ယခုကပင် ကြိုတင်၍ နေကာများ ပြင်ဆင်ကြရပါမည်။

✧

မျိုးသန့် နှင့် မျိုးညံ့

မျိုးသန့်မျိုးသည်. . . ပထမတန်းစားမြေ အခံမရသော်မှ ဒုတိယ၊ တတိယတန်း စားမြေ ဖြစ်နေလျှင်ပင် မျိုးဆုံး မဖြစ်တတ်။ မျိုးညံ့မျိုးသည်ကား ပထမတန်းစားမြေ အခံရသော်မှ ရွက်မှော်ဒိုက်သရော အဖျင်းမကင်း အဆံအောင်မြင်ခြင်းမရှိ၊ ပိုးကိုက်လည်းမိနေက မျိုးဆုံး ဖြစ်တတ်လှသည်။

ထိုစဉ် အလှူပစ္စည်း ကြားခံထား၍ စေတနာမျိုးဝတ်ဆံ ချထားရာ၌ . . .

(က) ရှေ့၊ နောက် အကုသိုလ် အခြံအရံမပါမှ မျိုးသန့်အရာဝင်ပါသည်။

(ခ) ရှေ့၊ နောက် အကုသိုလ် ခြံရံနေပါက မျိုးညံ့ဖြစ်သွားပါပြီ။

မျိုးအတန်းအစား ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်. . .

အပြစ်ကင်းသော ကောင်းကျိုးမျိုးချည်းလည်း ခံစားခွင့်ရ၊ လူ၊ နတ်၊ နိဗ္ဗာန် သုံးတန်သို့ သွားရန် အလားအလာလည်းရှိ၊ အရိယာသူတော်ကောင်းတို့ သာဓုခေါ်ကာ ချီးမွမ်းခြင်းများကို လည်း ခံယူရရှိ၊ ထိုသုံးချက် အကွက်မိ မျိုးသန့်မည်သည် . . .

၁။ ဒိဋ္ဌိ၊ တဏှာ နေရာပေးရှိသော ငါ၊ ဝတ္ထု၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သို့ မသုံးသပ်ရပါ။

၂။ ငါ၊ ဝတ္ထု၊ ပုဂ္ဂိုလ် ထိုသုံးမျိုးတို့၏ ဖြစ်နေပုံ ပျက်နေပုံသို့သာ စိတ်ဝင်ထားရပါသည်။

၃။ မတုမဖက် မိမိစေတနာ သက်သက်ချည်း ထက်သန်နေ ရပါသည်။

သောမနဿ သဟဂုတ် တဏှာမာန်ကင်း စိတ်ကြည်လေး ဆင်းနေပါပြီ။ ဉာဏသမ္မယုတ် ပညတ်ကိုမြှုပ် ပရမတ် ဖော်ထုတ် ပေးနေပါသည်။ အသခ်ါရိက ပွဲထုတ် ရေအောင် မိုးအောင် သက်သက် မျိုးဆံထက်နေပါသည်။

ထိုစိတ်ချုပ်သည်နှင့် အကျိုးပေးများကလည်း ထိုနှင့် ရုပ်တူ နာမ်တူပင်။ ထို မျိုး,မျိုး အလျှံပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့အကြား ထိုးစိုက်ပွားစေရပါမူ ကောင်းမှုတစ်ခုသာ ဖြစ်ဖြစ် မြောက်မြောက် အောင်ပါစေ။ တစ်ဘဝမက ဘဝ အဆက်ဆက် နိဗ္ဗာန် တိုင်အောင်အထိ မျိုးဆက်စေပါသည်။

ဘုရားရှင်၏ သာသနာ ပွင့်ဦးကာလတုန်းက. . .

ပန်းတစ်ပွင့် ရှေးဘုရားရှင်အား လျှုခဲ့ဖူးသဖြင့် သံသရာ လည်ခဲ့သမျှ ဒုက္ခမတွေ့ရဘဲ သည်ဘဝ သည်သာသနာမှာ ကျွတ်တမ်း ဂေဇက်ဝင် ပုဂ္ဂိုလ်က သက်သေပြသွားပြီ။ သည့်အတူ ဥပုသ်တစ်ရက်စောင့်မိသဖြင့် မျိုးအောင်ခဲ့သူ သရဏဂုံ တည်မိရာမှ မျိုးအောင်ခဲ့ရသူ စသည်များ အများအပြား သက်သေခံ သွားကြပါပြီ။ ကိုယ့်ဘက်ကယုံ မျိုးသန့် စုထားရုံ ရှိပါသည်။

ထိုသို့ မျိုးဝတ်ဆံ ကံချရာ၌ ဉာဏ်သည် ဝတ်ဆံတည်အရာ လည်း ဝင်၏။ ပိုးကင်းအရာလည်း ဝင်၏။ ဉာဏ်မပါ အဆံဗလာ ကံဗလာ ဖြစ်တော့သည်။

ဉာဏ်သည် ရှေ့နောက် အကုသိုလ် မခိုစေတတ်သော ကြောင့် မလျှုမီသည် ရှေ့၊ လျှုပြီးသည် နောက်၊ လျှုစဉ်ကား အလယ်ထောက်။

တစ်ဖန် လျှုစဉ်၌ပင်. . .

စိတ် တစ်ခု တစ်ခုကျစီ၌ ဖြစ်၊ တည်၊ ပျက်(ဥပါဒ်၊ ဌီ၊ ဘင်) ခဏငယ် သုံးချက်ရှိရာ ဖြစ်ဆဲကားရှေ့၊ တည်ဆဲကား အလယ်၊ ပျက်ကျသွားပြီကားနောက် ခွဲရဦးမည်။ ထိုစဉ် ဖြစ်၊ ပျက် မြင် ဉာဏ်မဝင်မီက နောက်ပိုး အကုသိုလ် စိတ် မချရ။ အခြား ငါ၊ ဝတ္ထု၊ ပုဂ္ဂိုလ်စွဲများရှိ အကုသိုလ် မဝင်သော်မှ မောဟ

ကား ဝင်ခိုနေပါပြီ။ ဖြစ်၊ ပျက်မြင် ဉာဏ်ဝင်မှ ထိုအကုသိုလ် စိတ်ချရ၏။

မိမိခန္ဓာ မိမိရှုဆဲနေရာရှိ ဖြစ်၊ ပျက်စဉ် ရှေ့နောက် တန်းစီ ဝင်နေပါသည်ကို တပ်အပ်ထင်ထင် မြင်နေရသူ စိတ်များ တွေးလည်း မတွေးသာ၊ ပြေးလည်း မပြေးသာတော့ပါ။

မလျှုမီ၊ လျှုဆဲ၊ လျှုပြီး သည်စိတ်အတိုင်း ရှိနေစေရပါမည်။ ထိုအခါ အပူလည်းစင်၊ မျိုးလည်းသန့်၊ ဝတ်ဆံလည်း ခန့်ထည် သွားတော့သည်။

အကယ်တိတိ. . . မိမိ၌ ဤသို့သော ဘာဝနာဉာဏ် အခံ မရှိသေးဆိုပါလျှင် စိန္တာဉာဏ်၊ သုတဉာဏ်တို့၏ အစီအရင်ဖြင့် လက်ငင်း၌ ဖြစ်၊ ပျက် မမြင်သည်ကို အတိတ်ဖြင့် အစားထိုး ဉာဏ်ဝင်ကြည့်ပေးပါ။

မနှစ်က လျှုထားသော ဆွမ်း၊ ယနေ့ ဘယ်အခန်း ရောက် နေသလဲ ပြေးတွေးပေး။ မနှစ်က ငါ၏ အရွယ် ယနေ့ဘယ်အရွယ် ဆိုက်လာနေပြီလဲ ငုံ့ကြည့်။ မနှစ်က အလျှုခံ၏အရွယ် ယနေ့ ဘယ်နယ်ထဲ ဝင်နေပြီလဲ မော့ကြည့်။

ထိုသို့ ယခင်နှင့် ယခု ယှဉ်တွဲရှုမိသော် ဖြစ်သလောက် သော ပျက်ခင်းများ အထင်းသား မြင်တွေ့နိုင်ပါပြီ။ ကောင်း သလောက်သော အဆိုးများ လက်ငင်း မြင်တွေ့နိုင်ပါသည်။ သူ့ သဘာဝ သူ့အပြ အကျအန မြင်ရပြီ။

သည်လိုဆို ဒါတွေလည်း သည်လိုနေမှာပဲ . . . ။

ထိုအခါ လျှုဆဲဆွမ်း စသည်များအပေါ်၌ တဏှာ မကပ်သာတော့ပါ။ ထိုအခါ အလျှုခံပုဂ္ဂိုလ်များ အပေါ်၌လည်း တဏှာ မကပ်သာတော့ပါ။ ထိုအခါ မိမိ၌လည်း ဒိဋ္ဌိငါ မကပ်သာတော့ပါ။ မူလထိုး ထိုပိုးများရှင်း ဒေါမနစသည် နောက်ပိုးများလည်း ကင်းတော့သည်သာ။ သာသနာတွင်း ပျိုးခွင့်ရ မျိုးသန့်များတည်း။

သာသနာတွင်း ကောင်းမှုသည် မိတ်ဆွေဖြစ် ကျွေးမွေးခြင်းများနှင့် တခြားစီ။ သာသနာတွင်း ကောင်းမှုသည် အပြန်အလှန် လက်ဆောင်ပေးခြင်းများနှင့် တခြားစီ။ ဉာဏ်မပါ ပိုးဝင်၊ မျိုးမစင်သည်ကို သတိပြုရမည်။ ထိုမျိုးမစင် အကျိုး ကောင်းစားသော်မှ ချမ်းသာရိုး ကျိုးနေတတ်ပါသည်။

"ပစ္စည်းရှိ လူဆင်းရဲမျိုးတည်း။"

✧

အပျက်ထား ပြား၊ မပျက်ထားမှ ပွား

စင်သောမျိုးထွက် အခြားအခြား ရောစွက်ခံရခြင်းကြောင့် ပင်ကိုယ်ပျက်၍ မျိုးစစ်ဖြင့် ကွဲပြား၊ မျိုး,ကပြားသို့ ထိုးဝင်သွားပါသည်။

ကောက်နုမျိုးဟူ၍လည်း ဆို၍ မရတော့ပါ။ ကောက်ကြမ်းမျိုးလည်း မဟုတ်ပါ။ ကောက်ညှင်းမျိုးဟူ၍လည်း ပြောမရတော့ပါ။ အပျက်ထား ပြားသွားခြင်း၏ မျိုးစပါးတည်း။

သည့်ပမာ. . . ပျက်တတ်သောခန္ဓာ ငါအထင်ဖြင့် အစွဲထား လျှုသောအလျှု။ ပျက်တတ်သောပစ္စည်း ငါ့ပစ္စည်းအမြင်ဖြင့် အစွဲထား လျှုသော အလျှု။ ပျက်တတ်သောအလျှုခံ ငါ့မိတ်ဆွေ

အသွင်ဖြင့် အစွဲထား လျှုသောအလျှု။ ထိုအလျှုမျိုး စေတနာ ကောင်းမျိုးအကြား ဒိဋ္ဌိ၊ တဏှာ ထိုးပေးထားခြင်းကြောင့် စေတနာ အရည်ပျက် မျိုးပျက်အရာ ဝင်သွားရပါတော့သည်။

ဤ၌ လယ်သမားကြီးတစ်ဦး လယ်ယာလုပ်ငန်းများအပေါ် စိတ်စေတနာထားရှိပုံ နမူနာပြအဖြစ် တင်ပြလိုပါသည်။ ထိုလယ်သမား၌ ရှိအပ်သော အရာဝတ္ထုများမှာ . . .

(က) လယ်
(ခ) ထွန်၊ ထယ်
(ဂ) မိမိ
(ဃ) မျိုး

ထိုသို့ရှိရာတွင် မိုးကျ၍ လယ်ရေရသည်နှင့် ထို လယ်သမားကြီးသည် လယ်ပေါ်ကို နွားတပ်ထွန်ဖြင့် မိမိ ကိုယ်တိုင် ဆင်းထွန်ပါသည်။

ထိုစဉ် . . . မြေနူးများ ကြေညက်သွားကြပြီ။ တမန်းလည်း အေးသွားပြီ။ တမန်းအေးသဖြင့် တမန်းဆီများလည်း တက်လာပါပြီ။ သို့ကြောင့် ထိုအထဲ မျိုးများ ပက်ကြဲ လိုက်ပါသည်။ ထိုသို့ မျိုးပက်ကြပြီးသည်နှင့် ချိုး၊ ဌက် စသည် အဖျက်များ စောင့်ပေးနေရုံမှတစ်ပါး သူ့မှာ တခြားစိတ်များ မရှိပါ။ မကြာမီ ထွန်ဆဲတုန်းကလည်း ထွန်ရေးညက်လိုခြင်းမှတစ်ပါး သူ့မှာ ဘာစိတ်မှ မထားပါ။ မြေကောင်း၊ မကောင်းလည်း ဝယ်စဉ်က လေ့လာပြီးပြီး

ဖြစ်ပါသည်။ နွား ထွန် စသည်များ ကောင်း၊ မကောင်းလည်း မထွန်မီကပင် ပြင်ဆင်ပေးထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။ မိမိကိုယ်တိုင် ကျန်းမာရေး ကောင်း၊ မကောင်းကား အချိန်ပြည့် သိရှိပြီးသားပင် ဖြစ်နေပါသည်။ သို့ကြောင့် . . .

လယ်သို့ စိတ်ရောက်ရန် မလိုတော့ပါ။ လယ်လုပ်ကိရိယာ များအပေါ်လည်း စိတ်ရောက်ရန် မလိုတော့ပါ။ မိမိကိုယ်ကို လည်း စိတ်ရောက်ရန်မလို ခေါင်းအေးအေး၊ ထွန်ရုံသာ လိုပါသည်။

တစ်ဖန် . . . လယ်ချမျိုးကလည်း စကတည်းက အဆံ ချောင် အဆံကပ်များနှင့် ရွက်မှော် ဒိုက်သရော အဖျင်းများ အမျိုးမျိုးရွေးပြီး၊ လှေ့ထုတ်ပြီး ဖြစ်နေချေရာ လယ်ချမျိုးသို့လည်း စိတ်ရောက်ရန် မလိုတော့ပါ။

ထို့အပြင်. . . မြေနှင့်မျိုး ရေအထိုးတို့ဖြင့် ပျိုးထောင် ထားရာ ပျိုးခင်းကလည်း သူ့မြေနှင့် သူ့မျိုး၊ သူ့မိုးနှင့် သူ့အခါ အားလုံးချိန်လွှတ်ထားပြီးဖြစ်ရာ ဘယ်လောက် ဘယ်လောက် ပေါက်ရ မည်သို့လည်း စိတ်ရောက်ရန် မလိုပါ။ ရောက်လည်း ကိုယ်မှန်း တိုင်း မပေါက်ပါ။ သူ့သဘာဝ အတိုင်းသာပါ။

ဘယ်လို ဘယ်လို ဖြစ်ထွန်းရမည်သို့လည်း စိတ်ရောက်ရန် မလိုပါ။ ရောက်လည်း ကိုယ်တွက်သလို တက်မလာပါ။ သူ့ သဘာဝ အတိုင်းသာပါ။

သည့်ပမာ. . . ဤကောင်းသောအမှု ပြုစုပျိုးထောင်ရာ ၌လည်း . . .

၁။ လယ်ယာမြေကောင်းအရာဝင် အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်။

၂။ လယ်လုပ်ကိရိယာအရာဝင် အလှူပစ္စည်း။

၃။ လယ်သမားအရာဝင် မိမိ။

၄။ မျိုးစပါးအရာဝင် စေတနာ။

ထိုလေးမျိုးတို့တွင် အထက်ဆုံး သုံးမျိုးတို့သည် သိုးကုန် ပုပ်ကုန် အရာဝင် အနိစ္စမျိုး၊ ခယဌမျိုးများ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် သူတို့ထံ စိတ်မရောက်ကြရပါ။ ရောက်ခဲ့သော် ဒိဋ္ဌ တဏှာ ဖျက်သဖြင့် စိတ်ပျက်ရုံမျှသာ။ ယင်းသုံးမျိုးတို့သည် အကျိုးပေးများ မဟုတ် ကြပါ။ အကြောင်းခံမျှသာပါ။ ယင်းတို့ကား အပျက်ကြား စီးမျောပါ သွားကြမည့် ပျက်စီးစရာများချည်း ဖြစ်နေခြင်းကြောင့် ၎။ ဝတ္ထု၊ ပုဂ္ဂိုလ် ထိုသုံးမျိုးစလုံး အားကိုးအားထား မပြုကြရပါ။ တကယ် အားကိုးထားကြရမည်မှာ ထိုသုံးမျိုးတို့ဆုံစဉ် အကြားမှ ဖွားသက် လာသော မိမိပိုင် စေတနာကိုသာ။

(က) မိမိစေတနာကို ထက်စေခြင်းဖြင့် အလှူပွဲတစ်ခု ပြီးစီးပါ စေ။ ထက်ရန်မှာ မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ မည်သည့် ပယောဂမျှ မပါသော စေတနာမျိုး ထားပေးရပါမည်။

(ခ) မိမိစေတနာ သန့်ပြန့်စင်ကြယ်စေခြင်းဖြင့် အလှူပွဲတစ်ခု ပြီးစီးပါစေ။ သန့်ရန်မှာ စိတ်အတွေး အပြေးမထား။

ဆင်ခြင်ဉာဏ် ပွားပေးနေပါ။

ထိုစဉ် . . . စေတနာထက်ခြင်းက ဘဝအဆင့်မြင့်ကို တာဝန်ယူပါမည်။ စေတနာသန့်ခြင်းက အနှောက်အတား ကင်းစွာ အာရုံ ခံစားခွင့် ပေးပါမည်။

ထိုအလှူရှင်၏ မျိုးထားစေတနာသည်ကား ရေအောင် မိုးအောင်တို့အကြား တမန်းအေး မြေအနှစ်အသားတွင် ဖွားမြင် ထားသော မျိုးပွားများဖြစ်ခြင်းကြောင့် ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ စသည် ကိလေသာပိုးများ ကင်းစင်နေပါသည်။ ထက်သော စေတနာကြောင့် အဆံချောင် အဆံကပ်မျိုးလည်း မဟုတ် တော့ပါ။ ဆင်ခြင်ဉာဏ် အပွားဝင်ထားခြင်းကြောင့် . . .

ဝယ်သူလာ ရောင်းသာ ရောင်း၊ ရောင်းပေးသလောက် သူ့၌လည်း အကောင်းပွားစေလိမ့်မည်။

တောင်းသူလာ မျှသာ မျှ၊ မျှသလောက် သူ့၌လည်း အကောင်းချည်း ရစေလိမ့်မည်။

သည်မျှသာ မကသေး . . .

ထို ဆင်ခြင်ဉာဏ် အပွားအလှေ့ကြောင့် ၎။ ဝတ္ထု၊ ပုဂ္ဂိုလ် စသည် ရွက်မှော် ဒိုက်သရော အဖျင်းများလည်း ကင်းစင်နေ တော့ရာ ဒိဋ္ဌ တဏှာနှင့် အပေါင်းပါအားလုံး တုံးစေပြီ။

တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌတို့ကြောင့်ဖြစ်သော ပြိတ္တာတံခါး ပြတ်ခြားထားလိုက်ပြီ။

ဒေါသ၊ ဣဿာ၊ မစ္ဆရိယ တို့ကြောင့်ဖြစ်သော ငရဲတံခါး ဖြတ်တားထားလိုက်ပြီ။

မောဟ၊ အဟိရိက၊ အနောတ္တပ္ပတို့ကြောင့်ဖြစ်သော တိရစ္ဆာန်တံခါး အစပ်ခြားလိုက်ပြီ။

သည်မျှတွင်လား . . . မဟုတ်သေးပါ။

ထိုဆင်ခြင်ဉာဏ် အပွား အလှေ့များကြောင့်ပင် မိမိလည်း ရဘဝ အသုံးချချိန်. . .

(က) အလိုကြီးသူချင်း ဖက်ပြိုင်အနိုင်လုရခြင်း၊ ငါပိုင်အဖြစ် မတရား ရယူသိမ်းပိုက်ရခြင်းများ အလျှင်းကင်း။ ကုသိုလ်၏ မြစ်ပွားအရင်းချည်းသာ စီးဆင်းလာပါမည်။

(ခ) တစ်ဖက်သို့ မုန်းပြိုးပြစ်မှား မနာလို ဝန်တိုစိတ်ထားခြင်းများ အလျှင်းကင်း။ တစ်ဖက်၏ ကြည်သာခြင်းဖြင့်ပင် ခံစားလိုရင်း ခံစားခွင့်ပေးခြင်း ခံယူရပါမည်။

(ဂ) ဘာဖြစ်ဖြစ် စိတ်မည်းရိုင်းဝင်ကာ ရှက်ရမှန်း မသိတော့ခြင်း၊ ကြောက်ရမှန်းမသိတော့ခြင်း၊ ပျံ့မျောခြင်း တွေရင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်ရခြင်းများ အလျှင်းကင်း လူစိတ်ကို ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရင်းကပင် လူလူချင်း ပေါင်းသင်းခွင့် ပေးနေလိမ့်မည်။

ထိုကောင်းမှုရှင်မျိုးသည်. . . မီးငွေ့မီးကျီးဖြင့် သာချက်ပြုတ်ထားသော ဟင်းထမင်းများ တစ်ညအထိ မီးဖိုနှင့် ဝေးဝေးထားပေးပြီး နောက်ရက်နံနက်တွင်မှ အားလုံး ခူးခပ်ယပ်ခတ်စားလေသူပမာ အအေးတွင်း အချမ်းလှိမ့် စိမ့်သော ဘဝပိုင်ရှင်အဖြစ် ရောက်ရပြီ။

အလျှူခံကောင်း အကြောင်းခံက ထောက်ပံ့လိုက်သော အခွင့်ရေးများတည်း။ အာရုံမှန် စေတနာမှန် ဆင်ခြင်ဉာဏ်က အဆံတည်ပေးလိုက်သော အခွင့်ရေးများတည်း။

ဤ၅ မေဏ္ဍကအလောင်းတို့ ဖြစ်ရပ်ကလေးဖြင့် သာဓကတင်ပါစို့။ ထို မေဏ္ဍက မိသားစုသည် . . . သာသနာပ ကာလတုန်းက ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အလျှူခံကောင်းအား မဖြစ်စလောက်သော ဆန်ကွဲထမင်းလေး လောင်းလျှူမိရာမှ အမိတ ဘောဂ ခေါ် အနှိုင်းမဲ့ စည်းစိမ်ရှင်အဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်လာသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။

ဖြစ်ရပ်မှာ. . . သူတို့သည် တစ်ချိန်က ဗာရာဏသီသူဌေးဖြစ်ခဲ့ဖူးကြပါသည်။ ထိုစဉ် သုံးနှစ်တိတိ မိုးခေါင်လေရာ နှစ်ရာကျော်ကျော် ကျီကြီးများဖြင့် သိုလှောင်ထားသော စပါးများ၊ ပုတ်ကြီး၊ ကက်ကြီးများဖြင့် သိုလှောင်ထားသော စပါးများ မြေကျင်းတူး၍ သိုလှောင်ထားသော စပါး၊ ကုန်ကုန်ပြောရလျှင် ကျီနံရံ မြေကျဉ်ဖြင့် ကပ်ထားသော စပါးများပင် အကြိုက်ကျတို့ ဝိုင်းအုံတောင်းခြင်းကြောင့်လည်း ကုန်ခဲ့ရပါပြီ။ ကြောက်ရသူတို့ ခြိမ်းခြောက် တောင်းခြင်းကြောင့်လည်း ကုန်ခဲ့ရပါပြီ။

သည်နေ့ သူတို့ငါးဦးစားရန် ဆန်တစ်စလယ်မျှသာ ကျန်သောနေ့ ဖြစ်ပါသည်။ သို့နှင့် ထိုနေ့ ထို တစ်စလယ်သော ဆန်ကို ထမင်းအဖြစ် ချက်ကာ စားရန် ပြင်ဆင်လိုက်ကြပါသည်။ သည်ထမင်းကား သူတို့ငါးဦးအတွက် နောက်ဆုံး စားခွင့်ရ ထမင်းပင်။

ထိုစဉ် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင် ကြွရောက်လာပြီး အလျှူခံတော်မူရာ. . . သူဌေးကြီးသည် လျှု၏။ နောက် ဆုတောင်း၏။ ကျန်လေးဦး (သူဌေးကတော်၊ သား နှင့် ချွေးမ၊ ကျွန်)တို့လည်း လျှု၏။ နောက် ဆု အသီးသီး တောင်းကြ၏။ တူညီသော ဆုတောင်းမှာ. . .

"ဤကောင်းမှုကြောင့် ဖြစ်လေရာဘဝတိုင်း မရှိစကား မလှစကား မဝစကား ဤသုံးပါး နားမှလေသံ မကြားရသည်သာ ဖြစ်ရပါလို၏။ ထိုစကားသုံးပါး မကြားရသော ဘဝမျိုးများ၌ပင် . . . အရှင်ဘုရားများ ကျင့်သလို ကျင့်၍ . . . အရှင်ဘုရားများ သိသလို သိရပါလို၏ဘုရား။" ထိုစဉ် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်ကလည်း ပြည့်စေဖြင့်ပင် ဗျာဒိတ်တင် ပေးသွား၏။

မတူညီကြသော ဆုတောင်းများမှာ . . .

၁။ ဆန်စပါးများ ကုန်သောအခါ ကောင်းကင်မှော့ကြည့်ရုံနှင့် အလိုလို ပြည့်ရပါလို၏။ (သူဌေးကြီး)

၂။ စလယ်ချက်ထမင်းဖြင့် ပေးမကုန်၊ လျှူမခန်း ဖြစ်ရပါလို၏။ (သူဌေးကတော်)

၃။ အသပြာတစ်ထောင်အိတ်ဖြင့် ပြည့်တိုင်းပေး ပေးတိုင်း ပြည့်ရပါလို၏။ (သူဌေးသား)

၄။ စပါးတစ်တောင်းဖြင့်ပင် ပြည့်တိုင်းတောင်း တောင်းတိုင်း ပြည့်ရပါလို၏။ (ခွေးမ)

၅။ နွားနှစ်ကောင် ထမ်းပိုးတပ်ဖြင့်ပင် လယ်ညက် ယာညက် ရပါလို၏။ (ကျွန်)

ပစ္စေကအရှင်ကလည်း ပြည့်စေဖြင့်ပင် သိဒ္ဓိတင်ပေးခဲ့ပါသည်။

မကြာပါချေ။ သူဌေးကြီး ထမင်းဆာလာ၏။ သူဌေးကတော်ကြီးအား ထမင်းမရှိသော်မှ အိုးရေဆေးပြီး တိုက်ကျွေးစမ်းပါ ခိုင်း၏။ သူဌေးကတော်ကြီးကလည်း မရှိစကား မပြောကြားလိုသဖြင့် မရှိမှန်းသိလျက်က ထကြည့်ရာ ထမင်းအပြည့်နှင့်သာ။

(က) ပစ္စေက၏ သီလ မြေခံကလည်း ဒုတိယတန်းစားမြေ အဆီထွက်ကောင်း။

(ခ) သူဌေးကြီးများ စေတနာကလည်း အဆီပြည့်၊ အတော်ခံ လျှုသဖြင့် မျိုးစေ့တင်း။

(ဂ) ဆွမ်းကလည်း တရားသဖြင့် ရထားသောဆွမ်း၊ လယ်လုပ်ကိရိယာကလည်း အတောင့်။

ထိုမျိုး စေတနာနှင့် သီလအရှိန် ပြင်းသလောက် အဝေးအထိ ခရီးပေါက်စေမည်။ စေတနာ သီလ အရှိန်အေးသလောက်

ပေးမကုန် လျှုမခန်းသို့ ရောက်စေ့မည်။

ထိုနေ့ ထမင်းအိုးဖြင့်ပင် တောင်းလာသမျှ လူအားလုံး ဝ,စေ ၈,စေခဲ့ပါသည်။ ကျီများလည်း နဂိုအတိုင်း ပြည့်စေခဲ့ပါသည်။ ဆုတောင်းတိုင်းလည်း ပြည့်စေခဲ့ပါပြီ။ ထိုမိသားစု ယခုဘုရားရှင် လက်ထက်တော်မှာတွင်ကား အင်္ဂတိုင်း ဘဒ္ဒိယမြို့မှာ

၁။ သူဌေးကြီးကား မေဏ္ဍကသူဌေးကြီး ဖြစ်လာစေပါသည်။

၂။ သူဌေးကတော်ကား စန္ဒပဒုမဒေဝီ ဖြစ်လာစေပါသည်။

၃။ သူဌေးသားကား ဓနဥယ(ဝိသာခါဖခင်) ဖြစ်လာစေပါသည်။

၄။ သူဌေးချွေးမကား သုမနဒေဝီ(ဝိသာခါမိခင်) ဖြစ်လာစေပါသည်။

၅။ ကျွန်ကား သူ့ဆုတောင်းအတိုင်း ဤမှာလည်း ကျွန်ပင်။

ထိုဝါးဦးတို့နှင့် မြေး ဝိသာခါပါ ဤသာသနာ၌ သောတာပန် ဖြစ်လာကြပါသည်။ ဆုတောင်းတိုင်းများလည်း အားလုံးပြီးစီး ပြည့်စုံကြတော့ရာ . . .

မေဏ္ဍက သူဌေးကြီးလည်း ကောင်းကင်မှော့ ကြည့်ရုံနှင့် စပါးကျီပြည့်၏။ အိမ်နောက်ဖေး အလိုလို ပေါ်ပေါက် လာသော ဆိတ်ရုပ်တို့၏ ပါးစပ်များမှလည်း လိုရာရာ သွားရောက် နှိုက်ယူတိုင်း ဘာမဆို လိုတ,ရစေပါသေးသည်။

စန္ဒပဒုမ၏ အစွမ်းကလည်း ဆန်တစ်စလယ်ချက် အိုးဖြင့်

ပွဲတိုးပြပါသည်။ ဓနဥယကလည်း အသပြာတစ်ထောင်အိတ်ဖြင့် အများစိတ်တိုင်းကျ ပေးချေနိုင်ပါသည်။ သုမနကလည်း စပါးတစ်တောင်းဖြင့် တောင်းတိုင်းပေးပြခဲ့ပါသည်။ ကျွန်ပုဏ္ဏ ကလည်း နွားထမ်းပိုးတင်ဖြင့် ထွန်သားရာ ထင်ပြခဲ့ပါသည်။

သူတို့ မိသားစု အဘယ်မှာလျှင် ကြက်လို ယက်ရှာဖို့ လိုပါတော့သနည်း။ သူတို့မိသားစု အဘယ်မှာလျှင် ဖုတ်ပူ မီးတိုက် သူတကာ ပိုက်ဆံ အိတ် လိုက်နှိုက်ဖို့ လိုပါတော့သနည်း။

ယနေ့လို အလျှုခံပုဂ္ဂိုလ်ကောင်းများ ရှိနေသေးချိန် ဒါတွေကို သည်လို သိထားဖို့ လိုပါမည်။ ဤသည်တို့မှာ ယနေ့၏ ရှေ့ရှေ့ နက်ဖြန်များစွာတို့၌ ရှာမတွေ့နိုင်တော့သော အခွင့်ရေးများ ဖြစ်နေကြပါသည်။

ယနေ့ ထိုအကြောင်း ကောင်းကောင်းသိသူများ အခုရောနောင်ပါ မျိုးရိုက္ခာ မျိုးသန့်သန့်ချည်း ကျန်ခဲ့စေရန် ဆင်ခြင်ဉာဏ် အဆံဝင်ပေးထားသော အလျှုဖြူစင်မျိုးဖြင့် ပွဲတိုးနေကြပါ၏။

တိုးသလောက် ပွားစေသော ဤမျိုးပွားများသည် . . .

(က) ယခုဘဝလည်း မိမိလည်း အေး၊ အများလည်း အေး လဖွေးဖွေးသို့ ဝင်ပေးနေပါမည်။

(ခ) ဘဝနောင်ခါလည်း မိမိလည်း ချမ်း၊ အများလည်း ချမ်း ညသိပ်ရေချမ်းသို့ ဖျန်းပေးနေပါမည်။

(ဂ) သာသနာပဋ္ဌာန်လည်း မိမိလည်း ကောင်း၊ အများလည်း

ကောင်း ရာသီဆောင်းသို့ လမ်းကြောင်းပေးနေပါမည်။

ထိုစဉ် မဟာသုတ သောမမင်းသည် . . . မိမိနှင့် ပေါရိ သာဒမင်းတို့အကြား သူမြင်တွေ့လိုသော တောင့်တခြင်းဆုများဖြင့် မေတ္တာ အာသီသစကား ပြောကြားခဲ့ပါသည်ပမာ။

အကောင်းမျှော်ကိုး အဆိုးကြား တိုးမိမှားနေကြသူများသို့ ကောင်းမှုဖြင့်ပင် ကောင်းကြောင်းအလုပ် ကံရိက္ခာထုပ် မြှုပ်နှိုင်နေသူများကလည်း ကောင်းမှုပြုပြီးတိုင်း . . .

(က) မကောင်းမှု ပြုကျင့်မိကြရာမှ ကိုယ်ကျင့်ပျက်ပြား လူစိတ်ပျောက်ကွယ်ခြားနေသူများအား ပညာဖြင့် အတွင်းသိ, သိနိုင် မြင်နိုင်ကြပါစေဟု ဆုတောင်းပြုပေးကြပါ။

(ခ) ဆုတ်ခေတ်ကာလ တွေ့ရမြဲဖြစ်သော အခမ္မကာမ၊ အခမ္မဝါဒ၊ မတရားမှုများမှလည်း မိမိတို့ကိုယ်တိုင် လွတ်လွတ်ကင်းကင်း ရှောင်ကွင်းနိုင်ကြပါစေဟုလည်း ဆုတောင်းပြုပေးကြပါ။

(ဂ) ဤကောင်းမှုကိုလည်း ပြုနိုင်ခဲကြသည်ကို အာရုံပြု၍ ဝမ်းသာလှိုက်လှဲ သာဓု သာဓု ခွဲယူကြရန်အတွက်လည်း အမျှ အမျှ ဝေဌပေးကြပါ။

'ဤကား မျိုးသန့်ထား ခွဲဝေပေးခြင်းများ။'

✧

မျိုးမကောင်း ရောင်း . . . မဝယ်

ထမင်းပြင် မစင်ဖြစ်သွားခြင်းသည် မျိုးညံ့ပုံ၏မြင်ကွင်း။

လူတို့သည် ကောင်းစားရန် ဒါနဖြင့် ကံပြင်ကြ၏။ သို့သော် ဆင်းရဲမြဲ။

လူတို့သည် ချမ်းသာရန် သီလဖြင့်လည်း ကံပြင်နေကြ၏။ သို့သော် ဆင်းရဲမြဲ။

ကံမကောင်း၍ မဟုတ်ပါ။ ကံလုပ်ကိုင်ပုံ မကောင်း၍သာ။ ထိုစဉ် . . .

(က) ကိုယ်ပိုင်စေတနာမှန် အခံမထားတတ်ကြသော မိရိုးဖလာ ကံပြင်များ၊

(ခ) သူတစ်ပါး အားကျ ကောင်းမလား၊ အမျှော်ပြုဖြင့် ပြုကြ

သော ကံပြင်များ၊

(ဂ) အချင်းချင်းပြိုင် အနိုင်မခံ အရှုံးမပေးဖြင့် ပြုကြသော ကံပြင်များ၊

(ဃ) ငါ၊ ဝတ္ထု၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အပေါ် အခင်ဝင်ဖြင့် ပြုစီရင်သော ကံပြင်များ။

ထိုအားလုံး အပူမလွတ်ကြပါ။ ထိုအားလုံး အကောင်း မသန့်ကြပါ။ ထိုအားလုံး အနှံ၊ အဆံ မဝင်ကြပါ။ ကံပြုစေတနာတွင် ဉာဏ်အဆင်ခြင် ဖြစ်၊ ပျက်မြင် ဝင်မထားခြင်းကြောင့်ပင်။

ထိုစဉ် စကတည်းက . . . "ငါသည် ဘယ်သူ့ ဘယ်သူ့ကို ဘယ်လို ဘယ်လိုနည့်ခံမည်။" ငါ၊ ဝတ္ထု၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ ဒိဋ္ဌိ၊ တဏှာ တို့က ပတ်ဖွဲ့ထားလိုက်ပြီ။ မလျှခင် ရှေ့က အကုသိုလ်ဝင်ခြင်းတည်း။

ထို့နောက် အလျှပ္ပဲတစ်ပွဲ ပွဲသွင်းနေပြီ။

ထိုစဉ် . . . မိမိ စိမ်ထားသည်များ ကြည့်၍လည်း တဏှာဖြစ်ပီတိ အရည်လှည့်နေပါသည်။ ကြွရောက်လာသော ဧည့်ပရိတ်သတ် ကြည့်၍လည်း တဏှာဖြစ်ပီတိ အရည်လှည့်နေပါသည်။

စေတနာ၏အခံ အလျှုရံနှင့်အလျှခံ ကွက်တိဖြစ်နေသော် . . . သာယာစိတ် တဏှာလည်း လမ်းသာ သာသလောက်

စီးဝင်လာတော့မည်။ ယင်းအကြောင်းပြု၍ တပ်မက်စိတ် တဏှာလည်း စီးဝင်လာတော့မည်။

သည်အလှူမျိုးတော့ ဘယ်လောက် ကုန်ကုန် စသည်ဖြင့်။ ယင်းအကြောင်းပြု၍ ငါ့အလှူ စသည် ဒိဋ္ဌလည်း လိုက်ပါလာတော့မည်။

ထို့နောက် ပွဲပြီးအထိ လုံလောက်၊ မလုံလောက် ဖိတ်ကြားထားသည်များ လူစုံ ရောက်၊ မရောက် စသည် ဝိစိကိစ္ဆာ မောဟလည်း အနုံ့ခံ လိုက်ပါလာတော့မည်။ သို့ကြောင့် ဟိုမျှော်၊ သည်ကြည့် အတွင်းလှည့် အပြင်ထွက်ဖြင့် ပူသောစိတ်များလည်း ငယ်ထိပ်မှနေ ဖောက်ထွက်သွားကြတော့သည်။

အကယ်တိတိ မျှော်သလိုမဖြစ် တစ်ခုခု ထစ်ငေါ့သွားပါသော်. . . ပါးစပ် ဒေါင်းတောက်၊ စိတ် ဒေါင်းတောက် စိတ်ကောင်း အားလုံး မှောက်သွားပြီ။ သူ့ မသဒ္ဓါ ကိုယ့်မသာ ဗျာပါမိစ္ဆာ ပွားတော့သည်။

စ,တုန်းက ကုသိုလ်ဖြင့် အကြောင်းခံ၊

ပွဲသိမ်း ပွဲပြကျ အကုသိုလ်အရံ ဝင်လာခြင်းတည်း။

လှူပြီးနောက် အကုသိုလ် ထောက်ခံလိုက်ခြင်းတည်း။

ဤကုသိုလ်က အကျိုးပေးများလည်း ဤနှင့် ချွတ်စွပ်တစ်ထပ်တည်းကျသာ။ ယင်းကို အဘိမ္မာက ကုသိုလ်ယုတ်သမုတ်၏။ ပဌာန်းမှာကား အကုသိုလ်အတွင်း ထိုးသွင်းခံရပြီ။

အမ္မဝေလည်း အခြေကား မဟန်ပြီ။ ပိုးကိုက်ခံထားရ၍ အထွက်မတိုး။ အကျိုးပေးကား အကုသိုလ်ကျိုး ဖြစ်နေခြင်းကြောင့်။ ထိုစဉ် ထိုကုသိုလ်က လူအဖြစ် အကျိုး ထ,ပေးသောအခါ . . .

၁။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ခင်မင်မှုအားကြီးခြင်း (ဘာမဆို ကိုယ့်ကိုယ်ကို ညှာတတ်၏)၊

၂။ သူတစ်ပါးအပေါ် ခင်မင်မှု အားကြီးခြင်း (ဘာမဆို အလိုလိုက် ပေါင်းနေရ၏)

၃။ အာရုံများအပေါ် ခင်မင်မှု အားကြီးခြင်း (ဘာမဆို အားမရ၊ မတင်းတိမ်)။

လှူစဉ်က ဒိဋ္ဌ တဏှာပိုး တိုးဝင်လာသည်ကို လျှော့ မထုတ်မိခဲ့၍။

ဤသုံးခင်း အရင်းတည်လိုက်သောအခါ. . . ကိုယ့်အလို သူမမျှခဲ့လျှင် အလိုမကျသည်အပြင် မုန်းငြိုး ပြစ်မှားခြင်းများ ဝင်လာဦးမည်။ အကြိုက်တူချင်းဆုံ သဝန်ကြောင်စိတ်များကလည်း ဟုန်တက်လာဦးမည်။ ကိုယ့်အကြိုက်က သူ့နောက် လိုက်သွားခဲ့သော် မနာလိုစိတ်များ တဖွားဖွား ပွားလာဦးတော့မည်။

သည်မျှ မကသေး။

ကိုယ့်အလို သူကအပေး ကြားဝင်လာ သူက တားနေသေးလျှင် ဘာဖြစ်ဖြစ်ဖြင့် ညစ်တော့သည်။ သူနှင့်ကိုယ် အလိုဖက် မရှက်ခြင်းများကလည်း ဆက်လိုက်လာတော့သည်။ သူနှင့်ကိုယ်

ဘဝဆောက် ဘာဆိုဘာမှ မကြောက်က ရောက်လာတော့သည်။

ထိုလူသား နောက်ကြောင်းပါ ကံများလည်း ခန်းခြောက်သွား၊ ဝန်းကျင်ဆက်ဆံမိသမျှများကလည်း လက်ရှောင်ထားခံရတော့ရာ ကြက်လို ယက်ရှာရုံမှတစ်ပါး သူ့အလား အခြားမရှိတော့ပါ။ ထမင်းပြင် မစင်ထွက်လာခြင်းတည်း။

ဤကုသိုလ်မျိုး အလှူခံကောင်းရှိနေချိန် မကြိုးစားသင့်ကြပါ။ ယနေ့ ဘုရားအဆုံးအမ မနာယူသည့်အပြင် ဖျက်ဆီးပစ်ရန်ပင် ဟန်ပြင်နေကြသော သာသနာပ ဂိုဏ်းသားတို့၏ ကောင်းမှုနှင့် ခြားနားသင့်ကြပါသည်။

(က) ယင်းတို့သည် ဖြစ်၊ ပျက်ဥဏ် မဝင်စားတတ်ကြပါ။ စကတည်းက အတ္တအခြေခံထား၊ ခိုင်သည် မြဲသည် အစွဲထားမိကြသောကြောင့်ပါ။

(ခ) တစ်ဖက်သီလ မိမိစေတနာကို အာရုံ မယူတတ်ကြပါ။ ငါ၊ ဝတ္ထု၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ရှိ အမြင်ပေါ်လောက်ကိုသာ ကြည့်တတ် မြင်တတ်ကြသောကြောင့်ပါ။

(ဂ) ဆန်ပေးခဲ့မိရာမှ အလိုလို ဆေးရလာသည်ကို ဆန်ကပေးသည် မထင်ကြပါ။ သီလ၏ ဂုဏ်သတ္တိ ထိထိမိမိ အသိမရှိကြ သောကြောင့်ပါ။

သို့ကြောင့် ယင်းတို့၏ အယူအဆသည် လုပ်နိုင်မှ ထမင်းဝသည် ဟူ၍ပင်။ သည့်အပြင် "လိမ်နိုင်လျှင် သမာဓိ၊ ညာနိုင်လျှင်

ပညာရှိ"ဆိုသော ဝါဒပါ ထွန်းကားလာပါသည်။ "ကြောက်လျှင်လွဲ ရဲမင်းဖြစ်"ကလည်း တာစားနေပါသည်။

သို့ကြောင့် ထိုသူတို့နေရာသည် မနေသင့်သော အရပ်ဖြစ်ပါသည်။ ဒုက္ခရောက်လို့မှ ကူသူမရှိ မသာပေါ်လို့မှ ပို့သူမရှိ။ မေတ္တာမရှိ၊ ကရုဏာနတ္ထိ။

မျိုးမကောင်း ရောင်းလည်း မဝယ်သင့်။

မျိုးမကောင်း ပေါင်းလည်း မတောင်းသင့်။

ယင်းသည် ယခုလည်း ကောင်းစားသော်မှ မချမ်းသာ၊ နောင်လည်း အပါယ်တံခါး မပိတ်သော မျိုးညံ့သာ။

ဤအလျှူမျိုးနှင့် ပတ်သက်၍ မလ္လိကာ(ကောသလမင်း၏ မိဖုရား)၏ အတိတ်က ပြုမိမှားခဲ့သော ဓမ္မဒိန္နာ အကြောင်းဖြင့် သက်သေတင်ပါအံ့။

မလ္လိကာသည် တစ်ချိန်က ဓမ္မဒိန္နာဆိုသော မိဖုရားဖြစ်ခဲ့ဖူးပါသည်။ ဓမ္မဒိန္နာသည်လည်း တစ်ချိန်က မထင်ရှားသော အိမ်ရှင်မတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါသည်။

ထိုစဉ်က . . . မထင်ရှားသော ထို မိန်းကလေးသည် အိမ်သို့ အလည်ရောက်လာကြသော လင်၏မိတ်ဆွေများ အတွက် ဖွယ်ရာသော အမဲဟင်းလျှာချက်ရန် စီမံပါသည်။

ပထမ အစေခံအား သွားရောက် ဝယ်ခြမ်းပေးရန် စီမံ၏။ မရခဲ့ပါ။ သို့ကြောင့် အိမ်နောက်ဖေးရှိ ချည်ထားသော ဆိတ်မကို

(သိုး)ကို လည်လှီး သတ်ဖြတ်၍ အမဲဟင်းလျှာဖြင့် မိတ်ဖြစ်ကြောင်း ကောင်းမှု ပြုခဲ့ဖူးပါသည်။

ဤမျိုးမသန့် ကောင်းမှုကြောင့် . . . အစစ္စာ မဟာရောယုဝ ဝရဲသို့ ကျရောက် ခံစံခဲ့ရပါသည်။ ထိုမှအပြန် ကံကြွင်းမကုန်သေးသောကြောင့် အသတ်ခံသွားရသော ဆိတ်မွှေးနှင့်အမျှ ဘဝများစွာ လည်လှီးချည်း ခံခဲ့ရဖူးပါသည်။ နောက်ဆုံး ဥဂ္ဂသေနဇည့်သည်များအား ပြုစုကျွေးမွေးခဲ့ရဖူးသော ထိုကောင်းမှုကြောင့်ပင် ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်းဝယ် ဥဂ္ဂသေနဆိုသော မင်း၏ မိဖုရား ဓမ္မဒိန္နာ ဖြစ်လာခဲ့ရပါသည်။

ကုသိုလ်၏ ကောင်းကျိုးကား တစ်ဘဝ၊ အကုသိုလ်၏ ကောင်းကျိုးကျ ဘယ်လောက် ဘယ်လောက် ရေတွက်မရ။ ရှေ့နောက် အကုသိုလ်ခြံရံသော ကောင်းမှု၏ အကျိုးပြ ဇယားတည်း။

သို့ကြောင့် ထိုကုသိုလ်မျိုး မျိုးညံ့မျိုးဖြစ်နေခြင်းကြောင့် အမျှဝေလည်း ကောင်းကျိုးပြကား ရစေလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။ အထွက်လည်း မတိုးစေပါ။

သည့်အတူ . . . သာသနာပ ကာလက အသက်-၁၂၀ လုံးလုံး ၁၂-ယူဇနာအထိ ဖိုခွင်ချင်းဆက် ထမင်းဟင်းအိုးများဖြင့် ချက်ပြုတ် လျှုဒါန်းခဲ့ဖူးသော ကုန်သည်ကြီး အကုံရ၏ ပုံပြဝတ္ထု ကလည်း အလျှုခံပုဂ္ဂိုလ်ကောင်း မရသောကြောင့် . . .

အကျိုးပွား၊ အထွက်တိုးစပါးမျိုး မဖြစ်ခဲ့ပုံများ ဇယားပြ

နေပါသည်။ သူတကာ ဝေဋ္ဌိ နေနေသာသာ မိမိပင် မသေချာသည်များ အထင်အရှားပါ။

သို့ကြောင့် ယနေ့ ဗုဒ္ဓဝါဒီ အမည်ခံ မြန်မာတို့၏ မြန်မာများ

(က) အလျှုခံပုဂ္ဂိုလ်ကောင်း၊ ဆောင်းပေးချိန် ဖြစ်နေတုန်း၊

(ခ) ဝတ္ထုပစ္စည်းကောင်း၊ ကောင်းရောင်း ကောင်းဝယ် လုပ်သာတုန်း၊

(ဂ) စေတနာအဆောင်ကောင်း လမ်းကြောင်း လမ်းမှန်၊ မှန်ချိန် အဖြစ် ထားနိုင်တုန်း။

ဤ တုန်း,သုံးလုံး ထိပ်ချင်းတွေ့ ကောင်းမျိုးစေ့များ စုဆောင်းထားကြပါ။ မျိုးကောင်း၊ အထွက်တိုး ယူလိုသူ မျှထားမျိုးပွားများ ပေးကြပါ။ နွေစာမျိုးထား ချန်ထားနိုင်ရန် ဤမိုးတွင်းကနေ ကြိုးစားကြပါ။

✧

လူနှင့်တူသော လူ ဖြစ်ဖို့တော့ လိုလိမ့်မည် ထင်ပါသည်

နရဘာဝေ နရံစိတ္တံ ဟိပေါသေန္တု ကမ္မကထာ။

✶ လူတိုင်း လူမဖြစ်ကြပါ။

✶ လူစိတ်ရှိသူလောက်သာ လူဖြစ်ကြပါသည်။

လူစိတ်ဆိုသည်မှာ . . . မိမိ ကြံ၊ ပြော၊ ပြု ထိုသုံးခု တစ်ခုခုပြုကျင့်တိုင်း . . . ဤကား အကျိုးရှိအလုပ်၊ ဤကား အကျိုးမဲ့အလုပ် သရုပ်ကွဲလျက်ကသာ။ ဤကား အပြစ်ကင်း အလုပ်၊ ဤကား အပြစ်မဲ့အလုပ် သရုပ်ထုတ်ကြည့်ပြီးသားသာ။

ထို့နောက် ငါသည် လူဖြစ်တုန်းလေး လူစိတ်မွေးသော အားဖြင့် . . . ကြံလျှင်လည်း အပြစ်မဲ့ အကျိုးရှိကိုသာ ရွေးဆည်

ကြံစည်မည်။ ပြောလျှင်လည်း အပြစ်မဲ့ အကျိုးရှိကိုသာ ရွေးဆည် ပြောကြားမည်။ ပြုလုပ်လျှင်လည်း အပြစ်မဲ့ အကျိုးရှိကိုသာ ရွေးဆည် ပြုလုပ်မည်။ ဤသို့လည်း ယတိပြတ် မူချမှတ်လိုက် ပါသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ . . .

(က) စီးပွား ဥစ္စာများနှင့် အင်္ဂါခြေလက်များ . . .

ထိုနှစ်စား အပြိုင် အန္တရာယ် ကျရောက်သွားက စီးပွား ဥစ္စာကိုသာ စွန့်လွှတ်အံ့။ အင်္ဂါခြေလက်များကိုကား အန္တရာယ် အဖြစ်မခံ။ ဘာကြောင့် . . . ။ အင်္ဂါခြေလက်စုံ ဒါမျိုး အပုံတိုက် ရှာဖွေ ပေးနိုင်သောကြောင့်။

(ခ) တစ်ဖန် . . . ထိုအင်္ဂါခြေလက်တို့နှင့် အသက် . . .

ဤနှစ်ချက် အပြိုင် အန္တရာယ်ဖက်လာသော် အင်္ဂါခြေ၊ လက် ကိုသာ စွန့်လွှတ်အံ့။ အသက်ကိုကား အန္တရာယ် အဖြစ်မခံ။ ဘာ့ကြောင့် . . . ။

လူသက်ရှိ၍ လူစိတ်ဝင် ဘဝရှင် ဖြစ်နေသေးသော ကြောင့်။

(ဂ) နောက်တစ်ဖန် အသက်နှင့် လူကျင့် . . .

နှစ်ချက်ဆင့် အန္တရာယ်ဝင်နေပါသော် . . . အသက်ကို သာ စွန့်ပါတော့ အံ့။ လူ့အကျင့် လူသီလကိုကား မစွန့်တော့ပါ။ ဘာကြောင့်။

သီလပျက် လူသက် မရှိတော့သောကြောင့်။ သီလပျက်

အကြွေး၊ အတိုးဖြင့် ပေးချေနေရတော့မည်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။

ဤမူဝါဒမျိုး လူသွားလမ်းရိုးအဖြစ် ရှေ့ပြေးတံတား ထိုးခြင်းပင်။

✶ အန္တရာယ်မတွေ့ခင် ကိုယ်ကျင့်ကောင်း၊ တွေ့ စောင်းသွား ပုံမျိုး မဖြစ်စေရပါ။

✶ အခွင့်ရေးမရခင် ကိုယ်ကျင့်ကောင်း၊ ရ ပြောင်းသွားပုံမျိုး မဟုတ်စေရပါ။

ထိုသို့ဖြစ်ရန်မှာ ကိုယ်ပိုင် ယုံကြည်ချက် ပန္နက်စိုက်ထားပြီး ရှိမှသာ။

✧

လူစိတ် မွေးမြူနည်းများ

လူစိတ်သည် တိရစ္ဆာန်သုံး မသိ၊ ကြိုက်၊ မုန်း လုံးလုံး မရှိ ရပါ။ လူစိတ်သက်သက်ကား . . .

ကိုယ့်အောက်နိမ့်နေ ကရုဏာ၊

ကိုယ့်ထက်မြင့်နေ မုဒိတာ၊

တန်းတူဖြစ်နေ မေတ္တာ၊

စိတ်အေး တက်နေ ဥပက္ခာ။

အမြတ်ရ နေထိုင်နည်းဖြစ်သော ထိုလေးမျိုးမျှသာ။ ထိုသို့ဖြစ်ရန်မှာ . . .

(က) လူနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့၏ ဉာဉ်အကြား သီလဖြင့် စည်းကား ထားရပါသည်။

တိရစ္ဆာန်ကား ကိုယ့်ဖို့သာ သိ၊ ကိုယ်တွက် ဖြည့်စမြဲ။

လူမှန်လျှင် နှစ်ဖို့ ညှိ၊ နှစ်ဖက်စလုံးအတွက် သိစမြဲ။

(ခ) တစ်ဖန် . . . လူနှင့်တိရစ္ဆာန်တို့ စရိုက်ကြား ဒါနစည်းဖြင့် ကာခြားထားရပါသည်။

တိရစ္ဆာန်ကား ကိုယ့်ဖို့လောက်သာ လုပ်စမြဲ။ လူမှန်လျှင် တစ်ကိုယ်ကောင်း မထား။

ထိုသို့ ဖြစ်လာရန်မှာ . . . ကိုယ်ချင်းစာ မေတ္တာထား အားကောင်းမှသာ ဖြစ်ပါမည်။

ယင်း ကိုယ်ချင်းစာ မေတ္တာထား အားကောင်းရန်ကား စိတ်နှင့် တစ်ဖက်အာရုံ အတွေ့ မတွေးသာ၊ အာရုံနောက် လိုက် မပြေးသာရန် သရဏဂုံဖြင့် မံပေးထားမှသာ။

ယင်းမံထားသော သရဏဂုံ မပြတ်မလပ် ထုံကူးနေရန်ကို ကား နွားကျောင်းသားကိုင် တုတ်ကဲ့သို့သော အပွမာဒ သတိမျိုး ကြီးစိုးနေမှသာ . . .

ထိုသတိ ဒါနပွဲ ဝင်မိလည်း ရှိနေရသည်သာ။

ထိုသတိ သီလပွဲ ဝင်မိလည်း ရှိနေရသည်သာ။

ထိုသတိ ပြင်ပကိစ္စ ကြံ၊ ပြော၊ ပြုမိလည်း ရှိနေရသည်သာ။

ထိုသတိ အလုပ်ကင်းစဲ အမျှားနှင့်နေလျှင်လည်း စိတ်နှင့် တွဲပေးထားရသည်သာ။

ထို သတိ အလုပ်ကင်းစဲ တစ်ယောက်တည်းမှာလည်း စိတ်နှင့်တွဲနေစေရသည်သာ။

ကုန်ကုန်ပြောရလျှင် အိပ်သော်မှ သတိလက်မချ အိပ်စက် ရပါမည်။ တိရစ္ဆာန်မျိုးစုံက အမှတ်မဲ့ ဖြစ်ခဲ့သောစိတ် လူဖြစ်မှ သတိနှင့် တွဲသိပ် ပေးနေရခြင်းတည်း။

ဤသို့သာ အမှတ်မှ အမှတ် မပြတ်အောင် မှတ်ပေးနေနိုင် ပါသော် . . . တိရစ္ဆာန်သုံး . . .

၁။ ငါလိုချင်သည်။

၂။ ငါ့ပစ္စည်းဖြစ်အောင် ကြိုးစားမည်။

၃။ ငါပိုင် သိမ်းပိုက်ထားလိုက်မည်။

ထို တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိများ လူ့စိတ် အနီးအပါးသို့ သီမလာနိုင်ပါ။

တစ်ဖန် ဤ တိရစ္ဆာန်စိတ်များမှ ပွားထွက်လာကြသော

၁။ ဒင်းတော့ ငါဘယ်တော့မှ မကျေချမ်း။

၂။ ဒင်း ငါ့အဆင့်မျိုး တိုးခွင့်မပေး။

၃။ ဒင်း တစ်နေ့နေ့ ငါ့အောက် ခွေးကျ,ကျရမည်။

၄။ ဒင်းထံ အပြန်အလှန် မထားမိခဲ့သည်မှာ ငါ့အမှား။

ထို ဒေါသအုပ်စုများလည်း ပြုံ့မတိုးရဲကြတော့ပါ။

တစ်ဖန်လည်း . . . ဤ ချစ်၊ မုန်းစုမှ လုတက်လာကြ သော . . . အကြိုက်တွေ့ ဘာဖြစ်ဖြစ်၊ နောင်အရေး နောင်

ပိုးစိုးပက်စက်အထိ ရှေ့မတိုးတော့ပါ။ အမုန်းက သွေးထိုးလည်း လူစိတ်မည့်ဈေး၊ ပိုးစိုးပက်စက် အထိ အဖြစ်မဆိုးတော့ပါ။

ထိုအခါ ထိုလူစိတ် . . . သူ့ကိုယ်နှင့် ကိုယ့်ကိုယ် တစ်ကိုယ်ချင်း စာနာထောက်ထားခြင်း ကိုယ်ချင်းစာတရား (ကောင်းမှု ပြုတုန်းကအတိုင်း)ပေါက်ဖွားလာတော့သည်။

ထို့နောက် သူ့ဘဝ နှင့်ကိုယ့်ဘဝ (ကောင်းမှု ပြုခဲ့တုန်းက အတိုင်း) တန်းတူအဖြစ် မျှတထားလိုက်သည်။ ကိုယ်ချင်းစာမဝင် မေတ္တာမယှဉ်နိုင်သည်ကို စိတ်ကူးဖြင့်ပင် တွေးကြည့်ပါ။ လူစိတ် မဝင် ကိုယ်ချင်းစာ မယှဉ်လာသည်ကိုလည်း စိတ်ကူးဖြင့်ပင် တွေးကြည့်ပါ။

ဤစိတ်မျိုး မြန်မာတို့၏ မြန်မာ၌ မရှားသေးပါ။ ထိုစဉ် ဖြူစင်ပြီးသော အရှင်များ၌ အတိုင်းသား တွေ့နိုင်ကြပါသေးသည်။ ဖြူစင်နေသော အရှင်များလည်း အတိုင်းသား ရှိနေကြပါသေးသည်။ ဖြူစင်နေသော လူများ၌လည်း အတိုင်းသားပင် မြင်နေရပါသေးသည်။ မြန်မာသည် လူစိတ်ဖြင့်နေသော မြန်မာတည်း။

သွေးအေးနှင့်သွေးပူ လူနှင့်တိရစ္ဆာန်တို့ မူကွဲရာ၏ အကြောင်းရင်း။

စိတ်ဖြူ နှင့် စိတ်ပူ လူနှင့်တိရစ္ဆာန်သွေး မွေးမြူရာ၏

ထို့နောက် ဆက်လက် ဆင်ခြင်မိလာ၏။

ငါ့ သည်လိုလုပ် ငါကြိုက်မလား. . . ။ မကြိုက်။ ငါမှ မကြိုက် သူမကြိုက်ပေဘူးပေါ့။

ငါ့ သည်လိုပြော ငါခံနိုင်မလား. . . မခံနိုင်ပါ။ ငါမှမခံနိုင် သူလည်း မခံနိုင်ပေဘူးပေါ့။ ငါ့ သည်လိုကြံ ငါသည်းခံနိုင်မလား . . . သည်းမခံနိုင်ပါ။ ငါမှ သည်းမခံ သူလည်း သည်းမခံပေဘူး ပေါ့။ ထိုအခါ သူ့မှာ မကျေနပ်စိတ် ဖြစ်လာမည်။ ထိုမကျေနပ် စိတ်သည် ငါ့ထံ ပြန်လည်တောင်းခံရန် အကြွေးတောင်းထားခြင်းပဲ။ သည်လိုဆို သူအကြွေးတောင်း ကိုယ့်မှာ ရန်မအေးနိုင်တော့ရာ . . . ဤ ငါ၏ အပြုအမူများကား အပြစ်ရှိများ ချည်းသာ။

တစ်ဖန်လည်း . . . သူ့ထံမှ သိမ်းပိုက် တိုက်ခိုက်၍ ရယူထားသော ပစ္စည်းများကလည်း . . . သုံးတိုင်းကုန် ကုန်တိုင်း ပျက် ဘာမှ အဖတ် မတင်ရစ်ခဲ့ပါကလား။ သူပိုင် ငါပိုင် လုပ်၍ ထုတ်ယူသုံးစား ခံစားခွင့်ရများကလည်း. . . စားရင်းကုန် ကုန်ရင်းသွား ငါ့ခါး ဘာမှ မကျန်ရစ်ခဲ့ပါကလား။ သို့ကြောင့် ဤ ငါ၏ ခံစားခြင်းများကလည်း အကျိုးမဲ့မျှသာတည်း။

ဤသို့ သွေးအေး သွေးမှန်ကြောင့် လူစိတ်များ ကိုယ့်ဆီ ပြန်လာချိန်မှာ တိရစ္ဆာန် ဥဉ် စရိုက်ဆိုးများ သတိစည်းရိုး ချိုးမဝင်ရဲတော့ပါ။ အကြိုက်က သွေးထိုးလည်း လူစိတ်မည့်ဈေး၊

အတိုင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ အမုန်း တွေ့လည်း ဘာဖြစ်ဖြစ် နောင်ကိစ္စ နောင်မှ ကြည့်ရှုင်းမည်။ ထိုမျက်နှာဖုံး နှစ်ဖုံးလည်း ကုန်းဝင် မလာရဲပါ။

ဤနှစ်ဖုံးကမှ ကုန်းဝင်မလာသော် ရှက်ရကောင်းမှန်း လည်းမသိ၊ ကြောက်ရကောင်းမှန်းလည်းမသိ။ ထို မသိနှစ်ပါး လည်း မလားသာပါ။ သည့်အတူ ပူပျံ့ ငေးပျံ့ စိတ်လန့်သမျှ စိတ်ကူးသန်းများ ပျံ့ခြင်းများလည်း မလားသာပါ။ သည့်အတူ လက်ရှိအာရုံ အကုန်မမိ ခုန်လိုက်၊ ရပ်လိုက် အသိမျိုးလည်း တိုးဝင် မလာသာပါ။ သတိက လုပ်ပေးနေသော လူသွေးစစ်စစ် ဖြစ်ရေးများတည်း။

သတိကြောင့် ဤအရိုင်းစိတ်များ မဝင်သာချိန် . . . ၊ ဘဝင်အေးသဖြင့် နှလုံးသွေးပါ အေးလာချိန် . . . ၊ ထိုအချိန် များတွင် ဤတရား မြင်လာစေပါသည်။

ငါကြိုက်တာနှင့် သူ့သိမ်းပိုက်သည်. . . မတရား။

ငါ မုန်းတာနှင့် သူ့တိုက်ခိုက်သည် . . . မတရား။

ငါမသိတာနှင့် သူ့သွား သိမ်းပိုက်တိုက်ခိုက်သည် . . . မတရား။ ဤလူ့ အသိတရားများ လူသွေးထဲမှပင် ပေါက်ဖွားလာ ပါသည်။ ထို လူသွေးများ အတိတ်ကောင်းမှု ပြုကတည်းက ပါပြီးသားပင်။

အကြောင်းရင်း။

ထိုသွေးပူနှင့် စိတ်ပူမှ စိတ်ဖြူ သွေးအေး ဖြစ်လာလိုသော် အမှတ်မဲ့ထားသော စိတ်သတိဖြင့် တွဲချိတ်၍ လူပင်ကိုယ်စိတ် ဖြစ်လာသည်အထိ ထိန်းကျောင်းပေးပါလေ။

✧

ထီးရိပ်မပျောက် ထီးအောက်မခို လူ့ပင်ကိုယ်

လူနှင့်တူသော လူသည် . . .

ဖြူစင်သောစိတ်နှင့် အေးမြသော သွေးပိုင်ရှင်များပင်။

ထိုလူသားများ မည်သည့်အာရုံနှင့် တိုးမိစေကာမူ အာရုံကို သာ သူ့ဆိုင်ရာ တံခါးဖွင့်၍ လက်ခံတတ်ပြီး အာရုံနောက်က ကပ်ပါးပိုးဖြစ်သော ပညတ်နှင့် ကိလေသာများ အဝင်မခံပါ။ အာရုံနောက်သို့လည်း စိတ် မလိုက်တတ်ပါ။ သို့ကြောင့် . . .

✶ သုံးခွင့်ရ အာရုံကိုကား သုံး၏။ သို့သော် မစွဲ။

✶ ကံအကျိုးပေးကိုသာ လက်ခံ၏။ ကံဖျက် ငါးနှိုက်အလုပ် မလုပ်။

✶ ကောင်းကံကိုသာ ရွေးဆည်၏။ ဆိုးကံကိုကား သိုမထား

တတ်။

ယင်းတို့သည် အိမ်ထောင်တွင်း ဝင်သော်မှ ထောင်အိမ်တွင်း အထိ ခြေမလွန်။

ယင်းကိစ္စ ဘုရားလက်ထက်တော်က သာဝတ္ထိပြည်သူ ပြည်သားများက သရုပ်ပြသွားကြပြီ။

ထိုစဉ်က သာဝတ္ထိ လူဦးရေ ခုနစ်ကုဋေ (အချို့က တစ်ကုဋေဆိုသေး၏) ရှိသည် ဆို၏။ ထိုအထဲ . . . အရိယာ ဇာတ်ရောက်ပြီးသူကား ငါးကုဋေ။ (အချို့က ရှစ်သန်း)ဆို၏။ သရဏဂုံတည်နေသူကား တစ်ကုဋေ (အချို့က တစ်သန်း) ဆို၏။ ဘာသာခြားများကား တစ်ကုဋေ (အချို့က တစ်သန်း) ဆို၏။

သည်လောက် အရိယာထွန်းကားသည်မှာ ရဟန်းဝတ်လို့ လား . . . မဟုတ်ပါ။ သည်လောက် အရိယာထွန်းကားသည်မှာ ဥပုသ်ရက်ရှည် စောင့်လို့လား . . . မဟုတ်ပါ။

သို့ဆိုသော် ဘာ့ကြောင့် သည်လိုပေါသနည်း မေးပါမူ . . . ကိုယ်လုပ်တာ ကိုယ်ကြည့်ရာမှ ကိုယ့်အကြောင်း ကိုယ် အသိ ရှိလာသောကြောင့်ပါ။

ထိုစဉ် ထမင်းချက် ကုလားမကလည်း ဆန်ရွေး ရွေးသည်၊ ဆေး ဆေးသည်ဖြင့် ကိုယ့်လုပ်တာ ကိုယ်ကြည့်၊ ကိုယ့်အကြောင်း ကိုယ် ကြည့်ရင်းက သိ,သိလာနေပါသည်။ သည့်အတူ . . .

ငရုတ်သီးထောင်းသော ကုလားမကလည်း ကိုယ်လုပ်တာ ကိုယ်ကြည့် သိ သိ သိ၊ ရေထမ်းကုလားကလည်း ကိုယ်လုပ်တာ ကိုယ်ပြန်ကြည့် သိ သိ သိ၊ လယ်ထွန်ကုလားကလည်း ကိုယ်လုပ်တာ ကိုယ်ပြန်ကြည့် သိ သိ သိ၊ အခြား အရောင်းအဝယ်ကုလားစသည်များကလည်း ကိုယ်လုပ်တာ ကိုယ်ပြန်ကြည့် သိ သိ သိဖြင့် ကြည့်ရာ အရှိ အသိပါစေကြပါသည်။

ထိုအကြည့်နှင့် အသိတွင် အောက်ခံဝင်ရသည်က အလုပ်ဝင်ရာ ရုပ်ပင်။ ယင်းမှာ လက်နှင့်ဆန်အိုး ကိုင်စဉ်က အလုပ်ဆိုက လက်နှင့်ဆန်အိုးတို့ ထိတွေ့ရုပ်၊ ထိုရုပ်နှစ်ခု ထိရာမှ ရုတ်တရက် ပေါ်ပေါက်လာသည်က အသိ။

ယင်း သူချင်းထိရုပ်နှင့် နိုးထသိတို့တွင် . . . တစ်ဖက်နှင့် တစ်ဖက် သူချင်းထိ ရုပ်၊ သို့မဟုတ် မိမိ လက်၌လည်း အသိမရှိ။ သူချင်းထိစဉ်က ထ,သိလိုက်သော အသိ၌လည်း အထိမပါခဲ့။

အမှုပေါ်ပေါက်လာပြီ။ ယင်းကား . . . ထိလို့ သိတာလား၊ သိလို့ ထိလာတာလား. . . ဟူ၍ပင်။ အကယ်တိတိ. . .

(က) ထိလို့ သိတာပါ လို့ အမှုဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါသော်. . .
ထိလိုစိတ် မရှိဘဲနှင့် ထိခွင့်ရမလား ဟူသော စောဒကသည် ဝင်လေရာ၏။ အကယ်တိတိ . . .

(ခ) သိလို့ ထိတာပါလို့ အမှုဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါသော်. . .

မထိဘဲနှင့် သိခွင့်ရမလား ဟူသော စောဒကသည် ဝင်လေရာ၏။

ယင်းတို့ကို ထိလှုပ်ရှား၊ သိလှုပ်ရှား နှစ်ခု စူးစိုက်သော မှတ်ချက်ယူမှုများဖြင့် ဂရုပြု ရှုသိနေပါသော် . . . ပထမ ထိလိုစိတ်ကြောင့် ထိမှုကြီး ဖြစ်ပွားခဲ့ကြသည်။ ဤ၌ စိတ်က ဦးစီး၊ ရုပ်က နောက်လိုက် အဖြစ်ဖြင့် တရားခံတစ်တွဲ တွေ့သိနိုင်ပါပြီ။

ထိုနောက် ထိမှုကြောင့် သိမှုကြီး ထပ်မံဖြစ်ပွားခဲ့ရပြန်သည်။ ဤ၌ကား ရုပ်က ဦးဆောင်၊ စိတ်က နောက်လိုက် ဖြစ်နေပုံ တွေ့သိနိုင်ပါပြီ။ ဤသည်မှာ ဆန်အိုး လက်နှိုက်ရင်းက ရရှိခဲ့သော ဓမ္မသဘောတစ်ခုတည်း။ သည့်အတူ . . .

(က) တစ်ဖက်က လာတိုက်ခိုက်သော အာရုံသင်းများနှင့် မိမိဘက်က ခုခံလိုက်သော မျက်စိစသည် အခံဓာတ်များ။

(ခ) တစ်ဖန်. . . မိမိဘက်က သွားရောက် တိုက်ခိုက်ပေးနေကြသော အာရုံသင်းများနှင့် တစ်ဖက်မှ ပြန်လည် ခုခံလိုက်သော ခုခံရေး အုပ်စုများ။

ထိုအားလုံးတို့၌လည်း ထိသောရုပ်နှင့် သိသောနာမ်(မသိသောရုပ်နှင့် သိသောနာမ်)တို့၏ တခြားစီသော ဤ ထိသဘောထား၊ သိသဘောထားများ. . . အသွင်မတူသော ဤ ဖို့၊ မတို့၏ အပြန်အလှန် အပေးအယူများ စသည်စသည့် ရုပ်ဓမ္မ၊

နာမ်ဓမ္မ တရားများ ရှုမှတ်မှု အကြားမှ ဘွားခနဲ ပေါ်လာရသည်သာ။

အရေးကြီးသည်မှာ. . .

မိမိက ဇာတ်ကောင်နေရာ မဝင်၊ ပွဲကြည့်နေရာမှာ သတိဖင်မြဲနေဖို့သာ။ မိမိသည် ဇာတ်ဆရာ မဟုတ်၊ ပွဲကြည့်ဟူ၍ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အသိရှိနေဖို့သာ။ အနတ္တ သဘာဝ အတ္တဆန်ဆန် မူချပေး၍ မရသည်ကို သတိပြုရပါမည်။

ဤနည်းဖြင့်ပင် သာဝတ္ထိပြည်သူများ အိမ်ထောင်သည် ဘဝများဖြင့် အရိယာဇာတ်သားများ ဖြစ်လာခဲ့ကြပါသည်။ ဤနည်းဖြင့်ပင် သာဝတ္ထိပြည်သူများ ကာမ၊ ဓမ္မ နှစ်ဝကိစ္စ တစ်နေရာတည်းက ခံစားခွင့် ရသွားကြပါသည်။ သူတို့သည်ကား ထီးရိပ်လည်း မပျောက်၊ ထီးအောက်လည်း မခိုသူများတည်း။

ဆိုလိုသည်မှာ. . . သာသနာနှင့်လည်း မကင်း၊ သာသနာတွင်းလည်း မဝင်ကြခြင်းပင်။

ပို၍ထင်ရှားစေလိုသည်မှာ. . . စိတ်ကိုသာ သာသနာတွင်းထား၊ ရုပ်ကား အိမ်ထောင်သည် ခန်းကြားမှာ။ သာသနာ့အရိပ် ပျောက်က ဦးခေါင်းမီးတောက် စိတ်ဒေါင်းတောက်အံ့။ သာသနာ့ အရိပ် လှိမ့်ဝင်နေက စိမ့်ကိုင်ခံရ ရွက်ပိုးကျအံ့။

ယခုလည်းပဲ ထီးရိပ်မပျောက် ထီးအောက်မခို သတိ

စိတ်တွင်းလျှိုလျှက်က လူပင်ကိုယ်စိတ် ရယူနိုင်ကြပါမူ ကံပေးလည်း ခံစား၊ အတေးအစွဲလည်း မခံရတော့ရာ. . .

ယခုလည်း အကျိုးရှိ နောင်ခါပေးလည်း ကြွေးရှိမည် မဟုတ်ကြပါ။

ယခုလည်း လူဖြစ် နောင်လည်းပဲ လူသွေးစစ်စစ်ချည်း လှစ်ပြူလာပါမည်။

လူဖြစ်တုန်းလေး၊ လူစိတ်မွေးနိုင်လာသော ထိုလူသား လူ့အဆင့် ခုခံအားများ မကျဆင်းတော့ခြင်းကြောင့် . . . လူကျင့်များ မပျက်တော့ပါ။ လူကျင့်များ မီးအဝါး မခံရခြင်းကြောင့် . . . ကြိုက်၊ မုန်း မသိဒဏ် လုံးလုံး မခံရတော့ပါ။ ကြိုက်၊ မုန်း မသိခြင်း ဖိညှင်း ညှင်းမခံရတော့ခြင်းကြောင့် . . . ရှက်စရာ တွေ့က ရှက်ရကောင်းမှန်း သိတတ်လာပါတော့သည်။ ကြောက်စရာတွေ့က ကြောက်ရကောင်းမှန်းလည်း သိတတ်လာပါတော့သည်။

သည်မျှ သာလား မကသေးပါ။ သူ့ကိုယ် ကိုယ့်ကိုယ်ဖြင့် ချင့်စာတတ်ခြင်း . . . ကိုယ်ချင်းစာတရား။ သူ့ဘဝ ကိုယ့်ဘဝနှင့် မျှတထားတတ်ခြင်း . . . မေတ္တာတရား။ ဤအမြတ်တရား နှစ်ပါးပါ ထွန်းကားလာစေပါသေးသည်။

ထိုနှစ်ပါးတို့ဖြင့် ဘဝအချင်းချင်းအကြား တံတားထိုးပေး ထားလိုက်သောအခါ . . . သူ့အကြောင်း မုဒိတာဖြင့်ပင် ဆောင်းကြဉ်းနိုင်ခွင့် ရလာပါသည်။ ကိုယ့်အကြောင်း ငြိမ်းအေးသော ဥပေက္ခာဖြင့်ပင် ဆောင်းကြဉ်းနိုင်ခွင့် ရလာပါသည်။

ဤနည်းကား . . .

လူဖြစ်တုန်းလေး လူစိတ်မွေးနည်းတည်း။

ထိုသို့သာ မွေးမြူတတ်ကြပါမူ . . .

လူဖြစ်ပါလျက် လူအလုပ် မလုပ်မိသဖြင့် နောက်ဆုတ်သွားရသော နောက်ကြောင်းပြန် အပါယ်ခံများ မဖြစ်စေကြရပါ။ လူဖြစ်တုန်း လူထုံး အသုံးချတတ်ရာမှ တိုးတက် တက်ခွင့်ရ၊ အထက်ဆန် ပင်မြင့်စံ လူသားများ ဧကန်ဖြစ်စေကြရပါသည်။

ယနေ့ ထိုလူတန်ခိုး တိုးတက်ရေး အလုပ်မျိုး ခေါင်းအေးစိတ်ခိုင် တစ်ဖက် အာရုံ အချိုင်မခံကြရသော လူနည်းစုမျှသာ။ သို့ပါသောကြောင့် လူတန်ခိုး တိုးလုပ်ခွင့်ရ ထိုလူနည်းစုများ. . .

(က) မိမိတို့ ဒါနမှ ပြုကျင့်မိလေတိုင်း ထိုလူစိတ် သူတစ်ပါးတို့အားလည်း ဖိတ်ကြား၍ အမျှဝေပေးကြပါ။

(ခ) မိမိတို့ သီလမှ ပြုကျင့်မိလေတိုင်းလည်း ထိုလူစိတ် သူတစ်ပါးတို့အားလည်း ဖိတ်ကြားကာ မျှတပေးကြပါ။

(ဂ) မိမိတို့ ဘာဝနာမှ ပြုကျင့်မိလေတိုင်းလည်း ထိုလူစိတ် သူတစ်ပါးတို့အားလည်း ဖိတ်ကြားကာ မျှတပေးကြပါ။

(ဃ) မိမိတို့ တတ်စွမ်းရာ ကောင်းမှု ပြုကျင့်မိလေတိုင်းလည်း ထိုလူစိတ် သူတစ်ပါးတို့အားလည်း စာနာထောက်ထားမျှတ ပေးစားကြပါ။

ကောင်းမျိုးသန့်ကား . . .

ဝေတိုင်းလျှိ၊ ခံတိုင်းရ၊ မျှတိုင်းပင် ၄ နေတော့သည်သာ။

✧

အဌကထာဆရာ တွေ့ခွင့်ရမသွားသော ယနေ့၏ဖြစ်ရပ်များ

ဤစာစဉ်သည် . . .

ကောင်းမှုတစ်ခုခု ပြုပြီးတိုင်း ဆုတောင်းရန် နည်းညွှန်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဤနည်းညွှန်းသည် အဌကထာ ဆရာမြတ် ဆုတောင်းသွားသော **'ယံပတ္တံ ကုသလံ တဿ'** အစချီ ဆုတောင်း၌ မပါသေးသည်ကိုသာ ဖြည့်စွက်း တွန်းပို့ပေးခြင်းဖြစ်၏။

ယင်းတို့မှာ ယနေ့ ကြည့်တတ်လျှင် မြင်တတ်ပါသေး၏။ ဘာတွေနည်း . . . ။

ယနေ့ ဆုတ်ခေတ်ကာလ၌ လူတို့ လူကျင့် ပျက်ပြားနေ

ကြခြင်း၊ လူကျင့်ပျက်ပြားရာမှ အဆန်းခေတ်၏ အဆန်းစနစ်ဖြင့် နစ်မြုပ်ရာအကြားမှာပင် အရှက်အကြောက် ကွယ်ခြား အဓမ္မ နည်းများဖြင့် သူ့ကာမ ရယူခံစားပြနေကြ၏။ အရှက်အကြောက် ကွယ်ခြား အဓမ္မနည်းများဖြင့်ပင် သူ့ဝါဒ လုယူ ခြားနား ပြနေကြ ခြင်းတည်း။

သည်မျှမက . . . လူလို့သာ ဆိုသော်လည်း ဘီလူးကျင့် ကျင့်ပြလာသည်အထိ စီးဝင်လာနေကြ၏။ သို့ကြောင့်လျှင် . . . ဒါန စသည် ကောင်းမျိုးစေ့များ မြှုပ်နှံတတ်ကြသေးသူများ ထိုဒါန စသည် ကောင်းရိက္ခာထုပ် မြှုပ်နှံပြီးတိုင်း . . .

ဤဆုတောင်း (နိဒါန်းအစက ဖော်ပြခဲ့ပြီးသော ဆုတောင်း)ဖြင့် မျိုးဝယ်သူ တွေ့က ရောင်း၊ မျိုးတောင်းသူ တွေ့သော် မျှ၊ ဝေကြ၊ ဌကြ ရန်ပင်။

ငါသည်လည်း ယခု ကျမ်းစာရေးရသော ဤကောင်းမှု ကြောင့် ဤဆုကိုပင် တောင်းပါ၏။ အားလုံး သိရန် ရှိရန်တည်း။

"ဣမသ္မိံ စ ကလိယုဂေ၊ မာနုသေ သီလဘေဒေဟိ၊ ပသေယျာသိ ဒုဘိန္နရာ၊ အဓမ္မာ ကာမဝါ ရာဂါ၊ နရာပိ အနရာ စာရာ၊ တေနေဝ အယပတ္ထနာ၊ ပါရိစရေယျာသိ အထဝါ၊ ဒါနာဒိ ပုညဝိဇကာ။"

ဣမသ္မိံ စ ကလိယုဂေ-ဤမှာဘက်ဖြစ် ဆုတ်ကပ်ခေတ် ကြီးထဲ၌ကား၊ **မာနုသေ**-ကမ္ဘာတစ်လွှား လူအများအစားတို့ သည်၊ **သီလဘေဒေဟိ**- ကိုယ်ကျင့်တရား ပျက်ပြားလာကြခြင်း တို့ကြောင့်၊ **ဒုဘိန္နရာ**- ရုပ်ပြမပျက် စိတ်အလှ ပျက်နေခြင်းများ တို့ကိုလည်း၊ **ပသေယျာသိ** - ကြည့်တတ် မြင်သိ အထင်အရှား ရှိနေကြပါ၏။

အထဝါ - သည်မျှမကသေး၊

ဒုဘိန္နရာ - ရုပ်ပျက် ဆင်းပျက် စိတ်ပါပျက်နေခြင်းများကို လည်း၊ **ပသေယျာသိ**- ကြည့်တတ် မြင်သိ အထင်အရှားပင် တွေ့မြင်နိုင်ကြပါ၏။

အဓမ္မရာဂါဝါ-တဖက်သတ်နှက်၊ တစ်ကိုယ်ကောင်း ပေါင်းဖက်နေကြခြင်းများကိုလည်း၊ **ပသေယျာသိ**- ကြည့်တတ် မြင်သိ အထင်ရှားပင် တွေ့နိုင်ကြပါ၏။ **အဓမ္မဝါဒါဝါ** -ကိုယ် ကြိုက်ရေးဆွဲ တစ်ကိုယ်ကောင်း ဝါဒခွဲခြင်းများကိုလည်း၊ **ပသေ ယျာသိ** -ကြည့်တတ် မြင်သိ အထင်ရှားပင် တွေ့နိုင်ကြပါ၏။

နရာပိ-လူလို့သာ ဆိုရသော်လည်း၊

အနရာစာရာဝါ-လူလိုမကျင့် လူ့အဆင့် ပျက်နေခြင်းများ ကိုလည်း၊ **ပသေယျာသိ**- ကြည့်တတ် မြင်သိ အတိုင်းသာ တွေ့သိနိုင်ကြပါ၏။

တေနေဝ-အခြေပြောင်းလဲ ထိုသို့အကောင်းများ ကင်းစဲ နေခြင်းကြောင့်ပင်၊ **ဣမာပတ္ထနာ**-ဤဆုတောင်းစကားကို၊ **ပတ္ထနာမိ** - တောင့်တမိပါ၏။

မနုဿ- လူအားလုံးတို့သည်၊

ဒါနာဒိ ပုညဗီဇကာ - ဒါန အစထား ကောင်းကျိုးတိုး မျိုးပွားများကို၊ **ပါရိစရေယျာသိ**-အလှူခံကောင်းများ မကွယ်မီအတွင်း မျိုးသွင်းထားနိုင်ကြပါစေ။ **ဣတိပိ**- ဤသို့ လည်း၊ **ပတ္ထနာမိ** -ဆုတောင်းခဲ့ပါ၏။

အထဝါ-နောက်တစ်မျိုးမှာ၊

ဒုဘိန္နရာ-မကောင်းမှု ပြုမိရာမှ ပျက်ပြားနေပုံများကို လည်း၊ **ပဿေယျာသိ**-ထိုးထွင်း မြင်သိ ဉာဏ်ချင့်ကြည့်တတ် ကြပါစေ။ **ဣတိပိ** - ဤသို့လည်း၊ **ပတ္ထနာမိ**- ဆုတောင်းခဲ့ပါ၏။

အထဝါ-နောက်တစ်မျိုးမှာ၊

အဓမ္မာ ကာမ ဝါရာဂါ -အဓမ္မကာမ အဓမ္မဝါဒ လိုက်စားနေကြပုံများကိုလည်း၊ **ပဿေယျာသိ**- ထိုးထွင်းမြင်သိ ဉာဏ်ချင့် ကြည့်တတ်ကြပါစေ။ **ဣတိပိ** - ဤသို့လည်း၊ **ပတ္ထနာမိ** - ဆုတောင်းခဲ့ပါ၏။

အထဝါ-နောက်တစ်မျိုးမှာလည်း၊

နရာပိ အနရာစာရာ-လူဖြစ်လျက်သား လူကျင့် မကျင့်

သူများကိုလည်း၊ **ပဿေယျာသိ**-ထိုးထွင်းမြင်သိ ဉာဏ်ချင့်ကြည့် တတ်ကြပါစေ။ **ဣတိပိ**-ဤသို့လည်း၊ **ပတ္ထနာပိ** - ဆုတောင်းခဲ့ ပါ၏။

အယံ-ဤသည်ကား၊ **ပတ္ထနာ** - ငါတွေ့လိုသော တောင့်တ စကားတည်း။ ။

မဟာဗောဓိမြိုင်ဆရာတော်

၁၃၆၅-ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း ၁၂ ရက်နေ့။